

แนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1
ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ASSESSMENT GUIDELINES FOR CLASSICAL SAXOPHONE
PRACTICAL SKILLS COURSE FOR FIRST YEAR UNDERGRADUATE
MUSIC PROGRAM IN HIGHER EDUCATION INSTITUTES

Miss Jindamart Meearsa

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Music Education

Department of Art Music and Dance Education

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติเชิง
โซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตร
ดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา

โดย

นางสาวจินตมาตร์ มีอาษา

สาขาวิชา

ดนตรีศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตนิญา อุทัยสุข)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร.ยศ วัฒนีสอน)

จินตนามาตร มีอาษา : แนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา (ASSESSMENT GUIDELINES FOR CLASSICAL SAXOPHONE PRACTICAL SKILLS COURSE FOR FIRST YEAR UNDERGRADUATE MUSIC PROGRAM IN HIGHER EDUCATION INSTITUTES) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 192 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการวัดผลและประเมินผลวิชาปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์บัณฑิตและกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล วิธีดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีลักษณะการวิจัยโดยการวิเคราะห์เอกสาร (content analysis) และการสัมภาษณ์ (interview) วิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบความเรียงและสถิติเชิงบรรยาย มีการกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี จำนวน 7 ท่าน

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการวัดและประเมินผลรายวิชาส่วนใหญ่ในการปฏิบัติมีการวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย แต่ยังขาดเครื่องมือในการวัดและประเมินผล และวิธีการในการวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน 2) แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 สามารถสรุปได้ดังนี้ (1) กำหนดจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนและขอบข่ายสาระเนื้อหาในรายวิชาให้ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน (2) วิธีการวัดและประเมินผลเหมาะสมกับพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านและมีการจัดสถานการณ์ในการวัดและประเมินผลเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาพัฒนาการของผู้เรียนรายบุคคล (3) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีครบถ้วนเหมาะสมกับวิธีการในการวัดและประเมินผล มีลักษณะเป็นเครื่องมือประเภทรายการ รูบรีคเกณฑ์แบบกว้างและแบบสัมภาษณ์ในด้านทัศนคติต่อรายวิชา (4) ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลควรเป็นช่วงเวลาก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน (5) วิธีสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายควรนำเสนอข้อมูลในลักษณะการระบุเป็นตัวเลขนระดับคะแนนและมีการอภิปรายผลในเชิงคุณภาพให้กับผู้เรียนได้ทราบถึงรายละเอียดในการวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคล

ภาควิชา ศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา ลายมือชื่อนิสิต .....

สาขาวิชา ดนตรีศึกษา ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

ปีการศึกษา 2559

5883319027 : MAJOR MUSIC EDUCATION

KEYWORDS: ASSESSMENT GUIDELINES/CLASSICAL SAXOPHONE PRACTICAL SKILLS COURSE

JINDAMART MEEARSA: ASSESSMENT GUIDELINES FOR CLASSICAL SAXOPHONE PRACTICAL SKILLS COURSE FOR FIRST YEAR UNDERGRADUATE MUSIC PROGRAM IN HIGHER EDUCATION INSTITUTES. ADVISOR: ASSOC. PROF. NARUTT SUTTACHITT, Ph.D., 192 pp.

This study aimed to examine the measurement and evaluation of the classical saxophone skill course at the first year of undergraduate degree in music curriculum in the field of education or bachelor of education and the study field that focus on production of professional personnel of higher education institutions in Bangkok and nearby provinces. Research methodology is exploration research that is conducted through content analysis and interview. Data were analyzed in descriptive form with descriptive statistics. The key informants were seven instructors of the classical saxophone skills course in the undergraduate level.

The research found that 1) the most commonly used measurement the area of Cognitive Domain, Psychomotor Domain, and Affective Domain, but it still lack of tool and method to be used for measurement and evaluation that cover the purposes of teaching. 2) The measurement and evaluation of the classical saxophone skill course at the first year of undergraduate degree, the first semester can be summarized as follow (1) learning objectives and scope of content in the course to cover all 3 area is defined, (2) the measurement and evaluation method is appropriate for all three area, and the situation in individual measurement and evaluation is studied in order to examine the development of individual learners, (3) Measurement and evaluation tool is complete and appropriate for measurement and evaluation method in form of checklist, wide rubrics and interview about the attitude toward the course, (4) time to measure and evaluate should be before class, in the class, and after class, and (5) final results should be presented in numerical score and there should be qualitative discussions to inform learners of the measurement and evaluation of learners individually.

Department: Art Music and Dance
Education

Student's Signature .....
Advisor's Signature .....

Field of Study: Music Education

Academic Year: 2016

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือคอยอบรมสั่งสอนให้ความรู้และฝึกฝนตลอดกระบวนการของการทำวิทยานิพนธ์ คอยชี้แนะในด้านวิธีการคิดวิธีการปฏิบัติอย่างถูกต้อง ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ดร. ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร. ดนีนญา อุทัยสุข ประธานสอบวิทยานิพนธ์และอาจารย์ดร. ยศ วณีสอน กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย ที่ได้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องในด้านต่างๆด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ขอขอบพระคุณ อาจารย์สุรพล ธีญญวิบูลย์, อาจารย์ดำริห์ บรรณวิทยกิจ, อาจารย์วาทิต สุวรรณสมบุรณ์ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินคุณภาพของเครื่องมือแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์วิศุวัฒน์ พฤกษวานิช อาจารย์วรงค์ เจนพิทักษ์พงศ์ อาจารย์ลักขชัย กลุขน้อย อาจารย์สุคนธรส ไทยยีนวงษ์ อาจารย์วรินทร สีเสียดงาม อาจารย์สุพัฒน์ หาญพัฒนชัย อาจารย์เอกรินทร์ ชูอรุณ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นายณัฏฐพล มีอาษา บิดาของผู้วิจัย นางผกามাত্র ทิยะชติมารดาของผู้วิจัย ขอขอบคุณนางสาวชมารัช มีอาษา น้องสาวของผู้วิจัยและทุกคนในครอบครัว ขอขอบคุณเพื่อนๆ ดุริยางค์สากล มศว เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ทุกคน ที่คอยเป็นกำลังใจและสนับสนุนผู้วิจัยในด้านการศึกษา ช่วยเหลือและให้คำแนะนำในการทำวิจัยจนประสบผลสำเร็จ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
คำถามวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ตอนที่ 1 การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา.....	8
ตอนที่ 2 วิชาทักษะปฏิบัติเชิงโศโพนคลาสสิก.....	24
ตอนที่ 3 การวัดและประเมินผล.....	32
ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ ศึกษาข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
ขั้นที่ 2 กำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย.....	48
ขั้นที่ 3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
ขั้นที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51

ชั้นที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ ฉบับสมบูรณ์.....	51
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
ตอนที่ 1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และสังเคราะห์เอกสารประมวลรายวิชา.....	52
ตอนที่ 2 แนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญา ตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้.....	52
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	100
สรุปผลการวิจัย.....	102
อภิปรายผล.....	112
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย.....	115
รายการอ้างอิง.....	116
ภาคผนวก.....	120
ภาคผนวก ก คณะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือใน การวิจัยและ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย.....	121
ภาคผนวก ข รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติ แซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐใน เขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล.....	123
ภาคผนวก ค แบบบันทึกข้อมูลรายละเอียดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกใน หลักสูตรดนตรีระดับ ปริญญาตรีจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	125
ภาคผนวก ง ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกใน หลักสูตรดนตรีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เรื่อง รายละเอียดเบื้องต้นรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1.....	127

ภาคผนวก จ ตัวอย่างเครื่องมือประกอบการวิจัย แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.....	132
ภาคผนวก ฉ ตารางวิเคราะห์เครื่องมือการเก็บข้อมูลเรื่อง แนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติ แซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา.....	140
ภาคผนวก ช ตารางแสดงระดับค่าความสอดคล้องระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย: แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 เรื่อง แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา.....	146
ภาคผนวก ซ ภาพบรรยากาศการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา.....	150
ภาคผนวก ฅ คู่มือการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา.....	155
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	192

สารบัญตาราง

ตารางที่ 2.1 แสดงขั้นการรับรู้ด้านพุทธิพิสัยจากทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูมและการวิเคราะห์กับการเรียนการสอนดนตรีโดยเรียงลำดับจากขั้นที่ 1 ไปถึงขั้นที่ 6 โดยผู้วิจัย	12
ตารางที่ 2.2 แสดงขั้นการรับรู้ด้านทักษะพิสัยจากทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูมและการวิเคราะห์กับการเรียนการสอนดนตรีโดยเรียงลำดับจากขั้นที่ 1 ไปถึง 7 โดยผู้วิจัย.....	16
ตารางที่ 2.3 แสดงขั้นการรับรู้ด้านจิตพิสัยจากทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูมและการวิเคราะห์กับการเรียนการสอนดนตรีโดยเรียงลำดับขั้นที่ 1 ไปถึงขั้นที่ 5 โดยผู้วิจัย.....	19
ตารางที่ 2.4 เปรียบเทียบจุดประสงค์การเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกของหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์และหลักสูตรศิลปศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์และดนตรีบัณฑิต	25
ตารางที่ 2.5 ขอบเขตเนื้อหาสาระวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาต้น จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกและประมวลรายวิชาวิเคราะห์กับทฤษฎีและงานวิจัยด้านเนื้อหาสาระการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก.....	28
ตารางที่ 2.6 ขอบเขตสาระเนื้อหาวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี.....	30
ตารางที่ 2.7 แสดงการสังเคราะห์หลักการและแนวคิดในการวัดและประเมินผลทางดนตรี.....	35
ตารางที่ 2.8 สรุปหลักการและแนวทางการวัดและประเมินตามสภาพจริงกับการวัดและประเมินผลทางดนตรีและวิเคราะห์โดยผู้วิจัย.....	41
ตารางที่ 4.1 สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มีสถานะเป็นรายวิชาเอก จำแนกตามกลุ่มสาขา	54
ตารางที่ 4.2 จำนวนหน่วยกิตรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1	56
ตารางที่ 4.3 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 แบ่งเป็น 2 กลุ่ม	

สาขาวิชา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์ และดุริยางคศาสตร์	57
ตารางที่ 4.4 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลขอบเขตเนื้อหาสาระในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 โดยศึกษาจากประมวลรายวิชา และการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในเบื้องต้น	58
ตารางที่ 4.5 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1	61
ตารางที่ 4.6 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1	62
ตารางที่ 4.7 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลจุดประสงค์การเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 จำแนกเป็นจุดประสงค์การเรียนการสอน 3 ด้าน ได้แก่ จุดประสงค์ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย	64
ตารางที่ 4.8 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 จำแนกเป็นขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย	68
ตารางที่ 4.9 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลวิธีการวัดและประเมินผลในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 จำแนกเป็นวิธีการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการณ์เรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัยและจิตพิสัย	73
ตารางที่ 4.10 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลสถานการณ์ในการวัดและประเมินผลในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 จำแนกเป็นวิธีการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการณ์เรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัยและจิตพิสัย	77
ตารางที่ 4.11 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลเครื่องมือการวัดและประเมินผลในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 จำแนกเป็นเครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการณ์เรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัยและจิตพิสัย	79
ตารางที่ 4.12 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลช่วงเวลาการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 จำแนกเป็นช่วงเวลาการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการณ์เรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัยและจิตพิสัย	82

ตารางที่ 4.13 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลวิธีการสรุปผลการประเมินการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย
รายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1..... 84

ตารางที่ 4.14 แนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญา
ตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์และกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม
ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์..... 89

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

การวัดและประเมินผล เป็นกระบวนการสำคัญทางการศึกษาเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่จะทำให้ระบบการศึกษามีความสมบูรณ์ ทั้งในด้านของการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร ที่มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ซึ่งมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้และ การวัดและประเมินผล เป็นขั้นตอนในการประเมินค่า สารการเรียนรู้ ประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับ สามารถส่งผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ตามหลักสูตรมากน้อยเพียงใด ขณะเดียวกันกระบวนการวัดและประเมินผลยังช่วยบ่งบอกได้ถึงประสิทธิภาพของหลักสูตรและเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป (Tyler, 1970) ในด้านของกระบวนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ การวัดและประเมินผล เป็นการสะท้อนผลของการจัดการเรียนการสอน พัฒนาการของผู้เรียน วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการสอน ซึ่งผลของการวัดและประเมินผลจะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2545) เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง กระบวนการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาให้มีความเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียนและเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้

วิชาดนตรีเป็นแขนงวิชาหนึ่งที่มีกระบวนการในการวัดและประเมินผลหลากหลายวิธีการ โดยการวัดและประเมินทางดนตรีนั้นควรคำนึงถึงโครงสร้างของสาระดนตรีเป็นหลักร่วมกับกระบวนการในการวัดและประเมินผล มีการวัดและประเมินผลในด้านเนื้อหาดนตรีซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีดนตรี ในด้านทักษะดนตรี เป็นการประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ ควรมีการประเมินผลทักษะต่างๆให้ครบถ้วนตามกระบวนการเรียนการ และในด้านเจตคติของผู้เรียนต่อดนตรี เป็นการประเมินเจตคติที่เกี่ยวข้องกับรสนิยม ความชอบ ความมีสุนทรีย์ ความสนใจต่อดนตรี และความซาบซึ้งทางดนตรี เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายในจิตใจและอารมณ์ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2558) กระบวนการวัดและประเมินผลทางดนตรีทั้ง 3 องค์ประกอบมีวิธีการการวัดและประเมินที่เชื่อมโยงกับลักษณะการวัดและประเมินตามจริง (Authentic Assessment) เป็นกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการประเมินผลที่ใช้วิธีการและเกณฑ์ที่หลากหลายในการวัดประเมินผลการเรียนรู้ความสามารถทางด้านทักษะความรู้และทักษะปฏิบัติ เป็นกระบวนการประเมินความสามารถของผู้เรียนในการปฏิบัติงานของผู้เรียนในสถานการณ์จริง หรือมีความใกล้เคียงความเป็นจริง สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมและทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความเข้าใจและ

ทักษะการคิดซับซ้อน บูรณาการความรู้และทักษะเข้าด้วยกัน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2558; สมศักดิ์ ภูวิภาตวรรณ, 2544)

วิชาปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกเป็นรายวิชาทักษะปฏิบัติในหลักสูตรดนตรีในสถาบันอุดมศึกษา ระดับปริญญาตรีในแขนงวิชาการปฏิบัติดนตรีคลาสสิก ซึ่งเปิดสอนทั้งในสาขาที่มุ่งผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีและสาขาวิชาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์บัณฑิต มีกระบวนการสอนที่เน้นทางด้านวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน ส่วนประกอบของแซ็กโซโฟนได้แก่ ปากเป่าและลิ้น การจัดทำทางในการเล่นแซ็กโซโฟนในด้านทักษะในการปฏิบัติประกอบไปด้วย เทคนิคการหายใจ การวางรูปปากในการเป่า คุณภาพของเสียง และในด้านของเทคนิคการบรรเลงในลักษณะต่าง ๆ (Teal, 1963) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางด้านทักษะปฏิบัติดนตรีคลาสสิก ปฏิบัติทักษะแซ็กโซโฟนได้ในระดับสูง ทั้งฐานะของนักแสดงเดี่ยวและสมาชิกของวงดนตรี ตลอดจนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความสามารถทางการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก (วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2555) ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในภาคการศึกษาต้น จะมีการจัดการเรียนการสอนที่เป็นการปรับพื้นฐานให้กับผู้เรียน ในด้านของทักษะการบรรเลงดนตรีคลาสสิก ควบคู่ไปกับการพัฒนาในด้านของกระบวนการคิด ปรับพื้นฐานและพัฒนากระบวนการคิดในขั้นเริ่มต้นของการเรียนในระดับอุดมศึกษาเพราะกระบวนการคิดเป็นส่วนสำคัญในการเรียนในระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนจะใช้กระบวนการคิดขั้นสูงในกระบวนการเรียนรู้ ทั้งในด้านการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นองค์ประกอบในการคิดอย่างเป็นระบบและเป็นขั้นตอน ประยุกต์ใช้กระบวนการคิดสำหรับการเรียนทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกอย่างมีพัฒนาการตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ไปถึงขั้นปีที่สูงขึ้น ในด้านการวัดและประเมินผล มีวิธีการวัดและประเมินผลในลักษณะของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเน้นกระบวนการวัดและประเมินผลทักษะปฏิบัติ มีการวัดและประเมินผลกระบวนการการเรียนรู้ กระบวนการในการปฏิบัติทักษะและผลงานจากการปฏิบัติทักษะ (กมลวรรณ ตั้งธนกานนท์, 2557)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ การวัดและประเมินผลทางดนตรีในประเทศไทยส่วนใหญ่มีความครอบคลุมเนื้อหาทางการเรียนการสอนที่ครบถ้วน แต่ยังขาดเครื่องมือ วิธีการและเกณฑ์ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน ทั้งในด้านการคิดวิเคราะห์ ทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี จิตพิสัย และได้มีการนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาศึย์บอร์ตพื้นฐานในระดับอุดมศึกษาตามแนวทางทฤษฎีการประเมินตามสภาพจริงและทฤษฎีการเรียนรู้อย่างราบรื่น (อภิษฐา เชาว์อรัญ, 2555) ส่วนการวัดและประเมินผลทางดนตรีในต่างประเทศ มีกระบวนการและเกณฑ์การวัดที่มีความเหมาะสมสำหรับการปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรีในแต่ละประเภทและการปฏิบัติซ้ำร้องในระดับอุดมศึกษา มีกระบวนการวัดและประเมินตามสภาพจริง เน้นการประเมินหลายมิติมีเกณฑ์การประเมินแบบรูบริค โดยแบ่งเป็นด้านการะบวน

การเรียนการสอน ที่ประกอบด้วยองค์ประกอบของพื้นฐานการปฏิบัติทักษะดนตรี การควบคุมเครื่องดนตรีในการบรรเลง เทคนิควิธีการในการปฏิบัติในการบรรเลงเพลงรูปแบบต่าง ๆ และองค์ประกอบด้านการแสดงดนตรีเดี่ยวและการแสดงดนตรีกลุ่ม เป็นต้น (Ciorba & Smith, 2009; Russell, 2014)

จากการศึกษางานวิจัยทางด้านการวัดและประเมินทางดนตรีในประเทศไทยและต่างประเทศ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษากระบวนการวัดและประเมินผลวิชาปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาต้น เพื่อให้ได้ข้อมูลการวัดและประเมินผลในรายวิชานี้ ตามบริบทการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในปัจจุบัน และนำข้อมูลที่ได้ มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาต้น ตามทฤษฎีการวัดและประเมินตามสภาพจริงและทฤษฎีการวัดและประเมินผลทางดนตรี เพื่อเป็นแนวทางกระบวนการวัดและประเมินผลที่มีความเหมาะสมของทักษะการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกทั้งในด้านวิธีการวัดและประเมินผล เครื่องมือการวัดและประเมินผล ช่วงระยะเวลาในการวัดและประเมินผล ที่ครอบคลุมเนื้อหาสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ และเมื่อมีกระบวนการวัดและประเมินผลที่เหมาะสม จะเป็นข้อมูลในการสะท้อนกลับถึงผลการเรียนรู้วิชาปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก สามารถนำผลที่ได้มาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

คำถามวิจัย

1. สภาพการวัดและประเมินผลวิชาปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์บัณฑิต และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีของสถาบันอุดมศึกษามีลักษณะอย่างไร

2. แนวทางในการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาต้นในหลักสูตรดนตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐตามแนวทางการวัดและประเมินตามสภาพจริงควรมีลักษณะอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการวัดผลและประเมินผลวิชาปฏิบัติเชิงโศโพนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์บัณฑิต และกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

2. เพื่อนำเสนอแนวทางการวัดผลและประเมินผลวิชาปฏิบัติเชิงโศโพนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์บัณฑิตและกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ขอบเขตการวิจัย

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโศโพนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 7 ท่าน สามารถจัดกลุ่มตามลักษณะสาขาวิชาได้ 2 กลุ่มวิชา ดังนี้

1.1 กลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร 5 ปี) ลักษณะสาขาวิชาเป็นสาขาวิชาที่ศึกษาเกี่ยวข้องกับศาสตร์ทางศิลปะ ดนตรีและจิตวิทยาการจัดการเรียนการสอน ในการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย รายวิชาทางวิชาชีพครู และวิชาเอกของศาสตร์สาขาทั้งมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มีลักษณะเป็นสหวิทยาการบูรณาการด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เพื่อผลิตบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่สังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

1.1.1. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
1.1.2. หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต	คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
1.1.3. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต	วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยาเจ้าพระยา

1.2 กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นศึกษาระยะวิธีการของศาสตร์ทางดนตรีทั้งในเชิงวิชาชีพและกึ่งวิชาชีพ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพทางดนตรีได้ โดยกลุ่มสาขาวิชาที่สามารถแบ่ง

ออกได้เป็น 3 หลักสูตรย่อยคือ กลุ่มสาขาศิลปศาสตร์ กลุ่มสาขาศิลปกรรมศาสตร์และกลุ่มสาขาดุริยางคศาสตร์และดนตรี

1.2.1. กลุ่มสาขาวิชาศิลปะหรือศิลปกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ในลักษณะวิชาชีพหรือกึ่งวิชาชีพ เกี่ยวข้องกับลักษณะของศาสตร์เชิงประยุกต์ มีการเรียนการสอนเชิงทฤษฎีและปฏิบัติเป็นศิลปวิทยา เป็นลักษณะเชิงความรู้ในสาขาวิชาและเชิงสหวิทยาการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

1.2.2.1. คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.2.2. กลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ลักษณะสาขาวิชามุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนด้านศาสตร์บริสุทธิ์ ทางด้านศิลปศาสตร์ มุ่งศึกษาสาระวิธีการของศาสตร์สาขาวิชานั้นๆเป็นหลัก (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

1.2.2.1. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.2.3. กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์และดนตรี ลักษณะของสาขาวิชาเป็นศาสตร์ที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรทางด้านดนตรี การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นการสอนในเชิงวิชาชีพในรายวิชาเอกดนตรีโดยเฉพาะ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

1.2.3.1. หลักสูตรดุริยางคศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล

1.2.3.2. หลักสูตรดุริยางคศาสตร์บัณฑิต คณะดุริยางคศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

1.2.3.3. หลักสูตรดุริยางคศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยการดนตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

2. ด้านขอบเขตเนื้อหาในการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ที่จะนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผล ได้แก่ 1) ลักษณะของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน 2) เทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟน 3) แบบฝึกหัด 4) บทเพลง 5) กระบวนการฝึกซ้อมทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

3. แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จะนำเสนอประกอบด้วยหัวข้อดังนี้ 1) จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน 2) ขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผล 3) วิธีการวัดและประเมินผล 4) สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล 5) เครื่องมือในการวัดและประเมินผล 6) ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล 7) วิธีการสรุปผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพการวัดและประเมินผล หมายถึง สภาพและกระบวนการวัดและประเมินผลรายวิชา ทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาต้นในด้านขอบเขตเนื้อหาสาระรายวิชา จุดประสงค์การเรียนการสอนรายวิชา กระบวนการจัดการเรียนการสอน วิธีการวัดและประเมินผล เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์บัณฑิต และกลุ่มสาขาที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผล หมายถึง ข้อเสนอแนะที่นำเสนอในรูปแบบของแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีในสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตามแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินตามสภาพจริง ซึ่งมีหัวข้อการนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ประกอบด้วยหัวข้อดังนี้ 1) จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน 2) ขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผล 3) วิธีการวัดและประเมินผล 4) สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล 5) เครื่องมือในการวัดและประเมินผล 6) ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล 7) วิธีการสรุปผลการวัดและประเมินผล การเรียนขั้นสุดท้าย ครอบคลุมจุดมุ่งหมายทางการศึกษา ทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตตพิสัย

รายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก หมายถึง รายวิชาที่จัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน ประเภทดนตรีคลาสสิก มีสถานะเป็นรายวิชาเอก เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี จำนวน 8 หลักสูตร ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 6 สถาบัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สภาพการวัดและประเมินผลรายวิชาปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์บัณฑิตและกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

2. เพื่อเป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลรายวิชาปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก และประยุกต์เป็นแนวทางสำหรับวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีชนิดอื่นที่มีการเรียนการสอนในด้านคลาสสิก ในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์บัณฑิตและกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิกในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาต้นในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีของ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลจาก เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ในด้านของกระบวนการเรียนการสอนดนตรี และหลักสูตรดนตรีเพื่อนำเอาข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และ เชื่อมโยงไปยังกระบวนการวัดและประเมินผลทางดนตรีเพราะหลักสูตรและกระบวนการเรียน การสอนมีความสัมพันธ์กับกระบวนการวัดและประเมินผล ศึกษาในด้านวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิกในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในด้านของจุดประสงค์การเรียนรู้ ขอบเขตเนื้อหารายวิชา สื่อ การเรียนการสอน และศึกษากระบวนการวัดและประเมินผลทางดนตรีและการวัดและประเมินตาม สภาพจริง เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลประกอบการสำรวจและการจัดทำแนวทางการพัฒนาการวัดและ ประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 เพื่อให้ครอบคลุม ประเด็นต่างๆที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในงานวิจัย โดยสามารถจำแนกประเด็นของการศึกษาและทบทวน วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

- 1.1 หลักสูตรดนตรีในระดับอุดมศึกษา
- 1.2 การเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา
- 1.3 ความสำคัญของกระบวนการสอนการคิดขั้นสูงในระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 2 วิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

- 1.1 จุดประสงค์การเรียนการสอนของวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก
- 1.2 ขอบเขตเนื้อหารายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก
- 1.3 สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

ตอนที่ 3 การวัดประเมินผล

- 1.1 การวัดและประเมินผลทางดนตรี
- 1.2 ทฤษฎีการวัดและประเมินตามสภาพจริง

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดการวิจัย

ตอนที่ 1 การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาเรื่องของการวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนทั่วไปในระดับอุดมศึกษา และการจัดการเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษาที่ประกอบด้วย 1) หลักสูตรดนตรี 2) การจัดการเรียนการสอนดนตรี เพื่อเชื่อมโยงหลักการและแนวทางไปสู่กระบวนการวัดและประเมินผลทางดนตรี โดยการเรียนการสอนทั่วไปในระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งร่างกายและจิตใจ ในปัจจุบันการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษามีการกำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม ตอบสนองต่อจุดประสงค์การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาชีพของตนเอง ประกอบกับความเชี่ยวชาญในด้านทักษะ ด้านเจตคติและคุณธรรมจริยธรรมในการประกอบอาชีพในอนาคต จากที่กล่าวมาข้างต้นเชื่อมโยงไปสู่กระบวนการจัดการเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1.1 หลักสูตรดนตรีในระดับอุดมศึกษา

การเรียนการสอนดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย มีการจัดการเรียนการสอนครั้งแรกในปี พ.ศ. 2500 โดยเปิดสอนรายวิชาสังคีตนิยม สถานะเป็นรายวิชาเลือก ในปี พ.ศ. 2504 หลักสูตรดนตรีเป็นรายวิชาโท และได้รับการพัฒนาหลักสูตรเป็นโปรแกรมดนตรีศึกษา ในปีพ.ศ. 2520 ได้พัฒนาหลักสูตรโปรแกรมดนตรีศึกษาเป็นสาขาวิชาเฉพาะทางด้านดนตรีไทยและดนตรีสากล จากนั้นจึงได้รับการจัดตั้งเป็นสาขาวิชาดนตรีศึกษาในปี พ.ศ. 2536 เปิดหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาดนตรีศึกษา สาขาดนตรีสากลและดนตรีไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555; อภิษฐา เชาวร์ธัญ, 2555) หลังจากนั้นสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ได้มีการเปิดสอนหลักสูตรดนตรี เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏหลาย ๆ แห่ง เป็นต้น (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555) โดยแต่ละกลุ่มวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรดนตรีนั้นต่างก็มีวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิตที่แตกต่างกันออกไป สามารถจำแนกลักษณะสาขาวิชาเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1) **กลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์** มีวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในศาสตร์ทางด้านดนตรีศึกษา โดยใช้หลักการวิเคราะห์

สังเคราะห์ ประยุกต์ใช้ความรู้และนวัตกรรมได้อย่างเหมาะสม มีคุณธรรมจริยธรรมในวิชาชีพครู ประกอบอาชีพทางการศึกษาได้อย่างสร้างสรรค์และเหมาะสมกับระบบการศึกษาของสังคมไทย (คณะศิลปกรรมศาสตร์, 2556)

2) กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี การศึกษาในกลุ่มสาขาวิชานี้ มุ่งเน้นการศึกษาสาระและเนื้อหาในศาสตร์ของดนตรีในเชิงวิชาชีพ มีทักษะความสามารถในเชิงการปฏิบัติดนตรีและมีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของวิชาชีพดนตรี สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 หลักสูตรคือ กลุ่มสาขาศิลปกรรมศาสตร์ กลุ่มสาขาศิลปศาสตร์และกลุ่มสาขาดุริยางคศาสตร์และดนตรี

กลุ่มสาขาศิลปกรรมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านดุริยางคศาสตร์สากล มีทักษะในการปฏิบัติเครื่องดนตรี และทักษะในการถ่ายทอดความรู้ทางด้านดนตรี เข้าใจในการค้นคว้าและการวิจัย มีจริยธรรมทางดนตรี และสร้างสรรค์ผลงานทางดุริยางคศาสตร์สากล นำความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรีสู่การพัฒนาสังคมไทยอย่างยั่งยืน ก้าวทันความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านดนตรี (คณะศิลปกรรมศาสตร์, 2558)

(คณะศิลปกรรมศาสตร์, 2558)กลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพทางด้านดนตรีที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม มีความใฝ่รู้และความคิดวิเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมของชาติเพื่อความเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และพัฒนาเยาวชนทางด้านดนตรี (คณะมนุษยศาสตร์, 2554)

กลุ่มสาขาดุริยางคศาสตร์และดนตรี มีวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นผลิตบุคลากรทางด้านดนตรี ที่สามารถปฏิบัติงานตามความถนัดได้ในระดับสูง ทั้งในด้านของการแสดงเดี่ยวและการเป็นสมาชิกของวงดนตรี มีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ด้านดนตรี รวมถึงความรู้ทางทฤษฎีดนตรีและประวัติศาสตร์ดนตรี มีความรู้ความเข้าใจในแนวคิดและปรัชญาทางการศึกษาดนตรี สำหรับการประกอบอาชีพทางด้านดนตรีอย่างมีประสิทธิภาพ (วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2555)

สรุปได้ว่า สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรดนตรี ที่มีการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ตามหลักเกณฑ์กำหนดปริญญา มีจำนวน 8 หลักสูตร 6 สถาบัน สามารถจำแนกได้เป็น 2 กลุ่มวิชา คือ 1) กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ 2) กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายวิชาชีพดนตรี ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชาย่อยดังนี้ กลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตร์บัณฑิต กลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต และกลุ่มสาขาดุริยางคศาสตร์บัณฑิต หรือกลุ่มสาขาวิชาดนตรี (รายละเอียดสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐที่เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรดนตรี ที่มีการจัดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ในระดับปริญญาตรี ภาคผนวก ข)

1.2 การจัดการเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา

การจัดการเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ในศาสตร์ทางด้านดนตรี ในลักษณะของวิชาชีพ ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรีจึงมีลักษณะของวิชาเฉพาะสาขาหนึ่ง ผู้เรียนควรได้รับการเรียนการสอนทั้งทางด้านทฤษฎีดนตรีและปฏิบัติดนตรี ในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรีระดับอุดมศึกษา โดยทั่วไปจะมีลักษณะเป็นวิชาเอกสาขาต่างๆ เช่น วิชาเอกทางด้านทักษะปฏิบัติดนตรี ตามเครื่องมือเอกที่ผู้เรียนได้เลือก เช่น แซกโซโฟน คลาริเน็ต ทรัมเปต ไวโอลิน เปียโน เป็นต้น ในด้านวิชาทฤษฎีดนตรี เช่น ทฤษฎีดนตรี ประวัติดนตรี การประพันธ์เพลงและดนตรีศึกษา เป็นต้น สารคดีดนตรีในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา จึงมีความลึกซึ้งและกว้างไกลทางด้านเนื้อหาวิชาต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างสร้างสรรค์ ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มุ่งเน้นกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นการปรับพื้นฐานทางด้านดนตรี เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนในระดับอุดมศึกษา

ในด้านของกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหลักสูตรดนตรี ทั้งในรายวิชาทักษะปฏิบัติดนตรีและวิชาทางด้านทฤษฎีดนตรีมีจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม โดยการจำแนกจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน 3 ด้าน ได้แก่ 1) จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) 2) จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) 3) จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนจิตพิสัย (Affective Domain) จุดมุ่งหมายทางการศึกษาทั้ง 3 ด้านนี้เป็นการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างครบถ้วน มีรายละเอียดดังนี้

1.2.1. จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระต่างๆ เป็นพฤติกรรมทางสติปัญญา ความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ (ทิสนา แคมมณี, 2559) สามารถแบ่งได้เป็น 6 ระดับ คือ 1) ชั้นความรู้ ความจำ คือความสามารถในการเก็บข้อมูล ประสบการณ์ต่างๆที่ได้รับรู้มา สามารถระลึกถึงสิ่งนั้นได้เมื่อต้องการนำมาใช้ 2) ชั้นความเข้าใจ คือความสามารถในการจับในความสำคัญของสาระความรู้ เนื้อหาทางการเรียนรู้ได้ โดยสามารถแสดงออกมาในรูปแบบของการตีความหรือขยายความ 3) ชั้นการนำไปใช้ คือความสามารถของผู้เรียนที่นำเอาความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆได้ 4) ชั้นการวิเคราะห์ คือความสามารถของผู้เรียนในการคิด แยกแยะเรื่องราวหรือสิ่งต่างๆได้เป็นส่วนย่อย ตามองค์ประกอบที่สำคัญได้ สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเหล่านั้นได้ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์จะแตกต่างออกไปตามความคิดของแต่ละคน 5) ชั้นการสังเคราะห์ คือความสามารถของผู้เรียนในการผสมผสาน เชื่อมโยงส่วนย่อยให้เป็นไปใน

ลักษณะของเรื่องเดียวกัน มีการจัดเรียงเป็นรูปแบบใหม่หรือโครงสร้างใหม่ 6) ขั้นตอนประเมินค่า คือความสามารถของผู้เรียนในการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่างๆ ทั้งในด้านเนื้อหาและกระบวนการ วิธีการโดยอาจกำหนดขึ้นเองจากความรู้และประสบการณ์ที่มี

จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ในทางการจัดการเรียนการสอนดนตรีนั้นมีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนดนตรีที่เน้นพัฒนาทางด้านสาระเนื้อหาดนตรี ทฤษฎีดนตรี ประวัติศาสตร์ดนตรี ที่ต้องอาศัยระบบความจำและความเข้าใจ รวมไปถึงระบบการวิเคราะห์แนวทางทฤษฎีต่างๆ กล่าวได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัยเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนในรายวิชาดนตรี ในสาระต่างๆทางดนตรี โดยเฉพาะทางด้านทฤษฎีดนตรีและประวัติศาสตร์ดนตรี ที่ต้องใช้การเชื่อมโยงการวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ทางดนตรี

ตารางที่ 2.1 แสดงขั้นการรับรู้ด้านพุทธิพิสัยจากทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูมและการวิเคราะห์กับการเรียนการสอนดนตรีโดยเรียงลำดับจากขั้นที่ 1 ไปถึงขั้นที่ 6 โดยผู้วิจัย

ลำดับขั้นการเรียนรู้ (Bloom & Krathwohl, 1956)	รายละเอียด	วิเคราะห์ลำดับขั้นการเรียนรู้กับการเรียนการสอนดนตรี
1) ขั้นความรู้ความจำ	ความสามารถในการเก็บข้อมูล ประสบการณ์ต่างๆที่ได้รับรู้มา สามารถระลึกถึงสิ่งนั้นได้เมื่อต้องการนำมาเอามาใช้	ในกระบวนการเรียนรู้ดนตรีคือการจดจำความรู้ทางดนตรีในด้านทฤษฎีดนตรี บทเพลงและคำศัพท์ทางดนตรีประเภทต่างๆ
2) ขั้นความเข้าใจ	ความสามารถในการจับใจความสำคัญของสาระความรู้เนื้อหาทางการเรียนรู้ได้ โดยสามารถแสดงออกมาในรูปแบบของการตีความหรือขยายความ	ในกระบวนการเรียนรู้ดนตรีความเข้าใจอาจจะเป็นเรื่องของการทำความเข้าใจความรู้ทางด้านดนตรีในด้านเนื้อหาสาระดนตรีองค์ประกอบของทฤษฎีดนตรีที่ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญและถ่ายทอดออกมาในรูปแบบที่ตนเองเข้าใจโดยอาจเป็นวิธีการขยายความองค์ประกอบตามสาระดนตรีที่ได้เรียนรู้อา
3) ขั้นการนำไปใช้	ความสามารถของผู้เรียนที่นำเอาความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆได้	ในขั้นการนำไปใช้ ในทางดนตรีอาจเป็นการถ่ายทอดความรู้ทฤษฎีดนตรี องค์ประกอบดนตรีให้แก่ผู้อื่นได้ ในฐานะครูผู้สอนดนตรีหรือการนำเอาหลักทฤษฎีดนตรีไปใช้เป็นองค์ประกอบในกระบวนการปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรี

ลำดับชั้นการเรียนรู้ (Bloom & Krathwohl, 1956)	รายละเอียด	วิเคราะห์ลำดับชั้นการเรียนรู้กับการเรียนการสอนดนตรี
4) ชั้นการวิเคราะห์	ความสามารถของผู้เรียนในการคิด แยกแยะเรื่องราวหรือสิ่งต่างๆ ได้เป็นส่วนย่อย ตามองค์ประกอบที่สำคัญได้ สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเหล่านั้นได้	ชั้นการวิเคราะห์ในกระบวนการเรียนการสอนดนตรี คือการจัดหมวดหมู่ขององค์ประกอบดนตรี สาระดนตรี ทฤษฎีดนตรีได้อย่างเป็นระบบ และการจัดหมวดหมู่ของเครื่องดนตรีแต่ละประเภทได้อย่างถูกต้อง
5) ชั้นการสังเคราะห์	ความสามารถของผู้เรียนในการผสมผสาน เชื่อมโยงส่วนย่อยให้เป็นไปในลักษณะของเรื่องเดียวกัน มีการจัดเรียงเป็นรูปแบบใหม่หรือโครงสร้างใหม่	ชั้นการสังเคราะห์อาจเป็นความสามารถของผู้เรียนในการจัดเรียงความรู้ทางดนตรีจากส่วนย่อย เป็นรูปแบบใหม่ๆ เป็นผลงานชิ้นใหม่ที่ผู้เรียนสร้างสรรค์ขึ้นโดยอาศัยความรู้ทางดนตรีของผู้เรียน การวิเคราะห์และแยกแยะองค์ความรู้ที่ผู้เรียนเข้าใจไปสู่การสังเคราะห์และสร้างสรรค์
6) ชั้นการประเมินค่า	ความสามารถของผู้เรียนในการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่างๆ ทั้งในด้านเนื้อหาและกระบวนการ วิธีการ โดยอาจกำหนดขึ้นเองจากความรู้และประสบการณ์ที่มี	ชั้นการประเมินค่าอาจเป็นการประเมินผลการเรียนรู้ทางด้านดนตรี โดยมีเกณฑ์ของการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมเป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลทางดนตรีในด้านต่างๆ

1.2.2. จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในด้านการปฏิบัติ การกระทำ หรือการแสดงออกต่างๆ (ทิสนา แชมมณี, 2559) เป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ประสานระหว่างสมองและกล้ามเนื้อ เป็นความสามารถในการปฏิบัติอย่างคล่องแคล่วและชำนาญ ซึ่งจะเห็นได้จากการปฏิบัติที่ผู้เรียนแสดงออกมา ลำดับชั้นของรูปแบบการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ประกอบด้วย 5 ระดับ คือ 1) ชั้นการรับรู้ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนรับรู้ใน

สิ่งที่ตนจะทำ โดยการให้ผู้เรียนสังเกตการทำงานนั้นอย่างตั้งใจ 2) ขั้นการเตรียมความพร้อม เป็นขั้นการให้ผู้เรียนปรับตัวให้พร้อมเพื่อการทำงาน หรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจและอารมณ์ โดยปรับตัวให้มีความพร้อมที่จะเคลื่อนไหวหรือแสดงทักษะปฏิบัติและมีจิตใจและสภาวะอารมณ์ที่ดีต่อการที่จะกระทำหรือแสดงทักษะปฏิบัตินั้นๆ 3) ขั้นการสนองตอบภายใต้การชี้แนะ เป็นขั้นที่ให้ออกาสผู้เรียนในการตอบสนองในสิ่งที่รับรู้ ซึ่งอาจจะใช้วิธีการให้ผู้เรียนเลียนแบบการกระทำหรือแสดงทักษะปฏิบัตินั้นๆ และใช้วิธีการลองผิดลองถูก เพื่อที่จะสามารถตอบสนองได้อย่างถูกต้อง 4) ขั้นการลงมือกระทำ เป็นกลไกที่สามารถกระทำเอง เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติ และเกิดความเชื่อมั่น ในการทำสิ่งนั้นๆ 5) ขั้นการกระทำอย่างสมบูรณ์แบบ เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการกระทำนั้นๆ จนผู้เรียนสามารถกระทำทุกขั้นตอนของทักษะอย่างถูกต้อง สมบูรณ์แบบด้วยความมั่นใจ 6) ขั้นการปรับปรุง/ประยุกต์ เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงทักษะหรือการปฏิบัติของตนให้ดีขึ้น และสามารถประยุกต์ใช้ทักษะที่ตนได้รับการพัฒนาในสถานการณ์ต่างๆ 7) ขั้นการริเริ่ม เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือกระทำสิ่งใด สิ่งหนึ่งอย่างชำนาญและสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลายจนเริ่มเกิดความคิดใหม่ๆ ในการกระทำหรือปรับการกระทำนั้นให้เป็นที่ตนต้องการ

จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ในทางการจัดการเรียนการสอนดนตรีนั้น มีความสอดคล้องกับการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติดนตรี ซึ่งในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก เป็นรายวิชาเครื่องดนตรีเอก กระบวนการเรียนการสอนมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ พัฒนาด้านทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรี ซึ่งในการสอนวิชาทักษะปฏิบัติจะเป็นไปตามลักษณะของเครื่องดนตรี มีเทคนิคและวิธีการสอนเฉพาะ แต่ในหลักการสอนทั่วไปเกี่ยวกับพื้นฐานทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรี จะมีอยู่ด้วยกัน 7 ประการ คือ 1) เสียงก่อนสัญลักษณ์ 2) ความถูกต้องและความไพเราะ 3) ความมีดนตรีการ 4) ทักษะการฝึกซ้อม 5) ทักษะการแสดง 6) การประเมินตนเอง 7) การแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาทักษะ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555) จากหลักการสอนทั่วไปพื้นฐานทักษะดนตรี สามารถสรุปได้ดังนี้ ดนตรีเป็นเรื่องของเสียง ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนจึงควรมุ่งเน้นการสอนเสียงก่อนสัญลักษณ์ ซึ่งมีความสำคัญกับการเรียนทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรี การปฏิบัติทักษะเรื่องของความถูกต้องและความไพเราะเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติควบคู่กันอย่างสม่ำเสมอ การเรียนรู้ทฤษฎีดนตรีก็มีความสำคัญต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรี เป็นองค์ประกอบควบคู่ในการเรียนทักษะปฏิบัติ และสิ่งสำคัญในการเรียนทักษะปฏิบัติอีกสิ่งหนึ่งคือการฝึกซ้อมอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอ เพื่อให้การปฏิบัติมีความคล่องแคล่วและชำนาญ สามารถสร้างสรรค์รูปแบบการปฏิบัติทักษะอย่างถูกต้องได้ เมื่อเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนแล้ว มีความชำนาญในการปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรี ทักษะทางด้านการแสดง จะเป็นสิ่งที่บ่งบอก การถ่ายทอดทางดนตรีของผู้เรียน ผ่าน

ความงดงามของเสียงและคุณภาพที่ดีในการแสดงดนตรี การประเมินเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ผู้เรียนควรมีความเข้าใจ สามารถประเมินความสามารถของตนเองได้ เพื่อนำผลที่ประเมินไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาทักษะของตนเอง พัฒนาฝีมือของตนเองในลำดับต่อไป นำไปสู่การแก้ไขและปรับปรุง ที่ต้องใช้เวลาและพื้นฐานของทักษะปฏิบัติของผู้เรียนแต่ละบุคคล

ตารางที่ 2.2 แสดงขั้นการรับรู้ด้านทักษะพิสัยจากทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูมและการวิเคราะห์กับการเรียนการสอนดนตรีโดยเรียงลำดับจากขั้นที่ 1 ไปถึง 7 โดยผู้วิจัย

ลำดับขั้นการเรียนรู้ (Bloom & Krathwohl, 1956)	รายละเอียด	วิเคราะห์ลำดับขั้นการเรียนรู้กับการเรียนการสอนดนตรี
1) ขั้นการรับรู้	เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนรับรู้ในสิ่งที่ตนจะทำ โดยการให้ผู้เรียนสังเกตการทำงานนั้นอย่างตั้งใจ	ขั้นการรับรู้เป็นขั้นที่ผู้เรียนเริ่มต้นการเรียนรู้ทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี โดยการเรียนรู้ประเภทของเครื่องดนตรี ลักษณะของเครื่องดนตรีที่ตนเองจะเรียนทักษะปฏิบัติ
2) ขั้นการเตรียมความพร้อม	เป็นขั้นการให้ผู้เรียนปรับตัวให้พร้อมเพื่อการทำงาน หรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจและอารมณ์ โดยปรับตัวให้มีความพร้อมที่จะเคลื่อนไหวหรือแสดงทักษะปฏิบัติและมีจิตใจและสภาวะอารมณ์ที่ดีต่อการที่จะกระทำหรือแสดงทักษะปฏิบัตินั้นๆ	ขั้นการเตรียมความพร้อมในทางดนตรี เป็นขั้นการเตรียมพร้อมร่างกายก่อนการปฏิบัติเครื่องดนตรีนั้นๆ ในด้านจิตใจและอารมณ์ควรมีการเตรียมความพร้อมให้สมบูรณ์ก่อนการเริ่มปฏิบัติทักษะทางดนตรี
3) ขั้นการสนองตอบภายใต้การชี้แนะ	เป็นขั้นที่ให้โอกาสผู้เรียนในการตอบสนองในสิ่งที่รับรู้ ซึ่งอาจจะใช้วิธีการให้ผู้เรียนเลียนแบบการกระทำ หรือแสดงทักษะปฏิบัตินั้นๆ และใช้วิธีการลองผิดลองถูกเพื่อที่จะสามารถตอบสนองได้อย่างถูกต้อง	ขั้นการตอบสนองภายใต้การชี้แนะ เป็นขั้นที่ผู้เรียนเริ่มเรียนรู้ทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีนั้นๆ ในระดับที่สูงขึ้น มีความซับซ้อน โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะแนวทางให้กับผู้เรียน

ลำดับชั้นการเรียนรู้ (Bloom & Krathwohl, 1956)	รายละเอียด	วิเคราะห์ลำดับชั้นการเรียนรู้กับการเรียนการสอนดนตรี
4) ชั้นการลงมือกระทำ	เป็นกลไกที่สามารถกระทำเอง เป็นชั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติ และเกิดความเชื่อมั่น ในการทำสิ่งนั้นๆ	ชั้นการลงมือกระทำ เป็นชั้นที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรี โดยการนำเอาความรู้มาปรับใช้ให้เกิดความเหมาะสมกับตนเอง มีการสร้างรูปแบบการซ้อมตามความเหมาะสมกับบทเพลงและแบบฝึกหัด รวมถึงเทคนิคที่ตนเองสนใจจะฝึกซ้อม
5) ชั้นการกระทำอย่างสมบูรณ์	เป็นชั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการกระทำนั้นๆ จนผู้เรียนสามารถกระทำทุกขั้นตอนของทักษะอย่างถูกต้อง สมบูรณ์แบบด้วยความมั่นใจ	ชั้นการกระทำอย่างสมบูรณ์ เป็นชั้นที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะทางดนตรีได้อย่างสมบูรณ์ ถูกต้อง สามารถปฏิบัติได้อย่างชำนาญ
6) ชั้นการปรับปรุง/ประยุกต์	เป็นชั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงทักษะหรือการปฏิบัติของตนให้ดีขึ้น และสามารถประยุกต์ใช้ทักษะที่ตนได้รับการพัฒนาในสถานการณ์ต่างๆ	ชั้นการปรับปรุง/ประยุกต์ เป็นชั้นที่ผู้เรียนนำเอาความรู้ที่ตนเองได้เรียนมา ปรับปรุงและประยุกต์ใช้ให้เกิดรูปแบบใหม่และเกิดความแตกต่างไปจากเดิม โดยพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น
7) ชั้นการริเริ่ม	เป็นชั้นที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือกระทำสิ่งใด สิ่งหนึ่งอย่างชำนาญและสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลายจนเริ่มเกิดความคิดใหม่ๆ ในการกระทำหรือปรับการกระทำนั้นให้เป็นไปตามที่ตนต้องการ	ชั้นการริเริ่มเป็นชั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ความสามารถทางด้านทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรี มาสร้างสรรค์เป็นผลงานชิ้นใหม่ เพื่อให้เกิดกระบวนการที่มีรูปแบบใหม่ขึ้นแตกต่างไปจากเดิม

1.2.3. จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านจิตพิสัย (Affective Domain) มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้สึก ความซาบซึ้ง ทศนคติ เจตคติ ค่านิยม คุณธรรมและจริยธรรม ความรู้สึกเห็นคุณค่า (ทิตนา แชมมณี, 2559) โดยพฤติกรรมของผู้เรียนจะไม่เกิดขึ้นในทันที กระบวนการเรียนการสอนจึงต้องใช้วิธีปลูกฝังและสอดแทรกสิ่งที่ดีงามเหล่านี้ รูปแบบการเรียนการสอนด้านจิตพิสัยประกอบด้วย 5 ระดับ ได้แก่ 1) ขั้นการรับรู้หรือยอมรับ คือการแปลความหมายความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากสิ่งเร้าหรือปรากฏการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น 2) ขั้นการตอบสนอง คือการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับรู้และเกิดความสนใจในค่านิยม เป็นการแสดงออกมาในรูปแบบของความเต็มใจ 3) ขั้นการเห็นคุณค่า คือการที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับค่านิยมนั้น เป็นการเลือกปฏิบัติในสิ่งที่สังคมยอมรับหรือการปฏิบัติตามในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งเป็นความเชื่อและทัศนคติที่ดี 4) ขั้นการจัดระบบหรือการจัดรวบรวม คือการที่ผู้เรียนรับค่านิยมที่ได้เห็นคุณค่านั้นเข้ามาอยู่ในระบบค่านิยมของตนเอง 5) ขั้นการสร้างลักษณะนิสัย คือขั้นที่ผู้เรียนปฏิบัติตามค่านิยมที่รับมาอย่างสม่ำเสมอจนกระทั่งปฏิบัติเป็นนิสัย เป็นการนำเอาค่านิยมที่ยึดถือมาใช้เป็นตัวควบคุมพฤติกรรม ให้ประพฤติปฏิบัติสิ่งดีงาม

จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านจิตพิสัย (Affective Domain) ในทางการจัดการเรียนการสอนดนตรีนั้นจะพัฒนาพฤติกรรมในด้านของทัศนคติที่ดีต่อดนตรี ความชื่นชมความซาบซึ้งทางดนตรี อารมณ์และความรู้สึกที่ตอบสนองต่อดนตรีรวมถึงการให้คุณค่าต่อดนตรี และเมื่อเชื่อมโยงไปสู่รายวิชาทางด้านทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรี ผู้เรียนจะค่อยๆ ซึบซับกระบวนการเรียนรู้เครื่องดนตรีเอกของตนเอง เรียนรู้กระบวนการของเครื่องดนตรีนั้นๆ จนสามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีของตนเองได้อย่างเข้าใจ แสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์

ตารางที่ 2.3 แสดงขั้นการรับรู้ด้านจิตพิสัยจากทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูมและการวิเคราะห์กับการเรียนการสอนดนตรีโดยเรียงลำดับขั้นที่ 1 ไปถึงขั้นที่ 5 โดยผู้วิจัย

ลำดับขั้นการเรียนรู้ (Bloom & Krathwohl, 1956)	รายละเอียด	วิเคราะห์ลำดับขั้นการเรียนรู้กับการเรียนการสอนดนตรี
1) ขั้นการรับรู้หรือยอมรับ	การแปลความหมายความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากสิ่งเร้าหรือปรากฏการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น	ขั้นการรับรู้หรือยอมรับเป็นขั้นที่ผู้เรียนเริ่มเรียนดนตรี โดยเริ่มเรียนรู้ประสบการณ์ทางดนตรี เกิดการเรียนรู้และสนใจในการเรียนทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ตนเองเรียนในขั้นต้น
2) ขั้นการตอบสนอง	การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับรู้และเกิดความสนใจในค่านิยม เป็นการแสดงออกมาในรูปแบบของความเต็มใจ	ขั้นการตอบสนอง เป็นขั้นที่ผู้เรียนเรียนรู้การฝึกปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรี โดยเห็นคุณค่าของการบรรเลงดนตรี การฝึกซ้อมในเทคนิคต่างๆในการบรรเลงเครื่องดนตรีของตนเอง รวมถึงการเรียนรู้แบบฝึกและบทเพลงต่างๆ
3) ขั้นการเห็นคุณค่า	การที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับค่านิยมนั้น เป็นการเลือกปฏิบัติในสิ่งที่สังคมยอมรับหรือการปฏิบัติตามในเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นความเชื่อและทัศนคติที่ดี	ขั้นการเห็นคุณค่า เป็นขั้นที่ผู้เรียนเข้าใจและเห็นคุณค่าของการปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรี อาจมีความเข้าใจในการฝึกซ้อมเพิ่มมากขึ้น เห็นคุณค่าของกระบวนการการฝึกซ้อมที่จะช่วยส่งผลในทางที่ดีในการบรรเลงเครื่องดนตรีของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น

ลำดับชั้นการเรียนรู้ (Bloom & Krathwohl, 1956)	รายละเอียด	วิเคราะห์ลำดับชั้นการเรียนรู้กับ การเรียนการสอนดนตรี
4) ชั้นการจัดระบบหรือการจัด รวบรวม	ชั้นที่ผู้เรียนรับค่านิยมที่ได้เห็น คุณค่านั้นเข้ามาอยู่ในระบบ ค่านิยมของตนเอง	ชั้นการจัดระบบหรือการจัด รวบรวมเป็นชั้นที่ผู้เรียนเรียนรู้ ระบบการปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรี ซึมซับกระบวนการเหล่านั้นและ จัดเป็นระบบ เป็นรูปแบบ ทั้งใน ด้านการบรรเลง เทคนิคต่างๆใน การบรรเลง และระบบการฝึกซ้อม ของตนเองเพื่อให้เกิดประโยชน์ใน การปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรี
5) ชั้นการสร้างลักษณะนิสัย	ชั้นที่ผู้เรียนปฏิบัติตามค่านิยม ที่รับมาอย่างสม่ำเสมอจนกระทั่ง ปฏิบัติเป็นนิสัย เป็นการนำเอา ค่านิยมที่ยึดถือมาใช้เป็นตัวควบคุม พฤติกรรม ให้ประพฤติปฏิบัติสิ่งดี งาม	ชั้นการสร้างลักษณะนิสัย เป็น ชั้นที่ผู้เรียนนำเอากระบวนการและ รูปแบบทั้งในด้านการบรรเลงและ การฝึกซ้อมมาปฏิบัติเป็นลักษณะ นิสัยของตนเอง เช่น ฝึกซ้อมตาม กระบวนการอย่างเป็นลักษณะนิสัย เพื่อให้เกิดความชำนาญ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษาเป็นการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ทางดนตรี ที่มีความลึกซึ้งและกว้างไกล สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ ในขณะที่วงกระบวนการเรียนการสอนจะเน้น ทั้งทางด้านทฤษฎีดนตรี ประวัติศาสตร์ดนตรี และทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกทางดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ่ายทอดความรู้ทางดนตรีได้ครบตามสาระดนตรี มีเจตคติ ทักษะที่ดีต่อดนตรี เห็นคุณค่าทางดนตรีที่ตนได้ศึกษามา กล่าวได้ว่า จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) และจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านจิตพิสัย (Affective Domain) มีความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนดนตรี มีความครบถ้วนในกระบวนการเรียนการสอนเป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนตั้งแต่ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ให้มีความรู้ ความเข้าใจ การวิเคราะห์และสังเคราะห์ มุ่งสู่การปฏิบัติทักษะให้มีความถูกต้องและชำนาญ ตลอดจนความ

มีค่านิยมที่ดี เจตคติ ทักษะที่ดีต่อดนตรี ซึ่งกระบวนการของรูปแบบเหล่านี้ ถ้าผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจ สามารถกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ จัดเนื้อหาสาระดนตรี ออกแบบกิจกรรมการสอนและการวัดประเมินผลให้สอดคล้องกับรูปแบบทั้ง 3 รูปแบบอย่างเหมาะสม การเรียนการสอนดนตรีก็จะเกิดประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนในด้านของการเรียนการสอนดนตรีอย่างมีประสิทธิภาพ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทั้ง 3 ด้านประกอบการพัฒนาแนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาต้น

1.3 ความสำคัญของการสอนกระบวนการคิดขั้นสูงในระดับอุดมศึกษา

ปัจจุบันการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษามีการกำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็นเครื่องมือในการนำแนวนโยบายพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม ตอบสนองต่อจุดประสงค์การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาชีพของตนเอง ประกอบกับมีความเชี่ยวชาญในด้านทักษะ ด้านเจตคติและคุณธรรมจริยธรรมในการประกอบอาชีพในอนาคต มาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย สำหรับบัณฑิตได้กำหนดไว้ 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Morals) 2) ด้านความรู้ (Knowledge) 3) ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skill) 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) 5) ด้านทักษะวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) และด้านที่ 6 คือ ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Skills) เพิ่มเติมในบางสาขาวิชาที่เน้นทักษะการฝึกฝน และการปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะปฏิบัติที่ชำนาญ กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้เพิ่มเติม ตามลักษณะของสาขาวิชาและความเหมาะสมของสาขาวิชา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) จากผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามีความสอดคล้องกับการบนาการคิดขั้นสูงของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา การคิดเป็นกระบวนการทำงานของสมอง ที่เป็นไปตามธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคน เป็นผลมาจากประสบการณ์เดิม สิ่งเร้าและสภาพแวดล้อมที่เข้ามากระทบส่งผลให้เกิดความคิดในการสามารถแก้ไขปัญหา หรือปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น สามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆให้เกิดขึ้นได้ การคิดเป็นสิ่งที่เป็นามธรรมเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องและเป็นขั้นตอน (Dewey, 1972; ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2556)

ทฤษฎีการกำหนดจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนของบลูม ได้จำแนกจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนออกเป็น 3 ด้าน ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัยและด้านจิตพิสัย ในแต่ละด้านจะมีชั้น

ของการเรียนรู้ แสดงให้เห็นว่า บลูมได้ขยายแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ออกไปอย่างชัดเจนมากกว่า ผู้เรียนมีการเรียนรู้ด้านสติปัญญา สอดคล้องกับระบบความคิดตั้งแต่ขั้นต้นไปจนถึงขั้นสูง การคิดของผู้เรียนมีขั้นตอน โดยเริ่มจากการรู้ การเข้าใจและพัฒนาต่อไปถึงขั้นการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการประเมินค่าซึ่งเป็นกระบวนการทางสมองที่ชัดเจนยิ่งขึ้น (Bloom & Krathwohl, 1956) บลูมได้จำแนกระดับความรู้ ความสามารถในการเรียนรู้ไว้เป็น 6 ชั้น ดังนี้

1) ชั้นความรู้ความจำ (Knowledge) ความสามารถในการเก็บข้อมูล ประสบการณ์ต่างๆที่ได้รับรู้มา สามารถระลึกถึงสิ่งนั้นได้เมื่อต้องการนำมาใช้

2) ชั้นความเข้าใจ (Comprehensive) ความสามารถในการจับใจความสำคัญของสาระความรู้ เนื้อหาทางการเรียนรู้ได้ โดยสามารถแสดงออกมาในรูปแบบของการตีความหรือขยายความ

3) ชั้นการนำไปใช้ (Application) ความสามารถของผู้เรียนที่นำเอาความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆได้

4) ชั้นการวิเคราะห์ (Analysis) ความสามารถของผู้เรียนในการคิด แยกแยะเรื่องราวหรือสิ่งต่างๆได้เป็นส่วนย่อย ตามองค์ประกอบที่สำคัญได้ สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเหล่านั้นได้

5) ชั้นการสังเคราะห์ (Synthesis) ความสามารถของผู้เรียนในการผสมผสาน เชื่อมโยงส่วนย่อยให้เป็นไปในลักษณะของเรื่องเดียวกัน มีการจัดเรียงเป็นรูปแบบใหม่หรือโครงสร้างใหม่

6) ชั้นการประเมินค่า (Evaluation) ความสามารถของผู้เรียนในการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่างๆทั้งในด้านเนื้อหาและกระบวนการ วิธีการ โดยอาจกำหนดขึ้นเองจากความรู้และประสบการณ์ที่มีระดับขั้น

ความรู้และการเรียนรู้ของบลูมเป็นส่วนสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนการสอนการคิดขั้นสูงให้กับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา การได้รับการพัฒนาทางด้านความคิดจะเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนโดยใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ที่ประกอบด้วยกระบวนการคิดดังนี้

1) การคิดวิเคราะห์ เป็นความสามารถในการมองเห็น การใช้เหตุผล ความละเอียดถี่ถ้วนในการจำแนกแยกแยะสิ่งต่างๆ การทำความเข้าใจองค์ประกอบของสิ่งนั้นๆ และองค์ประกอบอื่นๆที่สัมพันธ์กัน จัดเป็นหมวดหมู่ อธิบายตีความสิ่งที่เห็น สิ่งใดเป็นเหตุสิ่งใดเป็นผล จนได้กระบวนการทางความคิดเพื่อนำไปสู่การสรุป กระประยุกต์ใช้และเป็นการคิดอย่างมีเหตุผลในการรวมสิ่งต่างๆเข้าด้วยกัน (Bloom & Krathwohl, 1956; Marzano & other, 1988; ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2556) องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ที่สำคัญได้แก่ การตีความ (interpretation) คือ การพยายามทำความเข้าใจและให้เหตุผลแก่สิ่งที่ต้องการจะวิเคราะห์เพื่อแปลความหมายที่ไม่ปรากฏโดยตรง ตัวข้อมูลไม่ได้บ่งบอกโดยตรงแต่จะต้องทำความเข้าใจที่มากเกินไปกว่าสิ่งที่เกิดในข้อมูล ในการตีความ

ประกอบกับความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับเหตุผลเป็นมาตรฐานในการตัดสินใจ การตีความของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไปตามความรู้ ประสบการณ์และค่านิยมของแต่ละบุคคล

2) การสังเคราะห์ เป็นการผสมผสานรวมกันอย่างกลมกลืนของส่วนประกอบต่างๆ จนกลายเป็นสิ่งใหม่ที่มีเอกลักษณ์และคุณสมบัติเฉพาะสิ่งที่ได้จากการสังเคราะห์จะมีอยู่ 2 ลักษณะ กล่าวคือ 1) เป็นสิ่งใหม่ที่เกิดจากการหลอมรวม ส่วนประกอบย่อยต่างๆ จนไม่สามารถมองเห็นส่วนประกอบต่างๆ เหล่านั้น ดังนั้นการสังเคราะห์คือการรวมส่วนประกอบย่อยๆที่มีความสัมพันธ์กัน 2) หลอมรวม องค์ประกอบต่างๆ เพื่อให้ได้สิ่งใหม่ภายใต้โครงสร้างเดียวกัน การสังเคราะห์เป็นการนำองค์ประกอบต่างมาร้อยเรียงกันเพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ขึ้น โดยใช้ความสามารถในการพิจารณาหลาย ๆ มุม และจัดระบบโครงสร้างใหม่ (ทิตานา แชมมณี, 2544)

3) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นกระบวนการทางปัญญา ต้องใช้ความสามารถที่หลากหลายในการคิด เพื่อพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบเพื่อการตัดสินใจ ได้แก่ ความสามารถในการคิดรวบยอด การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า เพื่อนำข้อมูลที่ได้มารวบรวมนำไปสู่การสรุปและตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งต่างๆที่เป็นปัญหาอย่างถูกต้องเหมาะสม และเพื่อให้ได้ความคิดที่รอบคอบสมเหตุสมผล ผ่านการพิจารณาปัจจัยรอบด้านอย่างกว้างขวาง และผ่านการพิจารณากลับกรองทั้งทางด้านคุณและโทษ และคุณค่าที่แท้จริงของสิ่งนั้น ๆ ที่ใช้กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เกณฑ์ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณจะมีความสามารถในการกำหนดเป้าหมายในการคิดอย่างถูกต้องทาง ระบุประเด็นในการคิดได้อย่างชัดเจน สามารถประมวลข้อมูลทั้งทางด้านข้อเท็จจริง และความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นที่คิดทั้งทางกว้าง ทางลึกและไกล สามารถวิเคราะห์ข้อมูลและเลือกข้อมูลที่จะใช้ในกระบวนการคิดได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนสามารถประเมินข้อมูลได้อย่างสมเหตุสมผล (ทิตานา แชมมณี, 2544; ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2556)

กระบวนการคิดทั้ง 3 รูปแบบที่กล่าวข้างต้น เป็นกระบวนการคิดที่ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ควรได้รับการจัดการเรียนการสอน ถือเป็นสิ่งสำคัญของการเรียนในระดับอุดมศึกษา และยังมีกระบวนการคิดอีกหลายรูปแบบที่มีความสำคัญกับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งในการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการกระบวนการคิด 3 รูปแบบนี้ เพื่อนำไปวิเคราะห์และประยุกต์กับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนรายวิชาปฏิบัติทักษะเชิงโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 เพราะกระบวนการจัดการเรียนการสอนในชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 จะเป็นการจัดการเรียนการสอนการปรับพื้นฐานทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนของผู้เรียนแต่ละคนให้มีความใกล้เคียงกันและเป็นการพัฒนาไปสู่การปฏิบัติทักษะขั้นสูงในรายวิชาทักษะปฏิบัติในชั้นปีต่อไป ในขณะที่เดียวในการจัดการเรียนการสอนกระบวนการคิดมีความสำคัญอย่างยิ่งกับผู้เรียนตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 การปรับพื้นฐานและพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียนเพื่อเตรียมพร้อมสู่การเรียนในระดับอุดมศึกษา ส่งเสริมให้มีการพัฒนากระบวนการคิดควบคู่กับทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก เพราะในกระบวนการเรียนการสอน

เนื้อหาในด้านต่างๆของทักษะปฏิบัติ กระบวนการฝึกซ้อมก็มีความสำคัญในการเรียนการสอน เมื่อผู้สอนให้ผู้เรียนวางแผนกระบวนการฝึกซ้อมโดยตัวผู้เรียนเอง โดยวิเคราะห์และสังเคราะห์ตามกระบวนการของตนเองและความสามารถ รวมไปถึงเทคนิคการบรรเลงต่างๆที่ผู้เรียนอยากจะฝึกฝน ผู้เรียนจึงจะต้องมีกระบวนการคิดที่เป็นระบบ เป็นขั้นตอนและสามารถวางแผนการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติของตนเองได้อย่างเหมาะสม โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำและช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

ตอนที่ 2 วิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

การพัฒนาแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำเป็นจะต้องมีความเข้าใจรายละเอียดของรายวิชา โดยมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้ 1) จุดประสงค์รายวิชาหรือจุดประสงค์การเรียนรู้การสอน 2) ขอบเขตสาระเนื้อหาของรายวิชา 3) สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้ประกอบการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกที่มีประสิทธิภาพและสามารถใช้ในการกระบวนการจัดการเรียนการสอนสถานการณ์จริงได้

2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้การสอนของวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาสถานะเป็นรายวิชาเอก มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนทั้งในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์บัณฑิต และกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี มีความรู้ความสามารถทางด้านทักษะปฏิบัติดนตรีคลาสสิก ทั้งฐานะของนักแสดงเดี่ยว (Soloist) และสมาชิกของวงดนตรี โดยการเรียนรู้ตัวต่อตัว เพื่อพัฒนาฝีมือด้านการแสดงเดี่ยว การเรียนรู้เทคนิคการบรรเลงขั้นพื้นฐานไปจนถึงขั้นสูง ปรับปรุงพื้นฐานเพื่อที่จะสามารถพัฒนาไปสู่การเล่นที่สูงขึ้น การเรียนรู้แบบฝึกหัด และบทเพลงตั้งแต่ขั้นต้นไปจนถึงขั้นสูง มีการฝึกอภิปรายผลการแสดงของนิสิตในเครื่องดนตรีเอกเดียวกัน เรียนรู้ถึงจรรยาบรรณของนักดนตรี ตลอดจนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ทางด้านการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก (คณะมนุษยศาสตร์, 2554; คณะศิลปกรรมศาสตร์, 2556; วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2555) โดยสามารถสรุปจุดประสงค์การเรียนรู้การสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในเบื้องต้นของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.4 เปรียบเทียบจุดประสงค์การเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกของหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์และหลักสูตรศิลปศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์และดนตรีบัณฑิต

สาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์	สาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี
มีทักษะทางด้านการปฏิบัติดนตรีคลาสสิก เพื่อพัฒนาฝีมือด้านการแสดงเดี่ยว การเรียนรู้เทคนิคการบรรเลงขั้นพื้นฐานไปจนถึงขั้นสูง ปรับปรุงพื้นฐานเพื่อที่จะสามารถพัฒนาไปสู่การบรรเลงที่สูงขึ้น การเรียนรู้แบบฝึกหัด และบทเพลงตั้งแต่ขั้นต้นไปจนถึงขั้นสูง มีการฝึกอภิปรายผล การแสดงของนิสิตในเครื่องดนตรีเอกเดียวกันและสามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะทางด้านการปฏิบัติแซ็กโซโฟนในการประกอบอาชีพครูดนตรีในอนาคตได้	มีทักษะทางด้านการปฏิบัติดนตรีคลาสสิก ทั้งฐานะของนักแสดงเดี่ยว (Soloist) และสมาชิกของวงดนตรี โดยการเรียนรู้ตัวต่อตัว เพื่อพัฒนาฝีมือด้านการแสดงเดี่ยว การเรียนรู้เทคนิคการบรรเลงขั้นพื้นฐานไปจนถึงขั้นสูง ปรับปรุงพื้นฐานเพื่อที่จะสามารถพัฒนาไปสู่การบรรเลงที่สูงขึ้น การเรียนรู้แบบฝึกหัด และบทเพลงตั้งแต่ขั้นต้นไปจนถึงขั้นสูง สามารถแสดงทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนในระดับสูงได้ และประกอบอาชีพทางด้านดนตรีในอนาคต

จากตารางสามารถสรุปได้ว่า จุดประสงค์การเรียนการสอนในวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ของ 2 กลุ่มสาขาวิชา มีจุดประสงค์การเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกัน ในกระบวนการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติดนตรีคลาสสิก ทักษะการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกในระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับสูง เพื่อพัฒนาฝีมือด้านการแสดงเดี่ยวและการนำดนตรีในวงดนตรี โดยกระบวนการที่แตกต่างกัน กลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์จะมุ่งเน้นการสอนเพิ่มเติมในเชิงของกระบวนการถ่ายทอดความรู้ทางด้านทักษะการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกให้แก่แก่นักเรียนในอนาคตที่ผู้เรียนจะไปประกอบอาชีพทางการศึกษา ส่วนกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรทางด้านดนตรี จะมุ่งเน้นกระบวนการเรียนการสอนในด้านของการปฏิบัติทักษะแซ็กโซโฟนคลาสสิกเพื่อให้มีทักษะการบรรเลงในระดับสูงสามารถแสดงการปฏิบัติเดี่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพและประกอบอาชีพทางด้านดนตรีหรือทางการแสดงดนตรีได้ในอนาคต ประยุกต์ให้ความรู้ทางด้านดนตรีได้อย่างสร้างสรรค์และจุดประสงค์การเรียนการสอนในวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกจะเป็นแนวทางหลักในกระบวนการวัดและประเมินผล ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำข้อมูลมาประกอบการพัฒนาแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

2.2 ขอบเขตเนื้อหาวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

วิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เป็นรายวิชาที่มีสถานะเป็นรายวิชาเอก เป็นการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้และปฏิบัติทักษะการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกในระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับสูง เพื่อให้ผู้เรียนที่ความสามารถทางการบรรเลงบทเพลงคลาสสิก และสามารถถ่ายทอดความรู้ทักษะทางการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกได้ และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในเชิงดนตรีได้อย่างสร้างสรรค์ (คณะมนุษยศาสตร์, 2554; คณะศิลปกรรมศาสตร์, 2556, 2558; วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2555) ขอบเขตรายวิชาจะเน้นในด้านพื้นฐานการเรียนเครื่องมือแซ็กโซโฟนในขั้นต้น ในชั้นปีที่ 1 เรียนรู้ส่วนประกอบของแซ็กโซโฟน วิธีการและเทคนิคในด้านทักษะในการปฏิบัติประกอบไปด้วย เทคนิคการหายใจ การวางรูปปากในการเป่าคุณภาพของเสียง และในด้านของเทคนิคการบรรเลงในลักษณะต่างๆในระดับต้นไปจนถึงระดับสูง ในการเรียนรู้พื้นฐานเหล่านี้ จะประเมินจากพื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคน ความรู้เดิมที่มีอยู่ว่ามีการเรียนรู้ที่ถูกต้องในเรื่องเทคนิคพื้นฐานและการบรรเลงมาแล้วมากน้อยเพียงใด มีความเข้าใจในแต่ละเทคนิคพื้นฐานมากน้อยเพียงใด ก่อนที่ผู้สอนจะทำการสอนเพื่อให้เกิดความเข้าใจตามทักษะปฏิบัติ แซ็กโซโฟนคลาสสิกที่ถูกต้อง ด้านเนื้อหาในการเรียนการสอนในรายวิชาจะประกอบด้วย บันไดเสียง แบบฝึกหัดและบทเพลงรูปแบบต่างๆ ในชั้นปีที่ 1 มีกระบวนการเรียนการสอนพื้นฐานของการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกเป็นการปูพื้นฐานและปรับเปลี่ยนพื้นฐานให้มีความถูกต้อง โดยประเมินจากความรู้เดิมจากชั้นมัธยมศึกษาที่ผู้เรียนแต่ละคนมีอยู่ โดยอาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้ประเมินก่อนทำการสอนพื้นฐานด้วยวิธีที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละคน มีการสอนเทคนิคการบรรเลงในขั้นพื้นฐาน เรียนรู้กระบวนการของแซ็กโซโฟน ในการเลือกแบบฝึกหัดอาจารย์ผู้สอนจะเลือกแบบฝึกหัดที่เป็นการฝึกเทคนิคในการบรรเลงด้านต่างๆ การไล่บันไดเสียง (Scale) และขั้นคู่ เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะพบในการบรรเลงบทเพลงประเภทต่างๆ แบบฝึกหัดการจะเน้นแบบฝึกที่ช่วยฝึกการบรรเลงทำนองเพลง การแบ่งประโยคเพลงเพื่อปูพื้นฐานไปสู่การเรียนบทเพลง บทเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอนในชั้นปีที่ 1 นี้ สำหรับผู้เรียนที่มีพื้นฐานด้านการบรรเลงไม่มากนัก จะเลือกบทเพลงลักษณะบทเพลงที่ปรับเปลี่ยนโน้ตเพื่อแซ็กโซโฟน (Transcribe) มากจากเพลงในยุคบาโรกหรือยุคคลาสสิกต้นๆ เพื่อให้ฝึกเทคนิคทางการบรรเลงดนตรีประเภทคลาสสิก เมื่อมีพื้นฐานในด้านการบรรเลงในระดับกลางแล้ว จะมีการเสริมแบบฝึกหัดการฝึกเทคนิคที่ยากขึ้น เพื่อการฝึกเทคนิคในระดับที่สูงขึ้นกว่าเดิม ในกระบวนการต่อมา ผู้เรียนจะสามารถเลือกบทเพลงได้เอง โดยนำเสนอบทเพลงที่จะเรียนต่อผู้สอน จากนั้นผู้สอนจะร่วมกันอภิปรายกับผู้เรียน ในด้านความเหมาะสมของการเลือกบทเพลง ซึ่งจะเป็นบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นเพื่อแซ็กโซโฟนโดยเฉพาะ มีการอภิปรายถึงเทคนิคในบทเพลงที่เลือก ว่าต้องฝึกเทคนิคในเรื่องไหนบ้าง เพื่อที่จะสามารถเรียนรู้และบรรเลงบทเพลงได้อย่างสมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนยังไม่มี

ความชำนาญในเทคนิคการบรรเลงที่เป็นส่วนประกอบในบทเพลงนั้น อาจารย์ผู้สอนก็จะมีแบบฝึกหัดที่ช่วยในเรื่องเทคนิคด้านการบรรเลงให้ผู้เรียนได้ฝึกควบคู่ไปกับการเรียนบทเพลงสำหรับแซ็กโซโฟนคลาสสิก ในรายวิชาจะมีกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นในด้านการฝึกซ้อมบทเพลง ทั้งการฝึกซ้อมด้วยตนเองโดยการวางแผนการฝึกซ้อมด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอน ลำดับก่อนหลัง เพื่อการฝึกซ้อมที่เป็นระบบและมีความเหมาะสมกับตัวผู้เรียนเอง อาจารย์ผู้สอนจะสอดแทรกการฟังเพลงให้ผู้เรียนอยู่เสมอ ให้ผู้เรียนทำการบ้านอีกส่วนหนึ่ง คือ การฟังบทเพลงแซ็กโซโฟนคลาสสิก ที่บรรเลงโดยนักแซ็กโซโฟนคลาสสิกในแต่ละประเภท แต่ละบทเพลง และเมื่อถึงชั่วโมงการเรียนก็จะมีกร่วมกันวิเคราะห์และอภิปรายถึงบทเพลงที่ผู้เรียนได้ฟังมา ในเรื่องรูปแบบของการบรรเลง ความสนใจต่อบทเพลง บทเพลงบรรเลงในยุคทางดนตรียุคใด สไตล์เพลงในแต่ละยุคทางดนตรี ความชอบในการบรรเลงของศิลปินที่ผู้เรียนได้ฟังมา ชอบเพราะอะไร และมีเทคนิคอะไรที่สนใจ เกิดการเรียนรู้ด้านเทคนิคการบรรเลงเรื่องใดบ้าง เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ฟังเพลงคลาสสิกสำหรับแซ็กโซโฟนและวิเคราะห์บทเพลงก่อนที่ตนเองจะได้เรียนในบทเพลงนั้นๆ

ส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งในกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก คือ อาจารย์ผู้สอนจะมีกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในการบรรเลงไปจนถึงระดับสูง สามารถถ่ายทอดความรู้ในด้านการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกได้ ในหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร 5 ปี) ในช่วงเวลาของการจัดการเรียนการสอน การแก้ไขปัญหาในด้านเทคนิคและการบรรเลง อาจารย์ผู้สอนกับผู้เรียนก็จะมีกรอภิปรายร่วมกันถึงการแก้ไขปัญหาในการบรรเลงที่เกิดขึ้น ให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดการแก้ไขปัญหาในด้านเทคนิคต่างๆ การนำเอาแบบฝึกหัดมาแก้ไขในเทคนิคที่ยังไม่ชำนาญ เพื่อเป็นการฝึกและเลือกกระบวนการแก้ปัญหาในการบรรเลงนำไปสู่องค์ประกอบในกระบวนการถ่ายทอดความรู้ของผู้เรียนในอนาคต เมื่อไปประกอบอาชีพในด้านการแสดงดนตรีคลาสสิกหรือการสอนทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกและประมวลรายวิชา สามารถสรุปขอบเขตเนื้อหาสาระรายวิชาได้ดังนี้

ตารางที่ 2.5 ขอบเขตเนื้อหาสาระวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาควิชาการศึกษาดนตรี จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกและประมวลรายวิชาวิเคราะห์กับทฤษฎีและงานวิจัยด้านเนื้อหาสาระการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

ขอบเขตเนื้อหาสาระรายวิชา ทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก	รายละเอียด	Larry Teal (Larry Teal, 1963)	สุกรี เจริญสุข (สุกรี เจริญสุข, 2545)	วารินทร์ สีสัยดงาม (วารินทร์ สีสัยดงาม, 2555)
1) ลักษณะของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน	ลักษณะของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน กระบวนการของแซ็กโซโฟน	✓	✓	✓
2) เทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟน	เทคนิคการหายใจ (The Breathing Technique) เทคนิคการใช้ลม (Slur) เทคนิคการใช้ลิ้น (Tonguing) เทคนิคการควบคุมลักษณะเสียง (Articulation) เทคนิคการควบคุมระดับเสียง (Intonation) เทคนิคการทำเสียงระรัวของรูปปาก (Vibrato) บันไดเสียงรูปแบบเมเจอร์และไมเนอร์	✓	✓	✓
3) แบบฝึกหัด	แบบฝึกหัดการฝึกเทคนิคการบรรเลงในด้านต่างๆ	✓	✓	-

ขอบเขตเนื้อหาสาระรายวิชา ทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก	รายละเอียด	Larry Teal (Larry Teal, 1963)	สุกรี เจริญสุข (สุกรี เจริญสุข, 2545)	วรินทร์ สีเสียดงาม (วรินทร์ สีเสียดงาม, 2556)
4) บทเพลง	บทเพลงคลาสสิกที่แปลงโน้ตมาจากเครื่องดนตรีชนิดอื่นในยุคต่าง ๆ และบทเพลงคลาสสิกที่ประพันธ์สำหรับแซ็กโซโฟนโดยเฉพาะ	✓	✓	✓
5) กระบวนการฝึกซ้อม ทักษะปฏิบัติแซ็ก โซโฟน	การวางแผนกระบวนการฝึกซ้อมทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกด้วยตนเอง ตามความเหมาะสมของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติ	-	✓	✓
6) กระบวนการถ่ายทอด ความรู้และทักษะ ปฏิบัติแซ็กโซโฟนขั้น พื้นฐาน	วิธีการ ขั้นตอนในการถ่ายทอด ทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิกขั้นพื้นฐาน	-	-	✓

ตารางที่ 2.6 ขอบเขตสาระเนื้อหา รายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี

ขอบเขตเนื้อหาสาระรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก	สาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์	สาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี
1) เครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน	✓	✓
2) เทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟน	✓	✓
3) แบบฝึกหัด	✓	✓
4) บทเพลง	✓	✓
5) กระบวนการฝึกซ้อมทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน	✓	-
6) กระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนขั้นพื้นฐาน	✓	-

2.4 สื่อการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

สื่อการเรียนการสอนหรือสื่อการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอนในวิชา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในการเลือกใช้สื่อการสอนควรคำนึงถึงความสนใจและช่วงวัยของผู้เรียน (ณรุทธ์ สุทนต์, 2558) ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติ นอกจากสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟนแล้ว สื่อการเรียนการสอนในรูปแบบของดนตรีประกอบในลักษณะของดนตรีบรรเลงก็มีส่วนสำคัญ เพื่อผู้เรียนได้บรรเลงบทเพลงประกอบกับดนตรีบรรเลงโดยเปียโน ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ในด้านของจังหวะ เพื่อส่งเสริมทักษะการบรรเลงให้มีความคล่องแคล่วและชำนาญมากขึ้น โดยสื่อการเรียนการสอนในวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนสามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) แซ็กโซโฟนประเภทต่างๆ
- 2) บทเพลงหรือโน้ตเพลงสำหรับการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับต้น-ระดับสูง
- 3) แบบฝึกหัดการบรรเลงเพื่อฝึกเทคนิคต่างๆในการบรรเลงในระดับต้น-ระดับสูง
- 4) ดนตรีประกอบในรูปแบบ CD และรูปแบบของการบรรเลงเปียโน
- 5) สื่อมัลติมีเดีย วิดีโอ สำหรับการฟังบทเพลงในรูปแบบต่างๆ

จากสื่อการเรียนการสอนข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอนมีส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติ เพราะนอกจากจะเป็นกระบวนการสอนที่ช่วยในการสอนทักษะปฏิบัติดนตรีแล้ว สื่อการเรียนยังมีส่วนช่วยในการเชื่อมโยงไปถึงการเรียนรู้ในด้านทฤษฎีดนตรีและประวัติศาสตร์ดนตรี เช่น สื่อการเรียนการสอนมัลติมีเดียในรูปแบบของวิดีโอ บทเพลงคลาสสิกของแซ็กโซโฟน การบรรเลงบทเพลงคลาสสิกโดยนักแซ็กโซโฟนคลาสสิก เมื่อผู้เรียนได้ใช้สื่อนี้ในการเรียนการสอน จะทำให้ได้เรียนรู้ในเรื่องของประวัติศาสตร์ดนตรี เชื่อมโยงไปถึงทักษะการบรรเลงตามยุคทางดนตรีของบทเพลงที่ได้ฟัง ในขณะที่เดียวกันผู้เรียนจะได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ในเรื่องของการฟัง เป็นต้น กล่าวได้ว่าสื่อการสอนในกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก มีความสำคัญกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

ตอนที่ 3 การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญในการจัดการเรียนการสอนและเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนการสอนหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนการสอนบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ และยังเป็นผลข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน วิธีการสอน สื่อการสอนตลอดจนเนื้อหาสาระวิชาอีกด้วย (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2545) การวัดและประเมินผลสามารถจำแนกได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1) การวัดผล (Measurement) คือ กระบวนการที่ได้มาซึ่งข้อมูล ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือและวิธีการวัดทางการศึกษาในหลากหลายวิธี โดยจะได้ผลการวัดออกมาในรูปแบบของตัวเลข เพื่อให้ได้ข้อมูลการวัดผลในเชิงปริมาณ

2) การประเมินผล (Evaluation) คือ เป็นกระบวนการนำข้อมูลที่ได้จากการวัดมาตัดสินคุณค่า โดยนำผลที่ได้จากการวัดมาตัดสินคุณค่า นำเสนอผลการวัดเชิงปริมาณมาใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาตัดสินคุณภาพของการวัดผลว่ามีคุณภาพมากน้อยเพียงใด

จากความหมายของการวัดผลและประเมินผลที่กล่าวมาข้างต้น การวัดและประเมินผล (Assessment) จึงหมายถึง กระบวนการในการวัดผลและประเมินผลของผู้เรียน ซึ่งรวมกระบวนการวัดผลและประเมินผลไว้ด้วยกัน ในด้านขององค์ประกอบในการวัดและประเมินผลทางการศึกษามุ่งเน้นการวิเคราะห์จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน หรือหลักสูตร โดยคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่นบริบททางสังคม ภาพรวมทั้งหมดของหลักสูตร จุดประสงค์รายวิชาให้มีความสอดคล้องกัน สามารถกำหนดแนวทางการวัดในลักษณะที่กว้างๆได้ การกำหนดสถานการณ์ในการวัดและประเมินผล การวิเคราะห์เนื้อหาทางการเรียนการสอน ที่คำนึงถึงความต่อเนื่องความลึกซึ่งความสำคัญของสาระวิชา ในการดำเนินการวัดและประเมินผล มีกระบวนการวัดและประเมินผลที่มีความสอดคล้องกับเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล วัดและประเมินผลทั้งในส่วนของหลักสูตรและผู้เรียน มีการวัดและประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียนและสรุปผลการวัดและประเมินผลในขั้นสุดท้าย และองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการวัดและประเมินผลอีกสิ่งหนึ่งคือ การวัดและประเมินผลควรมีทั้งความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity) (Tyler, 1970; Wiggins, 1989; Zais, 1967)

3.1 การวัดและประเมินผลทางดนตรี

การวัดและประเมินผลทางดนตรีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการจัดการเรียนการสอนดนตรี ระบบการศึกษาเมื่อมีการเรียนการสอนควรมีการวัดและประเมินผล ในการวัดและประเมินผลทางดนตรี ควรคำนึงถึงโครงสร้างของสาระดนตรีเป็นหลักร่วมกับองค์ประกอบ หลักวิธีการในการวัดและประเมินผลทางการศึกษา ควรมีการวัดและประเมินผลทั้งในด้านเนื้อหาดนตรี ทักษะดนตรีรวมทั้งเจตคติ ทศนคติของผู้เรียนต่อดนตรี การวัดและประเมินผลทางดนตรีควรเป็นการประเมินผลที่ประกอบด้วย 1) การประเมินผลในกระบวนการ (Formative Evaluation) เป็นการประเมินผลในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ความเข้าใจของผู้เรียน การวัดและประเมินผลในกระบวนการนี้จะทำให้ทราบถึงข้อดีและข้อเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนการสอน สามารถนำเอาข้อมูลที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนดนตรีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น 2) การประเมินผลหลังการสอน (Summative Evaluation) เป็นกระบวนการประเมินผลที่แสดงถึงผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในรายวิชานั้นๆ ว่าอยู่ในระดับใด เป็นการแสดงประสิทธิผลของการเรียนภาพรวมทั้งหมด (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555) ซึ่งการประเมินผล 2 ลักษณะนี้เกิดขึ้นเสมอในกระบวนการเรียนการสอนวิชาดนตรี โดยเฉพาะในการเรียนทักษะปฏิบัติ เมื่อมีการประเมินผลในกระบวนการ ผู้สอนจะทราบถึงพัฒนาการด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน และหาวิธีการในการพัฒนาทักษะที่ผู้เรียนยังไม่มี ความชำนาญ พัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน สามารถประเมินและปรับปรุงแก้ไขปัญหาของผู้เรียนได้ทันที และเมื่อเรียนในรายวิชาทักษะปฏิบัตินี้จนจบภาคเรียน ก็จะมีการประเมินผลหลังการสอน เพื่อให้ทราบถึงผลการเรียนรู้ภาพรวมของผู้เรียนในแต่ละบุคคล

กระบวนการวัดและประเมินผลทางดนตรีในส่วนของวิธีการและเนื้อหา แบ่งออกเป็น 3 ส่วน สามารถสรุปได้ดังนี้ การวัดและประเมินผลในด้านเนื้อหาดนตรีซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีดนตรี ได้แก่ องค์ประกอบดนตรีและวรรณคดีดนตรี สามารถใช้วิธีการวัดและประเมินผลโดยการทดสอบในลักษณะของข้อสอบในแบบต่างๆ ในขณะที่เดียวกันควรประเมินในด้านความรู้ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ความรู้ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และการประเมินค่า ในด้านทักษะดนตรี เป็นการประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ ควรมีการประเมินผลทักษะต่างๆให้ครบถ้วนตามกระบวนการเรียนการสอน ควรมีการประเมินผลทักษะการฟัง การร้อง การเล่น การเคลื่อนไหวและการสร้างสรรค์ ในการวัดและประเมินทักษะดนตรีควรวัดทักษะทั้งในเชิงปริมาณ คือความสามารถในการปฏิบัติและเชิงคุณภาพ คือ คุณภาพของการปฏิบัติ และในด้านเจตคติของผู้เรียนต่อดนตรี เป็นการประเมินเจตคติที่เกี่ยวข้องกับรสนิยม ความชอบ ความมีสุนทรีย์ ความสนใจต่อดนตรี และความซาบซึ้งทางดนตรี เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายในจิตใจและอารมณ์ ควรมีวิธีการวัดและประเมินผลที่วัดผลเจตคติของผู้เรียนได้

อย่างชัดเจน ลักษณะของการประเมินผลควรเป็นรูปแบบการนำเสนอข้อมูลมากกว่าการให้คะแนน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นผลของ เจตคติต่อดนตรีที่แท้จริง (Abeles, Hoffer, & Koltman, 1995; ณรุทธ์ สุทรจิตต์, 2555) โดยผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการและแนวคิดทางด้านการวัดและประเมินผลทางดนตรี ของนักวิชาการทางดนตรีศึกษา องค์กรทางดนตรีศึกษาและงานวิจัยทางด้านการวัดและประเมินผลทางดนตรี เพื่อเป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกใน หลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี แบ่งหัวข้อการศึกษาดังนี้ (อภิษฐา เชาวร์ธัญ, 2555)

- 1) หลักการและแนวคิดในการวัดและประเมินผลทางดนตรี
- 2) วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลทางดนตรี
- 3) ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลทางดนตรี
- 4) การตัดสินผลการประเมินในขั้นสุดท้าย

โดยผู้วิจัยได้ทำการสรุปและสังเคราะห์ผลตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.7 แสดงการสังเคราะห์หลักการและแนวคิดในการวัดและประเมินผลทางดนตรี

เอเบเลส ฮอฟเฟอร์ และ คลอทแมน (Abeles et al., 1995)	คณะกรรมการ นักการศึกษาดนตรี แห่งชาติประเทศ อเมริกา (NAfME, 1996)	ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555)	อภิษฐา เชาว์อรัญ (อภิษฐา เชาว์อรัญ, 2555)	สังเคราะห์หลักการ แนวคิด และ กระบวนการการวัด และประเมินผลทาง ดนตรี
1) หลักการและแนวคิดในการวัดและประเมินผลทางดนตรี				
1) จุดประสงค์การเรียนรู้	1) แนวทางและ เกณฑ์การวัดและ ประเมินผลที่ เหมาะสมครอบคลุม	1) ประเมินผลทาง ดนตรีควรมีความ ครอบคลุมในด้าน สาระทางดนตรี	1) มีความ สอดคล้องของ จุดประสงค์ทางการ เรียนการสอน และ	1) การวัดและ ประเมินผลทาง ดนตรีควรมีความ ครอบคลุมทั้ง 3
2) จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	ตามสาระเนื้อหา ทางดนตรีและ ทักษะทางดนตรี	ทักษะทางดนตรี และเจตคติทาง ดนตรี	ขอบเขตสาระ เนื้อหา 2) การวัดและ	ด้านคือ ด้านสาระ เนื้อหาทางดนตรี ทักษะทางดนตรี
3) แนวทางในการ กำหนดเกณฑ์ใน การวัดและ ประเมินผล	2) ใช้เทคนิควิธีการ วัดที่หลากหลาย	2) ใช้เทคนิควิธีการ วัดและประเมิน หลายๆรูปแบบเพื่อ	ประเมินผลควรมี ความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยน ได้ตามความ	และเจตคติทาง ดนตรี 2) มีเกณฑ์ในการ วัด
4) บูรณาการ การวัดและ ประเมินผลด้าน สาระดนตรี ทักษะ ดนตรีและเจตคติ ดนตรี	เกณฑ์การวัดและ ประเมินผล	ความเข้าใจ แนวคิด การนำเอา ความรู้ไป ประยุกต์ใช้ การคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และ ประเมินค่า	เหมาะสมอยู่บน พื้นฐานของความ เป็นจริง	ที่เหมาะสมและ ครอบคลุมตาม เนื้อหาในการเรียน การสอน
2) วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลทางดนตรี				
1) มีความ หลากหลายและมี ความสอดคล้องกับ กระบวนการจัดการ เรียนการสอนทั้ง 3 ด้าน	1) เป็นไปในรูปแบบ ของพฤติกรรม ทางการเรียนการ สอนทั้ง 3 ด้านอย่าง ครอบคลุม	1) มีความ หลากหลาย สอดคล้องกับ พฤติกรรมการณ์เรียน การสอนทั้ง 3 ด้าน	1) ควรส่งเสริมและ สอดคล้องซึ่งกัน และกันเพื่อผลักดัน ให้เกิดประสิทธิภาพ สูงสุด มีความ หลากหลายของ เครื่องมือในการวัด	1) มีความ หลากหลายของ วิธีการและ เครื่องมือที่ใช้ใน การวัดเหมาะสมกับ กระบวนการ จัดการเรียนการ สอน

เอเบเลส ฮอฟเฟอร์ และคลอทแมน (Abeles et al., 1995)	คณะกรรมการ นักการศึกษาคนตรี แห่งชาติประเทศ อเมริกา (NAFME, 1996)	ณรุทธ์ สุทธิจิตต์ (ณรุทธ์ สุทธิจิตต์, 2555)	อภิษฐา เชาว์อรัญ (อภิษฐา เชาว์อรัญ, 2555)	สังเคราะห์หลักการ แนวคิด และ กระบวนการการวัด และประเมินผลทาง ดนตรี
---	--	---	---	--

3) ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลทางดนตรี

1) ควรเป็นไปใน ช่วงเวลาที่ หลากหลาย เพื่อ การตรวจสอบ พัฒนาการและผล การเรียนรู้ของ ผู้เรียน	1) มีการวัดและ ประเมินผลทั้งใน ด้านของการจัดทำ ผลงาน การฝึกซ้อม หรืองานที่ได้รับ มอบหมาย ตลอด จนถึงกระบวนการ ทดสอบ	1) การกำหนด เกณฑ์และแนว ทางการวัดที่ชัดเจน และครอบคลุม 2) กำหนดชิ้นงาน หรือรายละเอียด ให้กับผู้เรียน	1) สามารถกระทำ ได้หลากหลาย ระยะเวลา 2) กำหนดการวัด และประเมินผลไว้ เป็นกรอบแนวคิดมี ความเหมาะสมของ จำนวนครั้งในการ วัด	1) มีช่วงระยะเวลา การวัดและประเมิน ที่เหมาะสมกับ กระบวนการจัดการ เรียนการสอนและ กำหนดเกณฑ์การ วัดที่ชัดเจน
--	--	---	---	--

4) การตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้าย

1) การประเมินที่ สรุปผลทั้งในเชิง ปริมาณและเชิง คุณภาพ และมีผล ในรูปแบบของเชิง ปริมาณเพื่อแจ้ง ให้กับผู้เรียน	1) รูปแบบของเชิง ปริมาณ คือผล คะแนนที่ตัดเกรด จากคะแนนทั้งหมด ของผู้เรียนและเชิง คุณภาพคือประวัติ การวัดและ ประเมินผลที่มีการ บันทึก	1) การประเมิน แบบอิงเกณฑ์ คือ เกณฑ์การ ประเมินผลที่ผู้สอน ได้วางหลักเกณฑ์ไว้ และการประเมิน คะแนนแบบอิงกลุ่ม การประเมินที่ใช้ คะแนนของกลุ่ม ผู้เรียนเป็นตัวตัด เกรด	1) เป็นการตัดสินที่ ชัดเจน คือการตัด เกรด เป็นการ กำหนดสัญลักษณ์ ทางการประเมินผล ไว้อย่างชัดเจน	1) เป็นการสรุปผล คะแนนในลักษณะ การตัดเกรด และ ควรมีผลในเชิง คุณภาพเพื่อแจ้งให้ ผู้เรียนได้ทราบ เกี่ยวกับการตัดสิน การประเมินในขั้น สุดท้ายอย่างชัดเจน
---	--	--	---	---

จากการสังเคราะห์หลักการและแนวทางในการวัดและประเมินผลดนตรี สามารถสรุปได้ว่าการวัดและประเมินผลทางดนตรี มีองค์ประกอบการวัดและประเมินผลกระบวนการเรียนรู้ พฤติกรรมการเรียนรู้ทางดนตรีในด้าน สาระดนตรี ทักษะดนตรี และเจตคติทางดนตรี โดยมุ่งเน้นการวัดและประเมินผลเชื่อมโยงรูปแบบการเรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลเหล่านี้ไปประกอบการพัฒนาแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก

สรุปได้ว่า กระบวนการวัดและประเมินผลทางดนตรีเป็นส่วนสำคัญทั้งในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรดนตรี การพัฒนาการเรียนการสอนดนตรี กระบวนการจัดการเรียนการสอนดนตรี ที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระในรายวิชา การจัดการกระบวนการเรียนการสอน การวัดประเมินผลในการเรียนรู้ เพื่อเป็นข้อมูลตอบกลับของการเรียนการสอนที่สามารถบ่งบอกได้ถึงพื้นฐานการเรียนรู้ของผู้เรียน พัฒนาการของผู้เรียนตลอดกระบวนการเรียนในวิชาที่ผ่านมา เพื่อนำเอาผลที่ได้พัฒนากระบวนการเรียนการสอน วางแผนการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมและประสิทธิภาพต่อผู้เรียน ควรเป็นวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการประเมินผลทางการเรียนการสอนออกมา วัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่มีความชัดเจน มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ เพื่อการติดตามพัฒนาการทางด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนและพัฒนาการทางด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน เพื่อการวัดและประเมินผลที่จะได้รับข้อมูลและผลการวัดและประเมินผลตามกระบวนการอย่างถูกต้องและเหมาะสม

3.2 หลักการและทฤษฎีการวัดและประเมินตามสภาพจริง

การวัดและประเมินตามสภาพจริง เป็นทฤษฎีการวัดและประเมินผลที่มีความเหมาะสมกับกระบวนการวัดและประเมินผลในรายวิชาทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรี เพราะมีวิธีการวัดและประเมินตามสภาพจริง ตามสถานการณ์จริง ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงตามกระบวนการความรู้ที่ตนเองได้ศึกษามา การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นและแพร่หลายในต่างประเทศมาเป็นเวลานาน แต่เริ่มเข้ามาแพร่หลายในประเทศไทย เมื่อปีพุทธศักราช 2535 โดย จอห์น คาล และเป็นที่น่าสนใจมากขึ้นในปัจจุบัน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560) เป็นกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการประเมินผลที่ใช้วิธีการและเกณฑ์ที่หลากหลายในการวัดประเมินผลการเรียนรู้ ความสามารถทางด้านทักษะความรู้และทักษะปฏิบัติ รวมถึงคุณลักษณะต่างๆของผู้เรียนในกิจกรรมนั้น ในปัจจุบันมีผู้สนใจการประเมินตามสภาพจริง โดยมีกระบวนการให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมหรือสร้างสรรค์ผลงานออกมาตามกระบวนการความรู้และทักษะของตนเอง เป็นกระบวนการประเมินความสามารถของผู้เรียนในการปฏิบัติงานของผู้เรียนในสถานการณ์จริง หรือมีความใกล้เคียงความเป็นจริง โดยเน้นให้

ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความเข้าใจและทักษะการคิดซับซ้อน บูรณาการความรู้และทักษะเข้าด้วยกัน มีความสำคัญต่อการปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน (Wiggins, 1989; ฌูร์ท สุธจิตต์, 2560)

การประเมินตามสภาพจริงเป็นกระบวนการที่ออกแบบมาเพื่อสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมและทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนในสถานการณ์จริงในปัจจุบัน เป็นวิธีการที่เน้นงานที่ผู้เรียนแสดงออกในภาคปฏิบัติ เน้นกระบวนการการเรียนรู้และผลผลิตรวมถึงแฟ้มสะสมผลงาน วิธีการประเมินตามสภาพจริงจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลและมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของตนเองด้วย เมื่อผู้สอนใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริง จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนการสอนได้แก่ หลักสูตร การเรียนการสอนและการประเมิน ทั้ง 3 องค์ประกอบนี้จะต้องดำเนินการควบคู่ไปด้วยกันตลอดการจัดการเรียนการสอน ในกระบวนการประเมินตามสภาพจริงเน้นการเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย เมื่อผู้เรียนเห็นความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติทักษะ ผู้เรียนย่อมเกิดความสนใจที่จะศึกษาและสนใจและเกิดความพยายามยิ่งขึ้นซึ่งส่งผลให้สามารถเรียนรู้สิ่งนั้นๆ ได้อย่างมาก วิธีการประเมินตามสภาพจริงจึงมุ่งเน้นการวัดและประเมินการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน มีความครอบคลุมและชัดเจน ในขณะเดียวกันมีจุดหมายเพื่อกระตุ้น และอำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลสะท้อนกลับให้ผู้เรียนได้รับแนวทางใหม่ๆ เพื่อสามารถพัฒนาศักยภาพ ความรู้ ความสามารถของตนเองได้ เน้นการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการที่เกิดจากความร่วมมือของผู้เรียนและผู้สอนในกระบวนการจัดการเรียนการสอน (สมศักดิ์ ภูวิภาตวรรณ, 2544)

3.2.1 ลักษณะของการประเมินตามสภาพจริง

จำแนกคุณลักษณะของการประเมินตามสภาพจริงออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้ (Wiggins, 1989)

1) การปฏิบัติในสภาพจริง (Performance in the Field) การประเมินตามสภาพจริงออกแบบขึ้นเพื่อประเมินการปฏิบัติในสภาพจริงหรือในสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่สุด เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องการภาระงาน การปฏิบัติจริงทั้งหมดตลอดกระบวนการจัดการเรียนการสอนไม่ใช่เป็นการทดสอบอย่างเดียวภาระงานที่ให้ผู้เรียนทำต้องเป็นงานที่สัมพันธ์กับชีวิตความเป็นจริงและต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน

2) เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน (Criteria) เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินต้องเป็นเกณฑ์ประเมินที่สามารถวัดและประเมินแก่นแท้ของจุดประสงค์และกระบวนการทักษะปฏิบัติได้ การออกแบบเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินควรเป็นเกณฑ์ที่ไม่ได้สร้างโดยผู้ใดผู้หนึ่งโดยเฉพาะ ควรเป็นเกณฑ์ที่ได้รับการเปิดเผยให้ผู้เรียนรับรู้ได้ การประเมินสภาพจริงที่มีการเปิดเผยเกณฑ์ไว้ก่อนนั้นถือว่าการเรียนของผู้เรียนและการสอนของผู้สอนจะส่งเสริมซึ่งกันและกัน เกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงควรมีความ

ยืดหยุ่นสูง เพื่อสามารถสะท้อนมุมมองการวัดและประเมินได้ในหลายมุมมอง สะท้อนให้เห็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างครอบคลุมและชัดเจน

3) การประเมินตนเอง (Self - Assessment) การประเมินตนเองมีความสำคัญมากต่อการปฏิบัติทักษะจริง เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เป็นการฝึกให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการประเมินงานของตนเองได้ และสามารถตรวจสอบพัฒนาการ ความก้าวหน้า จุดบกพร่องเพื่อนำแนวทางมาพัฒนาศักยภาพของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น

4) การนำเสนอผลงาน การประเมินตามสภาพจริงเป็นกระบวนการประเมินที่เน้นทางด้านทักษะปฏิบัติ ในการวัดและประเมินผลจึงเป็นรูปแบบของการนำเสนอผลงานที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนมา เพื่อแสดงผลของกระบวนการการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม การปฏิบัติทักษะที่ได้รับการพัฒนามาตั้งแต่ต้นจนถึงกระบวนการประเมินผลในรายวิชา

3.2.2. วิธีการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง สามารถจำแนกได้ 4 วิธี ได้แก่ (ณรุทธ์ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560)

1) การสังเกต (observation) เป็นการรวบรวมข้อมูล คุณลักษณะ พฤติกรรม การปฏิบัติงาน หรือการทำกิจกรรมต่างๆ โดยใช้การสังเกตแบบไม่เป็นทางการ ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่ตรงตามสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน และสามารถติดตามความก้าวหน้าได้อย่างถูกต้อง

2) การสัมภาษณ์ (interview) ช่วยให้ได้รายละเอียดและข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนอย่างลึกซึ้ง นิยมใช้ร่วมกับการสังเกต นอกจากนี้การสัมภาษณ์ยังช่วยเชื่อมโยงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ และความเข้าใจของผู้เรียนง่ายขึ้นด้วย

3) การประเมินการปฏิบัติงาน (performance assessment) เพื่อทดสอบทักษะและความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ตลอดจนการแก้ปัญหาต่างๆของผู้เรียน โดยประเมินผ่านการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมในสถานการณ์จริง หรือ สถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงสภาพจริง

4) การประเมินจากแฟ้มสะสมผลงาน (portfolio assessment) แฟ้มสะสมผลงาน คือสิ่งที่ใช้บรรจุหลักฐาน หรือผลงานที่แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถ เจตคติ ทักษะ ประเมินตามสภาพจริงจากแฟ้มสะสมผลงาน จึงเป็นการประเมินโดยพิจารณาจากแฟ้มสะสมผลงาน ซึ่งสะท้อนผลสัมฤทธิ์ ทักษะ พัฒนาการ และความก้าวหน้าของผู้เรียน อันเป็นผลจากการเรียนรู้ที่เกิดในสภาพจริง

3.3.3. ขั้นตอนในการวัดและประเมินตามสภาพจริง จะเกี่ยวข้องเชื่อมโยงถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการประเมินมีลำดับขั้นตอนดังนี้ (ทิวต์ล มณีโชติ, 2549)

- 1) กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการประเมิน ต้องสอดคล้องกับสาระ มาตรฐาน จุดประสงค์การเรียนรู้และสะท้อนการพัฒนาด้วย
- 2) กำหนดขอบเขตในการประเมิน ต้องพิจารณาเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน เช่น ความรู้ ทักษะและกระบวนการ ความรู้สึก คุณลักษณะ เป็นต้น
- 3) กำหนดผู้ประเมิน โดยพิจารณาผู้ประเมินว่าจะมีใครบ้าง เช่น ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อน ผู้เรียนเรียน ผู้สอน ผู้ปกครองหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น
- 4) เลือกใช้เทคนิคและเครื่องมือในการประเมิน ควรมีความหลากหลายและเหมาะสมกับ วัตถุประสงค์ วิธีการประเมิน เช่น การทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึกพฤติกรรม แบบ สำนวความคิดเห็น บันทึกจากผู้ที่เกี่ยวข้อง แฟ้มสะสมงาน ฯลฯ
- 5) กำหนดเวลาและสถานที่ที่จะประเมิน เช่น ประเมินระหว่างผู้เรียนทำกิจกรรม
- 6) วิเคราะห์ผลและวิธีการจัดการข้อมูลการประเมิน เป็นการนำข้อมูลจากการประเมินมา วิเคราะห์โดยระบุสิ่งที่วิเคราะห์ เช่น กระบวนการทำงาน เอกสารจากแฟ้มสะสมงาน ฯลฯ รวมทั้งระบุ วิธีการบันทึกข้อมูลและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
- 7) กำหนดเกณฑ์ในการประเมิน เป็นการกำหนดรายละเอียดในการให้คะแนนผลงานว่า ผู้เรียนทำอะไร ได้สำเร็จหรือว่ามีระดับความสำเร็จในระดับใด คือ มีผลงานเป็นอย่างไร การให้คะแนน อาจจะให้เป็นภาพรวมหรือแยกเป็นรายให้สอดคล้องกับงานและจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.4 การวัดและประเมินตามสภาพจริงและการวัดประเมินผลทางดนตรี

จากการศึกษาการวัดและประเมินตามสภาพจริง ผู้วิจัยได้นำแนวทางการวัดและประเมินตาม สภาพจริงมาเป็นแนวทางหลักในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยได้นำเอาหลักการวัดและประเมินตาม สภาพจริงมาประยุกต์กับการวัดและประเมินผลทางดนตรีได้ดังนี้

ตารางที่ 2.8 สรุปหลักการและแนวทางการวัดและประเมินตามสภาพจริงกับการวัดและประเมินผลทางดนตรีและวิเคราะห์โดยผู้วิจัย

การวัดและประเมินตามสภาพจริง (Wiggins, 1989; ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560; สมศักดิ์ ภูวิภาตวรรณ, 2544)	วิเคราะห์การวัดและประเมินตามสภาพจริงกับ การวัดและประเมินผลทางดนตรี
1) เน้นผลผลิตและหรือการปฏิบัติที่มีคุณภาพ ผู้เรียนสามารถอธิบาย ประยุกต์ใช้หรือปรับเปลี่ยน และให้เหตุผลประกอบได้ ไม่เพียงแต่ให้คำตอบที่ถูกต้องได้เพียงอย่างเดียว	ในกระบวนการทางดนตรี ด้านทักษะปฏิบัติเน้นในด้านของผลงานทางดนตรีที่มีการเรียนรู้ กระบวนการปฏิบัติอย่างครบถ้วน ผู้เรียนจะสามารถอธิบายกระบวนการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รวมถึงสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีจากความรู้ที่ได้ ศึกษาและถ่ายทอดมาจากผู้สอนและสื่อการเรียนรู้
2) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเกณฑ์การประเมิน ทราบเกณฑ์การประเมินล่วงหน้า และทราบมาตรฐานการตัดสิน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความสามารถในการวางแผนงาน เพื่อเรียนรู้กระบวนการของการปฏิบัติทักษะ	ในกระบวนการสอบปฏิบัติทักษะดนตรี ผู้เรียนสามารถทราบเกณฑ์ในการสอบได้ก่อน รายละเอียดของการสอบ เช่น บันไดเสียง แบบฝึกหัดและบทเพลงที่จะใช้สอบ เพื่อสามารถวางแผนการฝึกซ้อมตามความเหมาะสมได้
3) งานที่ปฏิบัติอาศัยการใช้ความรู้ในชีวิตจริง พื้นฐานของความเป็นจริง งานมีความท้าทายภายใต้บริบทและข้อจำกัดที่เป็นจริง ซึ่งอาจพบเห็นได้ในวิชาชีพหรือการดำเนินชีวิตของตนเอง	กระบวนการปฏิบัติทักษะทางดนตรี อาศัยความรู้ที่ผู้เรียนได้ศึกษามา โดยผ่านการถ่ายทอดจากผู้สอน และสื่อการเรียนรู้ต่างๆ เป็นความรู้พื้นฐานทางด้านวิชาชีพทางดนตรีและสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ในอนาคต การวัดและประเมินผลก็จะมีความเป็นไปตามแนวทางและหลักการที่กำหนดไว้ ให้ผู้เรียนได้แสดงผลงานทางดนตรีในสถานการณ์จริง เช่น การแสดงดนตรีตามเทศกาลหรืองานประเภทต่างๆ เป็นต้น
4) งานมีความซับซ้อนเป็นการท้าทายความสามารถผสมผสานระหว่างความรู้การตัดสินใจ คุณค่า อาศัยความเข้าใจ ปัญหาและการลองผิดลองถูก การปรับเปลี่ยนและปรับใช้ให้เข้ากับสถานการณ์จริงที่เป็นอยู่หรือสถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงสภาพจริง	ผลงานทางดนตรี นอกจากจะขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐาน ในขั้นต่อมาจะเป็นการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีที่อาจมีความซับซ้อน มีระดับความยากที่เพิ่มมากขึ้น ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านความเข้าใจ ปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ และมีความเหมาะสมกับกระบวนการเพื่อเป็นการฝึกทักษะทางดนตรีในระดับที่ชำนาญมากยิ่งขึ้นของผู้เรียน

การวัดและประเมินตามสภาพจริง (Wiggins, 1989; ฌรุตธ์ สุทธิจิตต์, 2560; สมศักดิ์ ภู วิภาตวรรณ, 2544)	วิเคราะห์การวัดและประเมินตามสภาพจริงกับ การวัดและประเมินผลทางดนตรี
5) เกณฑ์การประเมินและมาตรฐานเป็นสิ่งที่ ซับซ้อนที่อยู่บนหลักการพื้นฐานของความเป็นจริง	กระบวนการวัดและประเมินผลเป็นไปตาม แนวทางและหลักการที่กำหนดไว้ ถึงแม้ว่าระดับ ของภาระงานของผู้เรียนจะมีความซับซ้อนขึ้น อยู่ในระดับที่มีความยากขึ้น เพื่อให้เครื่องมือใน การวัดและประเมินผลมีความเที่ยงและความ ตรง ในขณะเดียวกันกระบวนการวัดมุ่งเน้นวัด จุดประสงค์การเรียนรู้ทางทักษะดนตรี ขอบเขต ของการเรียนรู้ทักษะทางดนตรี ในด้านการ แสดงดนตรี ควรมีความครบถ้วนและครอบคลุม
6) งานได้รับการออกแบบให้ผู้เรียนได้แสดง ความสามารถอย่างเต็มที่และชัดเจน เป็นการประเมินว่า ผู้เรียนมีความสามารถจริงและมีความเข้าใจที่แท้จริง	ภาระงานหรือผลงานทางดนตรีที่มอบหมายให้ ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ ใช้กระบวนการความคิดในการออกแบบงาน อย่างสร้างสรรค์ มีโอกาสในการเลือกบทเพลง หรือแบบฝึกหัดที่ตนเองอยากจะเรียนรู้และ ฝึกฝน คิดค้นกระบวนการฝึกซ้อมที่มีความ เหมาะสมกับตนเองด้วยความเข้าใจ โดยมีผู้สอน เป็นผู้ให้คำแนะนำแนวทางให้กับผู้เรียน
7) ความร่วมมือกับระหว่างผู้เรียนและผู้สอนใน การวัดและประเมินผล	ในการวัดและประเมินผลผู้สอนและผู้เรียนควร ให้ความร่วมมือกัน ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ ประเมินตนเอง โดยผู้สอนเป็นผู้ให้ความรู้ในด้าน กระบวนการวัดและประเมินผลที่ถูกต้อง ใน ขณะเดียวกันผู้สอนควรมีความยุติธรรมในการ บวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน
8) ให้ข้อมูลสะท้อนกลับข้อเด่นและข้อสังเกตใน กระบวนการปฏิบัติกิจกรรมหรือกระบวนการในการ จัดทำผลงาน สามารถนำผลที่ได้มาปรับเปลี่ยนและ พัฒนากระบวนการเรียนรู้การปฏิบัติงานได้	ข้อมูลสะท้อนกลับการวัดและประเมินผล ผู้เรียนสามารถนำแนวทางเหล่านั้นมาปรับใช้ หรือปรับปรุงกระบวนการในการฝึกปฏิบัติ ทักษะทางดนตรีของตนเอง ในขณะที่ผู้สอน สามารถนำแนวทางเหล่านั้นมาพัฒนาการเรียน การสอนดนตรีให้มีความเหมาะสมต่อไป

ลักษณะการวัดและประเมินตามสภาพจริงเน้นผลผลิตของกระบวนการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้ตามสภาพความเป็นจริง หรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ลักษณะของการประเมินมีความท้าทายความสามารถของผู้เรียน ในกระบวนการวัดและประเมินผลต้องอาศัยความร่วมมือของผู้สอนและผู้เรียนในกระบวนการวัดและประเมินผลทางดนตรีในด้านทักษะปฏิบัติ เครื่องดนตรี การวัดและประเมินตามสภาพจริง มีความเหมาะสมที่จะนำแนวทางและหลักการมาใช้ ประกอบการวัดและประเมินผล กระบวนการวัดและประเมินตามสภาพจริง เป็นกระบวนการวัดและประเมินที่เน้น การประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน กระบวนการของกิจกรรมและผลผลิตทางดนตรีหรือผลงานทางทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีของผู้เรียน โดยใช้หลากหลายวิธีในการวัดและประเมินผล เช่น วิธีการสังเกต สัมภาษณ์ เป็นต้น

สามารถสรุปได้ว่ากระบวนการวัดและประเมินตามสภาพจริง เป็นกระบวนการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับการวัดและประเมินผลด้านทักษะพิสัย เป็นกระบวนการในการส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรี มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงออกถึงพฤติกรรมด้านทักษะผ่านกิจกรรม และการปฏิบัติ ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความเชื่อมโยงกับการเรียนการสอนดนตรี โดยตรงและผู้วิจัยจึงนำแนวทางการวัดและประเมินตามสภาพจริงมาเป็นแนวทางหลักในการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาต้นในหลักสูตรดนตรีระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดการวิจัย

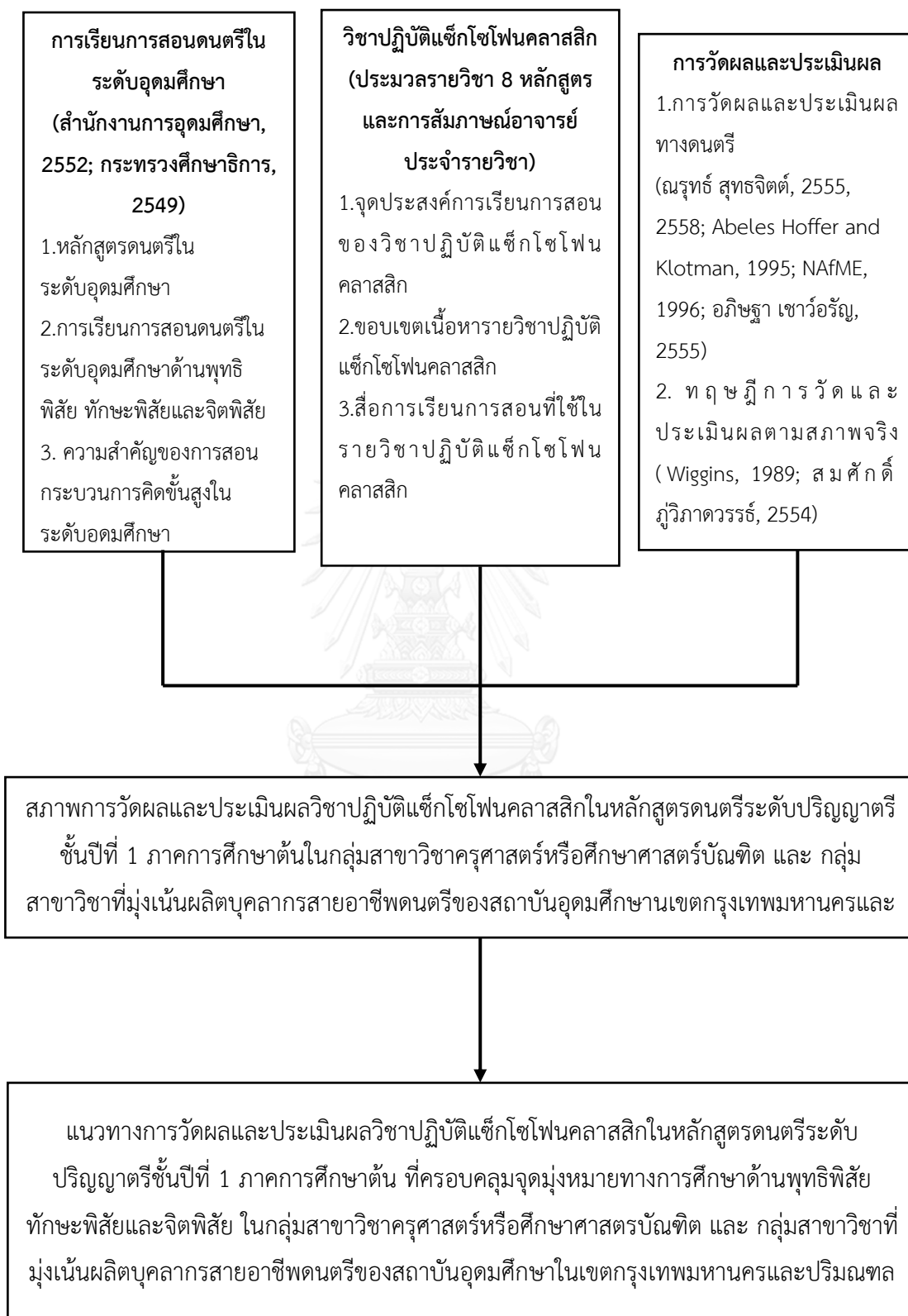
จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยมุ่งเน้นที่จะทำการศึกษาสภาพปัจจุบันในการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับอุดมศึกษา เพื่อนำมาประกอบการนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล ประกอบด้วย การเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา หลักสูตรดนตรีในระดับอุดมศึกษา ความสำคัญของการสอนกระบวนการคิดขั้นสูงในระดับอุดมศึกษา เพื่อเชื่อมโยงหลักการเข้าสู่กระบวนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 โดยศึกษารายละเอียดวิชาเบื้องต้น ประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนการสอน วิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ขอบเขตเนื้อหาสาระวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกรวมถึงสื่อการเรียนการสอน ในด้านทฤษฎีและแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผล ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการวัดและประเมินตามสภาพจริงที่มีความสอดคล้องกับกระบวนการทางการเรียนรู้ทางดนตรี และจากการศึกษาหลักการและแนวคิดในการวัดและประเมินผลทางดนตรี ของ เอเบเลส ฮอฟเฟอร์ และคลอทแมน ฌูทซ์ สุธัจจิตต์ นักวิชาการทางด้านดนตรีศึกษา คณะกรรมการนักการศึกษาดนตรีแห่งชาติของประเทศสหรัฐอเมริกาและงานวิจัยเรื่อง การนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ของอภิษฐา เชาว์อรัญ ซึ่งผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญที่เป็นองค์ประกอบทางการวัดและประเมินผลทางดนตรีมา เพื่อกำหนดเป็นกรอบในการศึกษาสภาพปัจจุบันและนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่ครอบคลุมจุดหมายทางการศึกษาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย ประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

- 4.1.1 จุดประสงค์การเรียนการสอน
- 4.1.2 ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผล
- 4.1.3 วิธีการวัดและประเมินผล
- 4.1.4 สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล
- 4.1.5 เครื่องมือในการวัดและประเมินผล
- 4.1.6 ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล
- 4.1.7 วิธีสรุปผลการวัดและประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย

จากแนวคิดทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้กล่าวไว้ข้างต้น สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาต้น ในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีของ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการ ศึกษาข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดกลุ่มประชากร และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำเสนอวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ ศึกษาข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 กำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย

ขั้นที่ 3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก เรื่อง รายละเอียดเบื้องต้นรายวิชา
3. นำไปใช้ในการเก็บข้อมูล
4. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาสร้างแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

ขั้นที่ 4 ขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก
2. นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูล มาสร้างแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก โดยยึดหลักการแนวคิดทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงและการวัดประเมินผลทางดนตรี
3. นำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล นำแนวทางที่นำเสนอไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ
4. ปรับปรุงและวิเคราะห์ผลแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ขั้นสุดท้าย

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอในรูปแบบความเรียงแสดงแนวทางการวัดและประเมินผลของกลุ่มสาขาทั้ง 2 กลุ่มสาขาวิชา
2. สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ ศึกษาข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 ศึกษารายละเอียด ข้อมูลของรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในด้านของเนื้อหาสาระรายวิชา จุดประสงค์รายวิชา การเรียนการสอน กระบวนการวัดและประเมินผล

- 1.2 ศึกษาแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลทางดนตรี
- 1.3 ศึกษาแนวทางการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

ขั้นที่ 2 กำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย

2.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาปฏิบัติแก้ไข โขโพนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีใน กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์บัณฑิต และกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพ ดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 7 ท่าน

1. อาจารย์ลักขชัย ฤกษ์น้อย	สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์วิศุวัฒน์ พฤกษานิช	วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
3. อาจารย์สุคนธรส ไทยยี่นวงษ์	สาขาดนตรีตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. อาจารย์วรินทร์ สีเสียดงาม	สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
5. อาจารย์วรรงค์ เจนพิทักษ์พงศ์	สาขาวิชาดนตรีศึกษา-ดนตรีสากล ภาควิชาดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7. อาจารย์สุพัฒน์ หาญพัฒนาชั้น	คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
8. อาจารย์เอกรินทร์ ชูอรุณ	วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

จากจำนวนทั้งสิ้น 8 หลักสูตร 6 สถาบันการศึกษา สามารถจัดกลุ่มตามลักษณะสาขาวิชาได้
2 กลุ่มวิชา ดังนี้

2.1.1. กลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร 5 ปี) ลักษณะสาขาวิชา เป็นสาขาวิชาที่ศึกษาเกี่ยวข้องกับศาสตร์ทางศิลปะ ดนตรีและจิตวิทยาการจัดการเรียนการสอน ในการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย รายวิชาทางวิชาชีพครู และวิชาเอกของศาสตร์สาขาทั้ง มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มีลักษณะเป็นสหวิทยาการบูรณาการด้าน มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เพื่อผลิตบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่ สังคมไทย (สำนักงานการอุดมศึกษา, 2554)

1) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2) หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต	คณะศิลปกรรมศาสตร์

3) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

2.1.2. กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นศึกษาระบบวิธีการของศาสตร์ทางดนตรีทั้งในเชิงวิชาชีพและกึ่งวิชาชีพ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพทางดนตรีได้ โดยกลุ่มสาขาวิชานี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 หลักสูตรย่อยคือ กลุ่มสาขาศิลปกรรมศาสตร์ กลุ่มสาขาศิลปศาสตร์และกลุ่มสาขาดุริยางคศาสตร์และดนตรี

2.1.2.1. กลุ่มสาขาวิชาศิลปะหรือศิลปกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ในลักษณะวิชาชีพหรือกึ่งวิชาชีพ เกี่ยวข้องกับลักษณะของศาสตร์เชิงประยุกต์ มีการเรียนการสอนเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ เป็นศิลปวิทยาเป็นลักษณะเชิงความรู้ในสาขาวิชาและเชิงสหวิทยาการ (สำนักงานการอุดมศึกษา, 2558)

1) คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2.1.2.2. กลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ลักษณะสาขาวิชามุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนด้านศาสตร์บริสุทธิ์ ทางด้านศิลปศาสตร์ มุ่งศึกษาระบบวิธีการของศาสตร์สาขาวิชานั้นๆเป็นหลัก (สำนักงานการอุดมศึกษา, 2553)

1) คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.1.2.3. กลุ่มสาขาดุริยางคศาสตร์และดนตรี ลักษณะของสาขาวิชาเป็นศาสตร์ที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรทางด้านดนตรี การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นการสอนในเชิงวิชาชีพในรายวิชาเอกดนตรีโดยเฉพาะ (สำนักงานการอุดมศึกษา, 2558)

1) หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์

มหาวิทยาลัยมหิดล

2) หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต

คณะดุริยางคศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

3) หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต

วิทยาลัยการดนตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

2.2 คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจเครื่องมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

ขั้นที่ 3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

3.1 แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

3.3 แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือในการเก็บข้อมูลวิจัยแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนเรื่องการพัฒนารวดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1

ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัยดังนี้

3.1 แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลทางการศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดหัวคำถามในแบบสอบถาม

ขั้นที่ 2 สร้างแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาต้นในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยลักษณะแบบสัมภาษณ์เป็นคำถามประเภทปลายเปิด (Open-ended Form) ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ขั้นที่ 3 นำแบบสัมภาษณ์ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแนวทางการครอบคลุม ความถูกต้องและความตรงตามเนื้อหา เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสำรวจระดับค่าความสอดคล้องระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยเท่ากับ 0.93

ขั้นที่ 4 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบความครอบคลุม ความถูกต้องและความตรงต่อเนื้อหาจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้เก็บข้อมูล

ขั้นที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ดำเนินการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1

4.2 รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบวิเคราะห์เอกสารเชื่อมโยงกับหัวข้อในการนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผล เพื่อนำเสนอแนวการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

4.5 นำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล นำแนวทางที่นำเสนอไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ

4.6 ปรับปรุงและวิเคราะห์ผลแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ขั้นสุดท้าย

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการหาค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ นำเสนอรูปแบบของความเรียงแสดงแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

5.2 สรุปผลอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเรื่อง แนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สภาพการวัดผลและประเมินผลและนำเสนอแนวทางวิชาปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์บัณฑิต และกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง นำเสนอเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และสังเคราะห์เอกสารประมวลรายวิชา

1.1 ข้อมูลจากการศึกษาประมวลรายวิชาและการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 เรื่องข้อมูลรายละเอียด สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก ในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและข้อมูลเบื้องต้นของรายวิชา แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- 1) จุดประสงค์การเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก
- 2) ขอบเขตเนื้อหาสาระในการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก
- 3) สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก

1.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 เรื่องสภาพการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 8 หลักสูตร 6 สถาบันการศึกษา

ตอนที่ 2 แนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

- 2.1 จุดประสงค์การเรียนการสอน
- 2.2 ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผล
- 2.3 วิธีการวัดและประเมินผล
- 2.4 สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล
- 2.5 เครื่องมือในการวัดและประเมินผล

2.6 ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล

2.7 วิธีสรุปผลการวัดและประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย

ตอนที่ 1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และเอกสารประมวลรายวิชา

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และเอกสารประมวลผลรายวิชา เป็นขั้นตอนที่มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของรายวิชาและสภาพปัจจุบันของการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 โดยข้อมูลที่ได้สามารถแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.1 การศึกษาประมวลรายวิชาและการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของรายวิชา

โดยผู้วิจัยทำการศึกษาข้อมูลจากประมวลรายวิชา การวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 เพื่อวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อมูลที่หลักสูตรกำหนด กระบวนการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในปัจจุบัน โดยผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากทั้งประมวลรายวิชาและการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในเบื้องต้น ดังหัวข้อต่อไปนี้

1.1.1 รายละเอียดสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มีสถานะเป็นรายวิชาเอก สามารถจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาดังนี้

ตารางที่ 4.1 สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก
ในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มีสถานะเป็นรายวิชาเอก จำแนกตามกลุ่มสาขา

กลุ่มสาขาวิชา ครุศาสตร์หรือ ศึกษาศาสตร์	กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี		
	ศิลปกรรมศาสตร์	ศิลปศาสตร์	ดนตรี/ดุริยางค ศาสตร์
1) หลักสูตรครุ ศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	1) หลักสูตรศิลปกรรม ศาสตร์บัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	1) หลักสูตรศิลปศาสตร บัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	1) หลักสูตร ดุริยางคศาสตร์ บัณฑิต วิทยาลัยดุริ ยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
2) หลักสูตร การศึกษาบัณฑิต คณะศิลปกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ			2) หลักสูตร ดุริยางคศาสตร์ บัณฑิต คณะดุริ ยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร
3) หลักสูตรครุ ศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา			3) หลักสูตร ดุริยางคศาสตร์ บัณฑิต วิทยาลัย การดนตรี มหาวิทยาลัยราช ภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา

1.1.2 ข้อมูลเบื้องต้นของรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ประกอบด้วยสถานะของรายวิชา ชื่อรายวิชาในภาษาไทย จำนวนหน่วยกิตของรายวิชา จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน ขอบเขตเนื้อหาสาระของรายวิชา สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน รวบรวมข้อมูลทั้งหมดจากการศึกษาประมวลรายวิชา โดยวิธีวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน ดังนี้

1) สถานะรายวิชาและชื่อรายวิชาในภาษาไทย

จากการศึกษาประมวลรายวิชาและสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน สถานะรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับอุดมศึกษาทั้ง 8 หลักสูตร 6 สถาบันการศึกษา มีสถานะรายวิชาเป็นรายวิชาเอกบังคับ โดยมีรายชื่อวิชาทั้ง 8 หลักสูตร ดังนี้

กลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มีรายชื่อรายวิชาแตกต่างกันทั้ง 3 หลักสูตรการเรียนการสอนดังนี้

- 1) รายวิชาทักษะดนตรี 1 ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2) รายวิชาฝึกปฏิบัติการทางดนตรี 1 ในหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา-ดนตรีสากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 3) รายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 1 ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

กลุ่มวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ มีรายชื่อแตกต่างกันทั้ง 5 หลักสูตรการเรียนการสอนดังนี้

- 1) รายวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีเอก 1 ในหลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- 2) รายวิชาเครื่องดนตรีเอก 1 ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาดนตรีตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 3) รายวิชาทักษะการบรรเลงดนตรีคลาสสิกเดี่ยว 1 ในหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 4) รายวิชาเครื่องเอก 1 หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 5) รายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 1 ในหลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

2) จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก
 ตารางที่ 4.2 จำนวนหน่วยกิตรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1
 ภาคการศึกษาที่ 1

จำนวนหน่วยกิต	ครุศาสตร์และ	ศิลปกรรมศาสตร์	ความถี่
	ศึกษาศาสตร์ (n=3)	ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ (n=5)	
4 หน่วยกิต	-	1	1
3 หน่วยกิต	-	1	1
2 หน่วยกิต	3	3	6
รวม	3	5	8

จากการศึกษาประมวลรายวิชาและการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในเบื้องต้นพบว่า จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ส่วนมากได้รับการกำหนดค่าน้ำหนักของหน่วยกิตไว้ที่ 2 หน่วยกิตต่อ 1 รายวิชาจำนวน 6 หลักสูตรการเรียนการสอน โดยแบ่งเป็น

กลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ จำนวน 3 หลักสูตรการเรียนการสอน คือ

- 1) รายวิชาทักษะดนตรี 1 ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2) รายวิชาฝึกปฏิบัติการทางดนตรี 1 ในหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา-ดนตรีสากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 3) รายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 1 ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

กลุ่มสาขาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ 3 หลักสูตรการเรียนการสอน คือ

- 1) รายวิชาทักษะการบรรเลงดนตรีคลาสสิกเดี่ยว 1 ในหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 2) รายวิชาเครื่องเอก 1 หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 3) รายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 1 ในหลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

และกลุ่มสาขาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ หลักสูตรการเรียนการสอนที่มีการกำหนดค่าน้ำหนัก 4 หน่วยกิต มีจำนวน 1 หลักสูตร คือ รายวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีเอก 1 ในหลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล และหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีการกำหนดค่าน้ำหนัก 3 หน่วยกิต คือ รายวิชาเครื่องดนตรีเอก 1 ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาดนตรีตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3) จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

ตารางที่ 4.3 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 แบ่งเป็น 2 กลุ่มสาขาวิชา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์ และดุริยางคศาสตร์

จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน	ครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์	ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์
1) มีทักษะทางการปฏิบัติดนตรีคลาสสิก เพื่อพัฒนาฝีมือด้านการแสดงเดี่ยว และสมาชิกของวงดนตรี โดยการเรียนรู้ตัวต่อตัว	✓	✓
2) สามารถปฏิบัติทักษะทางด้านเทคนิคการบรรเลงขั้นพื้นฐาน ปรับปรุงพื้นฐานเพื่อที่จะสามารถพัฒนาไปสู่การบรรเลงที่สูงขึ้น	✓	✓
3) สามารถปฏิบัติแบบฝึกหัด และบทเพลงตั้งแต่ขั้นพื้นฐานไปจนถึงขั้นสูง	✓	✓
4) สามารถฝึกกระบวนการคิดผ่านการเรียนทักษะดนตรี โดยการวางแผนการฝึกซ้อม อภิปรายผลและประเมินตนเองถึงข้อดีและข้อเสียในด้านของการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก	✓	✓
5) มีความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องดนตรีสามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะทางการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกได้อย่างเหมาะสม	✓	-

จากตาราง พบว่า จุดประสงค์การเรียนการสอนในวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ของ 2 กลุ่มสาขาวิชา มีจุดประสงค์การเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกัน ในกระบวนการเรียนรู้

ทักษะปฏิบัติดนตรีคลาสสิก ทักษะการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกในระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับสูง เพื่อพัฒนาฝีมือด้านการแสดงเดี่ยวและการนำดนตรีในวงดนตรี โดยกระบวนการที่แตกต่างกัน กลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์จะมุ่งเน้นการสอนเพิ่มเติมในเชิงของกระบวนการถ่ายทอดความรู้ทางด้านทักษะการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกให้นักเรียนในอนาคตที่ผู้เรียนจะไปประกอบอาชีพทางด้านการศึกษา ส่วนกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ จะมุ่งเน้นกระบวนการเรียนการสอนในด้านของการปฏิบัติทักษะแซ็กโซโฟนคลาสสิกเพื่อให้มีทักษะการบรรเลงในระดับสูง สามารถแสดงการปฏิบัติเดี่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพและประกอบอาชีพทางด้านดนตรีหรือทางด้านการแสดงดนตรีได้ในอนาคต ประยุกต์ให้ความรู้ทางด้านดนตรีได้อย่างสร้างสรรค์และจุดประสงค์การเรียนการสอนในวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

4) ขอบเขตเนื้อหาสาระในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

ตารางที่ 4.4 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลขอบเขตเนื้อหาสาระในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 โดยศึกษาจากประมวลรายวิชาและการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในเบื้องต้น

ขอบเขตเนื้อหาสาระในรายวิชา	ครุศาสตร์และ ศึกษาศาสตร์ (n=3)	ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ (n=5)	ความถี่
1) ลักษณะของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน ประกอบด้วย การเรียนรู้ลักษณะของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน กระบวนการของแซ็กโซโฟน	3	5	8
2) เทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟน เทคนิคทางกายภาพ เช่น เทคนิคการใช้ลม เทคนิคการหายใจ ทำทางการจับแซ็กโซโฟน ระบบการใช้นิ้ว เทคนิคการบรรเลงต่างๆ เช่น บันไดเสียง การฝึกไล่บันไดเสียงเมเจอร์ไมเนอร์ทั้ง 3 รูปแบบ โครมาติกและอาเพจจีโอ คุณภาพของเสียง สำเนียงของแซ็กโซโฟน	3	5	8

ขอบเขตเนื้อหาสาระในรายวิชา	ครุศาสตร์และ ศึกษาศาสตร์ (n=3)	ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ (n=5)	ความถี่
เทคนิคการบรรเลงบทเพลงเพื่อให้เกิด ความถูกต้องและความไพเราะ			
3) แบบฝึกหัด			
แบบฝึกหัดการฝึกเทคนิคการบรรเลงใน ด้านต่างๆ และเทคนิคการบรรเลงที่ใช้ใน บทเพลงรวมถึงรูปแบบจังหวะต่างๆ	3	3	3
4) บทเพลง			
บทเพลงคลาสสิกที่แปลงโน้ตมาจาก เครื่องดนตรีชนิดอื่นในยุคต่าง ๆ และบท เพลงคลาสสิกที่ประพันธ์สำหรับแซ็ก โซโฟนโดยเฉพาะ	3	5	8
5) กระบวนการคิดขั้นสูง การวางแผน ฝึกซ้อมทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก	2	4	6
6) กระบวนการถ่ายทอดความรู้และ ทักษะการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิก	3	-	3

* n=3 คือจำนวนหลักสูตรในกลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์

* n=5 คือจำนวนหลักสูตรในกลุ่มสาขาศิลปกรรมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์
และดุริยางคศาสตร์

จากตาราง พบว่า ขอบเขตเนื้อหาในรายวิชาแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 มีความคล้ายคลึงกันทั้ง 8 หลักสูตรการเรียนการสอน มุ่งเน้นกระบวนการสอน พื้นฐานการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิก โดยพิจารณาจากทักษะความรู้เดิมของผู้เรียนแต่ละคน และปรับปรุงพื้นฐานให้มีความเหมาะสมกับการเรียนในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ขอบเขตเนื้อหาสาระ ประกอบด้วย 1) ลักษณะของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน 2) เทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟน 3) แบบฝึกหัด 4) บทเพลง 5) กระบวนการคิดขั้นสูง 6) กระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิก

ในขอบเขตเนื้อหาสาระรายวิชาด้านลักษณะของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน เทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟน แบบฝึกหัดจะมีการจัดการเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกันทั้ง 8 หลักสูตร มีกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นการปรับพื้นฐานความรู้และทักษะการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิก เทคนิคการบรรเลงขั้นพื้นฐานสำหรับการเรียนในระดับอุดมศึกษา ในด้านบทเพลง อาจารย์ผู้สอนจะมีการประเมินความรู้และทักษะพื้นฐานเดิมของผู้เรียนก่อนและเลือกบทเพลงในการเรียนทักษะให้กับผู้เรียนขั้นต้นของการเริ่มเรียนในรายวิชา จากนั้นในบทเพลงต่อไปจะให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกบทเพลงเอง โดยผู้สอนจะคอยแนะนำบทเพลงที่เหมาะสมกับผู้เรียน บทเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอนในชั้นปีที่ 1 นี้ สำหรับผู้เรียนที่มีพื้นฐานด้านการบรรเลงไม่มากนัก จะเลือกบทเพลงลักษณะบทเพลงที่ปรับเปลี่ยนโน้ตเพื่อแซ็กโซโฟน มาจากเพลงในยุบาร็อกหรือยุคคลาสสิกต้นๆ เมื่อมีทักษะการบรรเลงที่เพิ่มมากขึ้นแล้ว จะเรียนรู้และฝึกทักษะในด้านของการบรรเลง บทเพลงคลาสสิกที่ประพันธ์ขึ้นสำหรับแซ็กโซโฟน โดยเฉพาะ

ขอบเขตเนื้อหาด้านกระบวนการคิดขั้นสูง มีการจัดการเรียนการสอนใน 6 หลักสูตรการเรียนการสอน โดยแบ่งเป็นกลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ 2 หลักสูตร และกลุ่มสาขาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ 4 หลักสูตร สอดแทรกกระบวนการคิดขั้นสูงในรูปแบบของการวางแผนกระบวนการฝึกซ้อมของผู้เรียนแต่ละบุคคล ให้เหมาะสมกับการเพิ่มเติมเทคนิคที่ผู้เรียนต้องการฝึกฝนและการวางแผนกระบวนการฝึกซ้อมบทเพลงที่ตนเองได้เรียนในรายวิชา เพื่อให้ได้กระบวนการที่เหมาะสมกับตัวของผู้เรียนเอง ขณะเดียวกันผู้สอนจะมีการแนะนำแนวทางการฝึกซ้อมและการเพิ่มเติมเทคนิคการบรรเลงให้กับผู้เรียนในขั้นต้นก่อนที่ผู้เรียนจะวางแผนการซ้อมที่เหมาะสมกับตนเอง โดยปรับใช้แนวทางที่ผู้สอนได้แนะนำและต่อยอดกระบวนการฝึกซ้อมด้วยตนเอง ส่วน 2 หลักสูตร แบ่งเป็นกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ 1 หลักสูตรการเรียนการสอน กลุ่มศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ 1 หลักสูตรการเรียนการสอน ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดแนวทางการฝึกซ้อมให้กับผู้เรียนตามบทเพลงที่ผู้เรียนได้เรียนในรายวิชาและเพิ่มเติม แนะนำเทคนิคการบรรเลงให้กับผู้เรียนแต่ละบุคคล ในด้านขอบเขตเนื้อหาสาระลำดับที่ 6 ด้านกระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิก มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ทั้ง 3 หลักสูตรการเรียนการสอน ในชั้นปีที่ 1 เพื่อฝึกกระบวนการถ่ายทอดความรู้ทักษะการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกในขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกอบอาชีพครูในอนาคต

5) สื่อการเรียนการสอน

ตารางที่ 4.5 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

สื่อการเรียนการสอน	ครุศาสตร์และ ศึกษาศาสตร์	ศิลปกรรม ศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์
1) แซ็กโซโฟนประเภทต่างๆ	✓	✓
2) บทเพลงหรือโน้ตเพลงสำหรับการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิก	✓	✓
3) แบบฝึกหัดการบรรเลงเพื่อฝึกเทคนิคต่างๆในการบรรเลง	✓	✓
4) ดนตรีประกอบในรูปแบบ CD และรูปแบบของการบรรเลงเปียโน	✓	✓
5) สื่อมัลติมีเดีย วิดีโอ สำหรับการฟังบทเพลงในรูปแบบต่างๆ	✓	✓

จากตารางสรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอนที่ผู้สอนใช้ในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกทั้ง 8 หลักสูตรการเรียนการสอน แบ่งเป็นกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ 3 หลักสูตรการเรียนการสอน และกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ 5 หลักสูตรการเรียนการสอน มีทั้งหมด 5 ประเภท ดังนี้ 1) แซ็กโซโฟนประเภทต่างๆ 2) บทเพลง โน้ตเพลงสำหรับการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกในรูปแบบของหนังสือโน้ตเพลงเป็นส่วนใหญ่ 3) แบบฝึกหัดการบรรเลงเพื่อฝึกเทคนิคต่างๆ 4) ดนตรีประกอบในรูปแบบ CD หรือไฟล์เสียง สำหรับการฝึกซ้อมในการเรียนแต่ละคาบเรียนในแต่ละสัปดาห์ 5) สื่อมัลติมีเดีย วิดีโอ สำหรับการฟังบทเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนมีส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติ เพราะนอกจากจะเป็นกระบวนการสอนที่ช่วยในการสอนทักษะปฏิบัติดนตรีแล้ว สื่อการเรียนยังมีส่วนช่วยในการเชื่อมโยงไปถึงการเรียนรู้ในด้านทฤษฎีดนตรีและประวัติศาสตร์ดนตรี เช่น สื่อการเรียนการสอนมัลติมีเดียในรูปแบบของวิดีโอ บทเพลงคลาสสิกของแซ็กโซโฟน การบรรเลงบทเพลงคลาสสิกโดยนักแซ็กโซโฟนคลาสสิก เมื่อผู้เรียนได้ใช้สื่อนี้ในการเรียนการสอน จะทำให้ได้เรียนรู้ในเรื่องของประวัติศาสตร์ดนตรี เชื่อมโยงไปถึงทักษะการบรรเลงตามยุคทางดนตรีของบทเพลงที่ได้ฟัง ในขณะเดียวกันผู้เรียนจะได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ในเรื่องของการฟัง และมีความรู้ในด้านของประวัติบทเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอน ประวัติศาสตร์ผู้ประพันธ์เพลง สามารถถ่ายทอดการบรรเลงบทเพลงได้อย่างถูกต้องตามรูปแบบของบทเพลงคลาสสิกในแต่ละยุค

1.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 เรื่องสภาพการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 8 หลักสูตร 6 สถาบันการศึกษา

การวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางและความเรียง โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐานคือค่าความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1) สถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ 4.6 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1

สถานภาพ	ครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์ (3 คน)	ศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และ ดุริยางคศาสตร์ (4 คน)	รวม	ร้อยละ
1) เพศ				
ชาย	2	3	5	71.5
หญิง	1	1	2	28.5
2) วุฒิการศึกษาสูงสุด				
ปริญญาตรี	2	1	3	42.9
ปริญญาโท	1	3	4	57.1
3) สาขาที่สำเร็จการศึกษา				
ครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์	3	-	3	42.86
ศิลปศาสตร์	-	2	2	28.57
ดุริยางคศาสตร์	-	2	2	28.57
4) เครื่องดนตรีเอก				
แซ็กโซโฟน	3	4	7	100
5) ตำแหน่งปัจจุบัน				
อาจารย์ประจำ	1	1	2	28.57
อาจารย์พิเศษ	2	3	5	71.43

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 สามารถสรุปผลได้ดังนี้ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 71.5 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 28.5 จบการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 57.1 และระดับปริญญาตรี ร้อยละ 42.9 จบการศึกษาสูงสุดในสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 42.86 และสาขาศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 28.57 อาจารย์ผู้สอนมีเครื่องมือเอกเป็นแซ็กโซโฟนทุกคน ปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์พิเศษสูงสุด ร้อยละ 71.43 และปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำ ร้อยละ 28.57

2) สภาพการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรการเรียนการสอนดนตรีทั้ง 8 หลักสูตร แบ่งเป็น 2 กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ เรื่องสภาพการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและจำแนกหัวข้อการนำเสนอออกเป็น 7 หัวข้อ คือ 1) จุดประสงค์การเรียนการสอน 2) ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผล 3) วิธีการวัดและประเมินผล 4) สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล 5) เครื่องมือในการวัดและประเมินผล 6) ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล 7) วิธีสรุปผลการวัดและประเมินผลขั้นสุดท้าย

1) จุดประสงค์การเรียนการสอน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก เรื่องการกำหนดจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนในรายวิชา ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.7 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลจุดประสงค์การเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติ
 แช็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 จำแนกเป็นจุดประสงค์การ
 เรียนการสอน 3 ด้าน ได้แก่ จุดประสงค์ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย

รายการ	ครุศาสตร์และ	ศิลปกรรม	รวม	ร้อยละ
	ศึกษาศาสตร์ (n=3)	ศิลปศาสตร์ และดุริยางค ศาสตร์ (n=5)		
1) จุดประสงค์ด้านพุทธิพิสัย				
1.1 มีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการใช้เครื่องดนตรี แฉ็กโซโฟน	3	5	8	100
1.2 มีความรู้ความเข้าใจในขอบเขตสาระรายวิชาทักษะ ปฏิบัติแฉ็กโซโฟนในเรื่องทฤษฎีดนตรี โครงสร้างของบันได เสียง คำศัพท์ทางดนตรี เพื่อประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติทักษะ ทางดนตรี	3	5	8	100
1.3 มีความรู้ความเข้าใจในด้านประวัติของคีตกวี ประวัติ ของบทเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอน ประวัติศาสตร์ดนตรี ตะวันตกในแต่ละยุค	2	1	3	37.5
2) จุดประสงค์ด้านทักษะพิสัย				
2.1 สามารถปฏิบัติทักษะแฉ็กโซโฟนทางด้านเทคนิคการ บรรเลงขั้นพื้นฐาน และปรับพื้นฐานไปสู่ทักษะการบรรเลงที่ สูงขึ้น	3	5	8	100
2.2 สามารถปฏิบัติแบบฝึกหัดและบทเพลงได้อย่าง ถูกต้อง	3 2	5 4	8 6	100 75
2.3 สามารถวางแผนการฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับตนเอง โดยผ่านกระบวนการคิดขั้นสูงสำหรับผู้เรียนในระดับปริญญา ตรี	3	-	3	37.5
2.4 สามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติแฉ็กโซโฟน ได้อย่างถูกต้อง				
3) จุดประสงค์ด้านจิตพิสัย				
3.1 เห็นคุณค่าของรายวิชาที่ศึกษาทางด้านดนตรี และ เห็นคุณค่าของสาขาวิชาชีพทางดนตรีของตน	3	5	8	100

* $n=3$ คือจำนวนหลักสูตรในกลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์

* $n=5$ คือจำนวนหลักสูตรในกลุ่มสาขาศิลปกรรมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์และดุริยางคศาสตร์

จากตาราง สรุปได้ว่า การกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนมุ่งเน้นในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย มีรายละเอียดดังนี้

จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัย

จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัย มุ่งเน้นสูงสุด คือ ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการใช้เครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน มีความรู้ความเข้าใจในขอบเขตสาระรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนในเรื่องทฤษฎีดนตรี โครงสร้างของบันไดเสียง คำศัพท์ทางดนตรี เพื่อประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติทักษะทางดนตรี จุดประสงค์การเรียนการสอนที่อาจารย์ผู้สอนให้ความสำคัญเป็นอันดับรองลงมาคือ มีความรู้ความเข้าใจในด้านประวัติของคิตกวี ประวัติของบทเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอน ประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกในแต่ละยุค คิดเป็นร้อยละ 37.5

จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านทักษะพิสัย

จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านทักษะพิสัยมุ่งเน้นสูงสุดคือ สามารถปฏิบัติทักษะแซ็กโซโฟนทางด้านเทคนิคการบรรเลงขั้นพื้นฐาน และปรับพื้นฐานไปสู่ทักษะการบรรเลงที่สูงขึ้น สามารถปฏิบัติแบบฝึกหัดและบทเพลงได้อย่างถูกต้อง จุดประสงค์การเรียนการสอนที่อาจารย์ผู้สอนให้ความสำคัญเป็นอันดับรองลงมาคือ สามารถวางแผนการฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับตนเองโดยผ่านกระบวนการคิดขั้นสูงสำหรับผู้เรียนในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 75 และสามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนได้อย่างถูกต้อง ร้อยละ 37.5 เป็นจุดประสงค์การเรียนการสอนเฉพาะหลักสูตรดนตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ ที่ผู้เรียนจะฝึกปฏิบัติกระบวนการถ่ายทอดความรู้และกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปประกอบอาชีพครูดนตรีในอนาคต

จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านจิตพิสัย

จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านจิตพิสัยมีความมุ่งเน้นสูงสุด คือ การเห็นคุณค่าของรายวิชาที่ศึกษาทางด้านดนตรี และเห็นคุณค่าของสาขาวิชาชีพทางดนตรีของตน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาสรุปได้ว่า จุดประสงค์การเรียนการสอนทั้ง 3 ด้าน มีความสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 จุดประสงค์การเรียนการสอนทั้ง 3 ด้านมีความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกัน อาจารย์ผู้สอนทั้ง 2 กลุ่มสาขาวิชาให้

ความสำคัญมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติดนตรีคลาสสิก ทักษะการบรรเลงแซ็กโซโฟน คลาสสิกในระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับสูง เพื่อพัฒนาฝีมือด้านการแสดงเดี่ยวและการนำดนตรีในวง ดนตรี มีความรู้ความเข้าใจทางด้านทฤษฎีดนตรี ประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตก เพื่อประยุกต์ใช้ในการ ปฏิบัติทักษะทางดนตรี โดยกระบวนการที่แตกต่างกัน กลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์จะมุ่งเน้น การสอนเพิ่มเติมในเชิงของกระบวนการถ่ายทอดความรู้ทางด้านทักษะการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ให้แก่นักเรียนในอนาคตที่ผู้เรียนจะไปประกอบอาชีพทางด้านการศึกษา ส่วนกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ จะมุ่งเน้นกระบวนการเรียนการสอนในด้านของการปฏิบัติทักษะแซ็ก โซโฟนคลาสสิกเพื่อให้มีทักษะการบรรเลงในระดับสูง สามารถแสดงการปฏิบัติเดี่ยวได้อย่างมี ประสิทธิภาพและประกอบอาชีพทางด้านดนตรีหรือทางด้านการแสดงดนตรีได้ในอนาคต ประยุกต์ให้ ความรู้ทางด้านดนตรีได้อย่างสร้างสรรค์และจุดประสงค์การเรียนการสอนในวิชาทักษะปฏิบัติแซ็ก โซโฟนคลาสสิกในประเด็นเพิ่มเติมด้านกระบวนการเสริมสร้างการคิดขั้นสูงของผู้เรียนในระดับ ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 เป็นสิ่งสำคัญของผู้เรียนในรายวิชานี้ อาจารย์ผู้สอนผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้ให้ความ คิดเห็นว่า การเรียนรู้ในด้านกระบวนการคิดเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝน เป็นกระบวนการที่ เชื่อมโยงกับการเรียนทักษะดนตรี ผู้เรียนเป็นรายบุคคลจะฝึกวิธีการคิดวิเคราะห์เทคนิคการบรรเลงที่ ตนเองจะต้องฝึกฝนเพิ่มเติม และสังเคราะห์เป็นกระบวนการฝึกซ้อมของตนเอง บทเพลงที่ผู้เรียน ได้รับจะมีความเหมาะสมเฉพาะของผู้เรียนในแต่ละบุคคลตามพัฒนาการทักษะของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงได้ วิเคราะห์เชื่อมโยงกับกระบวนการเสริมสร้างกระบวนการคิดขั้นสูงของผู้เรียนในระดับปริญญาตรี การ คิดเป็นกระบวนการทำงานของสมอง ที่เป็นไปตามธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคน เป็นผลมาจาก ประสบการณ์เดิม สิ่งเร้าและสภาพแวดล้อมที่เข้ามากระทบส่งผลให้เกิดความคิดในการสามารถแก้ไข ปัญหา หรือปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น สามารถสร้างสรรค์สิ่ง ใหม่ๆ เช่น แนวทางการฝึกซ้อมทักษะแซ็กโซโฟนคลาสสิก หรือกระบวนการปฏิบัติการฝึกซ้อมที่ เหมาะสมกับผู้เรียน ให้เกิดขึ้นได้ เกิดการคิดเป็นสิ่งที่เป็นามธรรมเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่อง และเป็นขั้นตอน เมื่อมีการกำหนดจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย ก็จะส่งผลไปสู่กระบวนการวัดและประเมินผลทั้ง 3 ด้านใน รูปแบบที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนที่กำหนดขึ้นในรายวิชา

ผู้วิจัยได้นำเสนอตัวอย่างคำสัมภาษณ์ เรื่องจุดประสงค์การเรียนการสอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ดังนี้

“มีจุดประสงค์การเรียนการสอนเพื่อให้นิสิตนำความรู้และทักษะทางดนตรีที่ได้ไปถ่ายทอดต่อไปในอนาคต วิธีการสอนเฉพาะที่นี้จะให้นิสิตได้ฝึกค้นคว้าหาความรู้ข้อมูลเอง ในเรื่องของประวัติบทเพลง ประวัติคีตกวี ยุคทางดนตรีของบทเพลง สภาพสังคม ความเป็นอยู่ รวมไปถึงสภาพเศรษฐกิจ เพื่อเข้าใจองค์ประกอบในด้านต่างๆ สามารถถ่ายทอดการบรรเลงบทเพลงออกมาได้อย่างเข้าใจ”

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1

“จุดประสงค์การเรียนการสอนจะเน้นไปในด้านทักษะปฏิบัติทางดนตรีของนักศึกษาแต่ละบุคคล อาจารย์ผู้สอนจะปรับกระบวนการสอนไปตามทักษะพื้นฐานเดิมของผู้เรียน เน้นในด้านทักษะการบรรเลงเทคนิคต่างๆและบทเพลง เน้นการแสดงดนตรีทั้งแบบเดี่ยวและการบรรเลงรวมวง กำหนดบทเพลงที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 จำนวน 3 บทเพลง มีรูปแบบบทเพลงที่แตกต่างกันไป และเลือก 1 ใน 3 บทเพลงในการสอบปลายภาคเรียน”

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2

“จุดประสงค์การเรียนการสอน รู้และเข้าใจในการปฏิบัติเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน นำความรู้และทักษะที่ได้ไปถ่ายทอด สามารถบรรเลงได้อย่างมีคุณภาพ ในกระบวนการเรียนการสอน นอกจากการเรียนในด้านทักษะปฏิบัติแล้ว มุ่งมองในด้านการสอนเพื่อให้นักศึกษานำไปถ่ายทอดได้ เป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะเมื่อปฏิบัติได้แล้ว ก็ต้องฝึกฝนกระบวนการถ่ายทอดความรู้ เพื่อนำไปประกอบอาชีพครูในอนาคต ซึ่งจะสอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอนด้านครุศาสตร์”

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3

2) ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผล

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก เรื่องขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผล ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.8 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 จำแนกเป็นขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย

รายการ	ครุศาสตร์	ศิลปกรรม	รวม	ร้อยละ
	และ ศึกษาศาสตร์ (n=3)	ศิลปศาสตร์ และดุริยางค ศาสตร์ (n=5)		
1) ขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย				
การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย				
1.1 ความรู้พื้นฐานการใช้เครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน ลักษณะของแซ็กโซโฟน	3	5	8	100
1.2 โครงสร้างบันไดเสียง	3	5	8	100
1.3 คำศัพท์ทางดนตรี	3	5	8	100
1.4 ประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตก	2	1	3	37.5
2) ขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย				
การเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย				
1.1 เทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟนขั้นพื้นฐาน	3	5	8	100
1.2 การเล่นบันไดเสียง	3	5	8	100
1.3 แบบฝึกหัดการบรรเลง	3	5	8	100
1.4 บทเพลงในการเรียนการสอน	3	5	8	100
1.5 การวางแผนการฝึกซ้อม	2	4	6	75

รายการ	ครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์ (n=3)	ศิลปกรรม ศิลปศาสตร์ และดุริยางค ศาสตร์ (n=5)	รวม	ร้อยละ
1.6 กระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน	3	-	3	37.5
3) ขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในพฤติกรรม				
การเรียนรู้ด้านจิตพิสัย				
1.1 ความตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบในการเข้าเรียน	3	5	8	100

* n=3 คือจำนวนหลักสูตรในกลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์

* n=5 คือจำนวนหลักสูตรในกลุ่มสาขาศิลปกรรมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์และดุริยางคศาสตร์

จากตารางสรุปได้ว่า ผลสำรวจขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านมีดังนี้

ขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

ขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยที่อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกกำหนดให้เป็นขอบเขตเนื้อหาสาระการเรียนการสอนมากที่สุด มี 3 ขอบเขตเนื้อหาสาระการเรียนรู้ คือ 1) ขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องความรู้พื้นฐานการใช้เครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน ลักษณะของแซ็กโซโฟน 2) ขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องโครงสร้างบันไดเสียง 3) ขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องคำศัพท์ทางดนตรี ทั้ง 8 หลักสูตรการเรียนการสอนให้ความสำคัญในขอบเขตสาระเนื้อหาทั้ง 3 ข้อ ที่สอดคล้องกับกระบวนการปฏิบัติทักษะแซ็กโซโฟนและเป็นความรู้พื้นฐานทางทฤษฎีดนตรีขั้นพื้นฐาน มีความสำคัญในการเรียนทักษะปฏิบัติทางดนตรี รองลงมาคือขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องประวัติดนตรีตะวันตก คิดเป็นร้อยละ 37.5 จำนวน 3 หลักสูตรการเรียนการสอน แบ่งเป็นกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ 2 หลักสูตร และกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ 1 หลักสูตร ให้ความสำคัญในเรื่องกระบวนการเรียนการสอนเรื่อง

ประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกเชื่อมโยงกับการเรียนทักษะปฏิบัติบทเพลง ให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ ประวัติบทเพลง และวิถีชีวิต ยุคทางดนตรีของบทเพลง เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงรูปแบบของบทเพลง บริบทของสังคมในยุคนั้น เพื่อสามารถถ่ายทอดบทเพลงออกมาได้อย่างเข้าใจและสมบูรณ์

ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยที่อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกกำหนดให้เป็นขอบเขตเนื้อหาสาระการเรียนการสอนมากที่สุดมี 4 ขอบเขตเนื้อหาสาระการเรียนรู้ คือ 1) ขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องเทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟนขั้นพื้นฐาน 2) ขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องการเล่นบันไดเสียง 3) ขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องแบบฝึกหัดการบรรเลง 4) ขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องบทเพลงในการเรียนการสอนทั้ง 8 หลักสูตรการเรียนการสอนให้มีความสำคัญ เพราะขอบเขตเนื้อหาสาระการเรียนการสอนทั้ง 4 ข้อ เป็นพื้นฐานสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ในด้านเทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟนขั้นพื้นฐาน การเล่นบันไดเสียง เป็นกระบวนการเรียนสำคัญที่จะสอดคล้องและเชื่อมโยงไปในการเรียนรู้การบรรเลงแบบฝึกหัดและการบรรเลงบทเพลงคลาสสิกที่ใช้ในการเรียนการสอน ขอบเขตเนื้อหาสาระการเรียนการสอนที่รองลงมา คือ ขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องการวางแผนการฝึกซ้อมโดยผ่านกระบวนการคิดขั้นสูงสำหรับผู้เรียนในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 75 จำนวน 6 หลักสูตรการเรียนการสอน แบ่งเป็นกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ 2 หลักสูตรการเรียนการสอน และ กลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ ให้มีความสำคัญกับการเรียนการสอนในด้านการวางแผนกระบวนการซ้อมที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยผู้เรียนเป็นผู้คิดและวางแผนด้วยตนเอง อาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้แนะนำและเพิ่มเติมแนวทางการซ้อมที่เหมาะสม เป็นการฝึกกระบวนการคิดให้กับผู้เรียน ทั้งในด้านการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีเหตุและผลในกระบวนการคิดของตนเอง และมีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 และขอบเขตเนื้อหาสาระกระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 37.5

ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

ที่ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกกำหนดให้เป็นขอบเขตสาระเนื้อหาในการเรียนการสอน ทั้ง 8 หลักสูตรการเรียนการสอน แบ่งเป็นกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ จำนวน 3 หลักสูตร

การเรียนการสอน และกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์ และดุริยางคศาสตร์ จำนวน 5 หลักสูตร การเรียนการสอน คือ ความตรงต่อเวลาของผู้เรียนในการเข้าเรียนและความรับผิดชอบต่อภาระงานที่ผู้สอนมอบหมายให้ทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจและทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาสรุปได้ว่า ขอบขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลทั้งในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัยมีความสำคัญต่อการวัดและประเมินผลในรายวิชาเท่าๆกันทั้ง 3 ด้าน เพราะในการจัดการเรียนการสอน พฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน จะมีส่วนเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกันทั้งหมด ในด้านของความรู้ความเข้าใจในเรื่องทฤษฎีดนตรี ประวัติศาสตร์ดนตรี บทเพลง และยุคทางดนตรี จะเชื่อมโยงไปด้านทักษะ เมื่อผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในด้านทฤษฎีดนตรี ก็จะสามารถถ่ายทอดการบรรเลงออกมาได้อย่างถูกต้อง ในด้านกระบวนการคิดขั้นสูงในระดับปริญญาตรี เป็นส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ด้านทักษะดนตรี จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน ค่อนข้างให้ความสำคัญกับกระบวนการคิด การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ที่จัดการเรียนการสอนในลักษณะรายบุคคล ผู้สอนจะเสริมสร้างกระบวนการคิด โดยให้ผู้เรียนวางแผนการฝึกซ้อมด้วยตนเอง เพราะการฝึกซ้อมเป็นสิ่งสำคัญของการเรียนทักษะดนตรี ผู้สอนจะเป็นผู้แนะนำแนวทางในการฝึกซ้อมให้กับผู้เรียน และผู้เรียนจะใช้กระบวนการคิดในการวางแผนการฝึกซ้อมที่เหมาะสมให้กับตนเอง ทั้งในด้านเทคนิคการบรรเลงประเภทต่างๆที่จะใช้ในบทเพลงที่ตนเองได้เรียนในรายวิชา ในด้านกระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก จะเป็นขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ เพราะเป็นกลุ่มวิชาที่จัดการเรียนการสอนเน้นไปทางด้านความเป็นครูดนตรี ผู้สอนในกลุ่มสาขาวิชานี้ จะเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก และกระบวนการถ่ายทอดทักษะการบรรเลง เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในด้านของการถ่ายทอดความรู้ทางดนตรี เรียนรู้วิธีการที่เหมาะสมและถูกต้องในการถ่ายทอด เพื่อนำวิธีการและกระบวนการไปใช้ในการประกอบอาชีพครูดนตรี การสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรี การสอนทฤษฎีดนตรีที่เชื่อมโยงกันได้อย่างถูกต้อง

ผู้วิจัยได้นำเสนอตัวอย่างคำสัมภาษณ์ เรื่องขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผลในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ดังนี้

“พื้นฐานของนิสิตแต่ละคนที่เข้ามาเรียนไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้นครูจะสอนในเรื่องของบันไดเสียง ชั้นคู่ 3 โดมีเนนท 7 ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการบรรเลงดนตรีทั้งประเภทคลาสสิก แจ๊สและป๊อป ในภาคเรียนที่ 1 ของการเรียนในชั้นปีที่ 1 จะเรียนในบทเพลงยุคบาโรก ส่วนใหญ่จะเป็นผลงานของ บาค เพื่อให้เรียนรู้ต้นแบบของเพลงในยุคต่อๆมาของดนตรีคลาสสิก และอีก 3 ภาคเรียนต่อมา จะเรียน บทเพลงที่เป็นเพลงที่ประพันธ์ขึ้นสำหรับแซ็กโซโฟน”

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1

“ส่วนใหญ่ที่ครูสอนจะเป็นไปตามที่ผู้สอนกำหนด เช่นเรื่องของบทเพลง แบบฝึกหัด กระบวนการเรียนการสอนแล้วแต่ผู้เรียนแต่ละคน พื้นฐานของผู้เรียนในแต่ละคน ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนที่มีมา ในการเลือกเพลงที่ใช้ในการเรียน ผู้เรียนจะมีสิทธิ์เลือกบทเพลงที่ตนเองสนใจ ครูจะเป็นผู้แนะนำ แนะนำแนวทางในการเลือกบทเพลงในการเรียน ในระดับชั้นปีที่ 3-4 จะมีความเข้มข้นในการเลือกบทเพลง เพราะจะต้องแสดงคอนเสิร์ตเดี่ยว เป็นบทเพลงที่มีความหลากหลายและสามารถ บรรเลงได้อย่างสมบูรณ์”

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2

“ในชั้นปีที่ 1 ที่เข้ามาเรียนจะมีการปรับพื้นฐานของนิสิตก่อน เรียนรู้พื้นฐานกระบวนการของ แซ็กโซโฟน เรียนรู้เครื่องมือของตนเอง ว่าสามารถทำอะไรได้บ้าง ซึ่งจะต้องใช้เวลาพอสมควร ในชั้นปีที่ 1 จะยังไม่ได้เรียนรู้บทเพลงเท่าไร จะเน้นในเรื่องของแบบฝึกหัด เทคนิคพื้นฐานเบื้องต้นของการ บรรเลงแซ็กโซโฟน ในขณะเดียวกันก็จะประเมินพื้นฐานของแต่ละคนด้วย นิสิตบางคนมีพื้นฐานที่ดีมา ก็เลยเรียนบทเพลงเพื่อเตรียมตัวไปสู่การเรียนในชั้นปีที่ 2”

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 4

3) วิธีการวัดและประเมินผล

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก เรื่องวิธีการวัดและประเมินผลผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.9 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลวิธีการวัดและประเมินผลในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 จำแนกเป็นวิธีการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัยและจิตพิสัย

รายการ	ครุศาสตร์และ	ศิลปกรรมศิลป์	รวม	ร้อยละ
	ศึกษาศาสตร์	ศาสตร์และ		
	(n=3)	ดุริยางคศาสตร์		
		(n=5)		
1) วิธีการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย				
1.1 การสัมภาษณ์	3	5	8	100
1.2 การอภิปรายผลของผู้เรียน	2	1	3	37.5
1.3 รายงานในชั้นเรียน	1	-	1	12.5
2) วิธีการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย				
2.1 การสังเกตทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก	3	5	8	100
2.2 การจำลองสถานการณ์ในชั้นเรียน				
2.2.1 การจัดแสดงดนตรี การบรรเลงดนตรี	3	5	8	100
2.3 การสังเกตและอภิปรายผลกระบวนการ	2	4	6	75
ฝึกซ้อมของผู้เรียน				
2.4 การสังเกตและทดสอบกระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกขั้นพื้นฐาน	3	-	3	37.5
3) วิธีการวัดและประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย				
3.1 การสังเกต				
3.1.1 ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน	3	5	8	100
3.1.2 ความรับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับ	3	5	8	100

* n=3 คือจำนวนหลักสูตรในกลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์

* n=5 คือจำนวนหลักสูตรในกลุ่มสาขาศิลปกรรมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์และดุริยางคศาสตร์

จากตาราง สรุปได้ว่าอาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 มีวิธีการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตตพิสัย

วิธีการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย วิธีการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย โดยวิธีการสัมภาษณ์ผู้สอนในระหว่างการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนสูงสุด ทั้ง 8 หลักสูตรการเรียนการสอน ในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ และกลุ่มศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ รองลงมาคือ วิธีการอภิปรายผลของผู้เรียนในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 37.5 เป็นวิธีการที่ผู้เรียนอภิปรายผลในด้านความรู้ทางทฤษฎีดนตรีที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับทักษะทางดนตรีกับผู้สอนระหว่างเรียน และรองลงมาคือ การทำรายงานในชั้นเรียนของผู้เรียน ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติของบทเพลงที่ผู้เรียนได้เรียน ประวัติศีกทวิผู้ประพันธ์บทเพลง ประวัติยุคทางดนตรีและบริบทของสังคมในยุคทางดนตรีนั้น คิดเป็นร้อยละ 12.5 ในหลักสูตรการเรียนการสอน 1 หลักสูตรในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์

วิธีการวัดประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

วิธีการวัดประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย อาจารย์ผู้สอนทั้ง 8 หลักสูตรการเรียนการสอนใช้วิธีการสังเกตทักษะปฏิบัติและการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกของผู้เรียน การจำลองสถานการณ์ การจัดให้ผู้เรียนแสดงดนตรี แสดงทักษะการบรรเลงแบบฝึกหัดและบทเพลง ทั้งในรูปแบบของการเรียนในชั้นเรียนหรือการสอบทักษะปฏิบัติ รองลงมาคือ วิธีการวัดประเมินผลโดยการสังเกตและร่วมอภิปรายผลกระบวนการฝึกซ้อมของผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 75 เป็นสิ่งที่ผู้เรียนได้วางแผนด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการคิดขั้นสูง ทั้งในด้านการคิดวิเคราะห์ประเมินสิ่งที่ตนเองต้องฝึกฝนเพิ่มเติม การสังเคราะห์กระบวนการฝึกซ้อมอย่างเป็นลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมกับบทเพลงที่ตนเองได้เรียนในรายวิชา และการคิดอย่างมีวิจารณญาณถึงวิธีการฝึกซ้อมที่จะส่งผลให้ทักษะปฏิบัติของตนเองพัฒนาไปในระดับสูงขึ้น และวิธีการวัดและประเมินผลโดยวิธีการสังเกตและการทดสอบกระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก คิดเป็นร้อยละ 37.5 ใน 3 หลักสูตรการเรียนการสอน กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มีการทดสอบผู้เรียนโดยการถามตอบกระบวนการถ่ายทอดความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจ สังเกตวิธีการถ่ายทอดที่ผู้เรียนเป็นผู้วางแผนด้วยตนเอง จากสิ่งที่ผู้เรียนได้แสดงออกในการทดสอบ ทำความเข้าใจจากกระ

บวนการสอนของอาจารย์ผู้สอน และปรับใช้ในกระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะของตนเอง อย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อการนำไปประกอบอาชีพครูผู้สอนดนตรีในอนาคต

วิธีการวัดประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

วิธีการวัดประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย อาจารย์ผู้สอนทั้ง 8 หลักสูตรการสอน ในกลุ่มครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ และกลุ่มศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ ใช้วิธีการสังเกตความตรงต่อเวลาในการเข้าเรียนของผู้เรียนและความรับผิดชอบต่อภาระงานของผู้เรียนที่ได้รับ จากอาจารย์ผู้สอนทั้งในด้านของงานที่วัดผลด้านความรู้ ความเข้าใจทางดนตรีและงานทางด้านทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาสรุปได้ว่า จากการสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอนในด้านของความคิดเห็นต่อวิธีการวัดและประเมินผล อาจารย์ผู้สอนทั้ง 7 ท่านให้ความสำคัญในด้านการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านมีความครอบคลุม แต่ให้ค่าน้ำหนักมากที่สุดไปในการวัดและประเมินผลด้านทักษะปฏิบัติ มีวิธีการวัดและประเมินผลด้านทักษะปฏิบัติ มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจนและครอบคลุม ผู้วิจัยจึงได้เชื่อมโยงวิธีการวัดและประเมินผลตามแนวคิดทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงและการวัดและประเมินผลทางดนตรี ควรมีวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย มีรูปแบบวิธีการวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมพฤติกรรมเรียนรู้ทั้งในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย วิธีการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับขอบข่ายสาระเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาทางด้านเนื้อหาสาระทางดนตรี ทักษะทางดนตรีและเจตคติที่มีต่อรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก มีความสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ศึกษาและติดตามพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละบุคคล เพื่อการปรับใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่มีความเหมาะสมและสามารถยืดหยุ่นได้ตามพัฒนาการของผู้เรียน

ผู้วิจัยได้นำเสนอตัวอย่างคำสัมภาษณ์ เรื่องวิธีการวัดและประเมินผลในรายวิชาของอาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ดังนี้

“ในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรครุศาสตร์จะมีการวัดและประเมินผลผู้เรียนในด้านกระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติ ในขั้นแรกจะมีการพูดคุยกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในด้านกระบวนการถ่ายทอดที่ผู้เรียนวางแผนไว้ จะเรียกได้ว่าเป็นวิธีการทดสอบก็ได้ เพราะจะถามถึงวิธีการวางแผนในกระบวนการถ่ายทอด เพื่อให้เห็นกระบวนการคิดของผู้เรียนในด้านนี้”

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3

“การประเมินนักศึกษาในเรื่องทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนครูจะสังเกตการปฏิบัติของนักศึกษาตลอดทั้งชั่วโมงเรียนในสัปดาห์นั้น เพื่อสังเกตพัฒนาการตั้งแต่เริ่มเรียนไปจนถึงปลายเทอม ครูจะวัดและประเมินนักศึกษาแต่ละคนจากพัฒนาการของเขา ไม่ได้ประเมินแบบกลุ่ม ในด้านของความตรงต่อเวลาก็ถือว่ามีความสำคัญในการวัดและประเมินผล นักศึกษาที่มาเรียนตรงต่อเวลา ก็จะมีคะแนนในส่วนของจิตพิสัยให้ค่อนข้างสูงหน่อย ส่วนคนที่ไม่มาเรียน ลา กิจ ลาป่วย หรือขาดเรียนไปเลย ก็จะมีการให้คะแนนลดหลั่นกันไป โดยดูจากเหตุผล”

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 5

4) สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก เรื่องสถานการณ์ในการวัดและประเมินผลผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.10 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลสถานการณ์ในการวัดและประเมินผลในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 จำแนกเป็นวิธีการวัดและประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัยและจิตพิสัย

รายการ	ครุศาสตร์	ศิลปกรรม	รวม	ร้อยละ
	และ ศึกษาศาสตร์ (n=3)	ศิลปศาสตร์ และดุริยางค ศาสตร์ (n=5)		
1) ลักษณะสถานการณ์ในการวัดและประเมินผล				
1.1 การจัดการทดสอบแบบรายบุคคล	3	5	8	100
1.2 การประเมินผู้เรียนตามความรู้และทักษะปฏิบัติ พื้นฐานเดิมที่มี	3	5	8	100

* n=3 คือจำนวนหลักสูตรในกลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์

* n=5 คือจำนวนหลักสูตรในกลุ่มสาขาศิลปกรรมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์และดุริยางคศาสตร์

จากตารางสรุปได้ว่า อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ทั้ง 8 หลักสูตรการเรียนการสอน ทั้งกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์กับกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ มีลักษณะการจัดการสถานการณ์ในการวัดและประเมินผลเป็นรายบุคคล มีการวัดและประเมินผลพัฒนาการของผู้เรียนในด้านความรู้ทางทฤษฎีดนตรี ทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกตามพื้นฐานเดิมของผู้เรียน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาสรุปได้ว่า จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน กระบวนการจัดการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน จัดการสอนเป็นรายบุคคลตามลักษณะของวิชาเอกเครื่องดนตรี และมีการวัดและประเมินผลตามความรู้และทักษะปฏิบัติพื้นฐานเดิมของผู้เรียน ตั้งแต่เริ่มกระบวนการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนจะมีการประเมินทักษะความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อจะได้วางแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละบุคคล ระหว่างกระบวนการเรียนการสอน จะมีการสังเกตพัฒนาการของผู้เรียนเพื่อจะได้พัฒนาทักษะในระดับที่สูงขึ้น และหลังกระบวนการเรียนการสอน คือผลสรุปที่ผู้เรียนแสดงออกทางการ

ปฏิบัติทักษะ การบรรเลง องค์กรความรู้ทางดนตรีที่ผู้เรียนได้รับ อาจารย์ผู้สอนจะมุ่งเน้นผลตามพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนในแต่ละช่วงเวลาใน 1 ภาคการศึกษา ตามลักษณะของรายวิชาปฏิบัติทักษะแซ็กโซโฟนคลาสสิกที่จัดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล

ผู้วิจัยได้นำเสนอตัวอย่างคำสัมภาษณ์ เรื่องสถานการณ์ในการวัดและประเมินผลในรายวิชาของอาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ดังนี้

“วิชาทักษะปฏิบัติเป็นรายวิชาที่เรียนเดี่ยวอาจารย์จะมีการวัดและประเมินผลนิสิต โดยดูเป็นรายบุคคล ตั้งแต่เริ่มเรียน จนถึงสอบปลายภาค มีการจัดสอบ 2 ครั้งต่อ 1 ภาคเรียน คือ กลางภาคกับปลายภาค แต่อาจารย์จะมีการทดสอบการเป่า scale ในทุกๆสัปดาห์ที่เรียน”

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 4

5) เครื่องมือในการวัดและประเมินผล

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก เรื่อง เครื่องมือในการวัดและประเมินผลผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.11 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลเครื่องมือการวัดและประเมินผลในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 จำแนกเป็นเครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัยและจิตพิสัย

รายการ	ครุศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์ (n=3)	ศิลปกรรม และดุริยางค ศาสตร์ (n=5)	รวม	ร้อยละ
1) เครื่องมือการวัดประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย				
1.1 เครื่องมือประเภททฤษฎี	1	-	1	12.5
1.2 ไม่มีการใช้เครื่องมือในการวัดประเมินผล	2	5	7	87.5
2) เครื่องมือการวัดประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย				
2.1 เครื่องมือประเภทตรวจสอบรายการ	2	5	7	87.5
2.2 เครื่องมือประเภททฤษฎี	1	-	1	12.5
2.3 ไม่ใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผล	-	-	-	-
3) เครื่องมือการวัดประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย				
3.1 เครื่องมือประเภทตรวจสอบรายการ	1	-	1	12.5
3.2 ไม่มีการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผล	2	5	7	87.5

* n=3 คือจำนวนหลักสูตรในกลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์

* n=5 คือจำนวนหลักสูตรในกลุ่มสาขาศิลปกรรมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์และดุริยางคศาสตร์

จากตารางข้างต้น สรุปได้ว่า อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ดังนี้

เครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

เครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ใช้เครื่องมือประเภททฤษฎีใช้วัดและประเมินรายงานในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 12.5 จำนวน 1 หลักสูตรการเรียนการสอน

ในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ ไม่มีการใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผล คิดเป็นร้อยละ 87.5

เครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

เครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ใช้เครื่องมือประเภทตรวจสอบรายการคิดเป็นร้อยละ 87.5 จำนวน 7 หลักสูตรการเรียนการสอน รองลงมาคือการใช้เครื่องมือประเภททฤษฎี คิดเป็นร้อยละ 12.5 ในหลักสูตรการเรียนการสอน กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์จำนวน 1 หลักสูตรการเรียนการสอน

เครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

เครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยมีการใช้เครื่องมือประเภทตรวจสอบรายการ คิดเป็นร้อยละ 12.5 ไม่มีการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผล คิดเป็นร้อยละ 87.5

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาสรุปได้ว่า มีจำนวน 1 หลักสูตรในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ที่อาจารย์ผู้สอนให้ผู้เรียนทำรายงานในชั้นเรียน และใช้เครื่องมือประเภททฤษฎีในการวัดและประเมินผล ในการทำรายงานในชั้นเรียนซึ่งเป็นผลงานของผู้เรียน มีกระบวนการให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ในเรื่องรายละเอียดของบทเพลงที่ตนเองเรียนทักษะปฏิบัติ ประวัติของบทเพลง ประวัติของยุคทางดนตรี ประวัติคีตกวีผู้ประพันธ์เพลงที่ตนเองเรียน นำสิ่งที่ค้นคว้าได้มาเรียบเรียงเป็นรายงานในชั้นเรียนจากนั้นผู้เรียนจะร่วมอภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้ากับเพื่อนๆร่วมชั้นเรียนและผู้สอน ในหลักสูตรอื่นๆที่ไม่มีการใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลด้านพุทธิพิสัย อาจารย์ผู้สอนจะใช้กระบวนการในสถานการณ์จริง เชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับกาปฏิบัติทักษะทางด้านการบรรเลงของผู้เรียน เป็นการวัดประเมินผลอย่างไม่เป็นทางการในพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ในการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผล เชื่อมโยงกับแนวคิดทฤษฎีวัดและประเมินผลตามสภาพจริงและทฤษฎีการวัดและประเมินผลทางดนตรี เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ควรมีความหลากหลาย เหมาะสมกับการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน การวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ใช้เครื่องมือในการวัดรูปแบบของแบบทดสอบ รายงานในชั้นเรียน การวัดและประเมินผลด้านทักษะพิสัย ทักษะการปฏิบัติดนตรีใช้การสังเกต สังเกตพัฒนาการของผู้เรียน มีการวัดทักษะการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกทั้งในเชิงปริมาณคือ ความสามารถในการปฏิบัติและเชิงคุณภาพคือ คุณภาพของการปฏิบัติ การวัดและ

ประเมินผลด้านจิตพิสัย ควรเป็นเครื่องมือในรูปแบบของแบบสอบถาม หรือการสัมภาษณ์ผู้เรียน ในเรื่องทัศนคติ เจตคติของผู้เรียนต่อรายวิชา เครื่องมือประเภทตรวจสอบรายการ ในการวัดและประเมินผลด้านความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและความรับผิดชอบต่อภาระงานที่ได้รับมอบหมายของผู้เรียน

ผู้วิจัยได้นำเสนอตัวอย่างคำสัมภาษณ์เรื่องเครื่องมือในการวัดและประเมินผลในรายวิชาของอาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ดังนี้

“รายงานในชั้นเรียนจะเป็นหนึ่งในการวัดและประเมินผลความรู้ของนิสิต เป็นผลงานของนิสิตในด้านการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ในเรื่องของประวัติบทเพลงที่ตัวเองได้เรียนในภาคเรียนนี้ ค้นคว้าไปในเรื่องของยุคทางดนตรี ประวัติคีตกวี ผู้ประพันธ์เพลงที่ผู้เรียนได้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในบทเพลงเพิ่มมากขึ้น จากการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆด้วยตนเอง”

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1

“เครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่ใช้จะเน้นไปในด้านทักษะเป็นเครื่องมือส่วนกลางของคณะ จะมีเกณฑ์การวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี ซึ่งทุกเครื่องดนตรีจะใช้เหมือนกันทั้งหมด จะประเมินในภาพรวมของการบรรเลงบทเพลง ในการทดสอบของนักศึกษา ที่นี้จะมีการสอบใหญ่ครั้งเดียวคือ สอบปลายภาคเรียน”

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2

6) ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก เรื่องช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.12 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลช่วงเวลาการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 จำแนกเป็นช่วงเวลาการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัยและจิตพิสัย

รายการ	ครูศาสตร์และ ศึกษาศาสตร์ (n=3)	ศิลปกรรม ศิลปศาสตร์ และดุริยางค ศาสตร์ (n=5)	รวม	ร้อยละ
1) ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย				
1.1 ระหว่างเรียน	3	5	8	100
2) ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย				
2.1 ก่อนเรียน	3	5	8	100
2.2 ระหว่างเรียน	3	5	8	100
2.3 หลังเรียน	3	5	8	100
3) ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย				
3.1 ระหว่างเรียน	3	5	8	100

* n=3 คือจำนวนหลักสูตรในกลุ่มสาขาครูศาสตร์และศึกษาศาสตร์

* n=5 คือจำนวนหลักสูตรในกลุ่มสาขาศิลปกรรมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และดุริยางคศาสตร์

จากตาราง สรุปได้ว่า ช่วงเวลาการวัดและประเมินผลของอาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติ แอ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ดังนี้

พฤติกรรมการณ์เรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ดำเนินการวัดและประเมินผลช่วงระหว่างเรียน ทั้ง 8 หลักสูตรการเรียนการสอน 2 กลุ่มสาขาวิชา จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ จะมีการวัดและประเมินด้านความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนในกระบวนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงเรียนที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับการปฏิบัติทักษะแอ็กโซโฟนคลาสสิก

พฤติกรรมการณ์เรียนรู้ด้านทักษะพิสัย เมื่อผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจด้านทักษะปฏิบัติ ดำเนินการวัดและประเมินผลช่วงเวลาก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน ทั้ง 8 หลักสูตรการเรียนการสอน ทั้ง 2 กลุ่มสาขาวิชา โดยการวัดและประเมินผลตั้งแต่เริ่มเรียน ในด้านความรู้และทักษะเดิมของผู้เรียน ในระหว่างการเรียนการสอน มีการวัดและประเมินผลจากทักษะการปฏิบัติในชั้นเรียน ทุกชั่วโมงของการเรียนในรายวิชา และการวัดประเมินผลหลังเรียน จากการสอบแบบฝึกหัดและบทเพลงปลายภาคเรียน

พฤติกรรมการณ์เรียนรู้ด้านจิตพิสัย อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาทั้ง 8 หลักสูตร 2 กลุ่มสาขาวิชา ดำเนินการวัดและประเมินผลในช่วงเวลาระหว่างเรียน ในด้านความตรงต่อเวลาในการเข้าเรียนและความรับผิดชอบต่อภาระงานที่ได้รับของผู้เรียน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาสรุปได้ว่า ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลในรายวิชา เชื่อมโยงกับทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงและทฤษฎีการวัดและประเมินผลทางดนตรี ควรเป็นไปในหลากหลายช่วงเวลา เพื่อตรวจสอบและติดตามพัฒนาการของผู้เรียนในพฤติกรรมการณ์เรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย มีการกำหนดเกณฑ์ในการวัดที่ชัดเจนและครอบคลุมในแต่ละช่วงเวลา คำนึงถึงบริบทในการจัดการเรียนการสอน วัดและประเมินผลในช่วงเวลาก่อนเรียน เพื่อประเมินทักษะการปฏิบัติของผู้เรียน วัดและประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อติดตามพัฒนาการของผู้เรียนตลอดระยะเวลาของการเรียนในรายวิชา และการวัดและประเมินผลหลังเรียนในด้านของผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เรียนมาใน 1 ภาคการศึกษา เป็นการสรุปผลการเรียนของผู้เรียน มีความยืดหยุ่นในการวัดและประเมินในแต่ละช่วงเวลาตามลักษณะพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละบุคคล

ผู้วิจัยได้นำเสนอตัวอย่างคำสัมภาษณ์เรื่องช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลในรายวิชาของ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ดังนี้

“ก่อนการเริ่มเรียนในต้นภาคเรียนครูจะมีการทดสอบทักษะของผู้เรียนก่อนเพื่อประเมิน ทักษะการปฏิบัติแซ็กโซโฟนของนิสิต จะได้วางแผนทางการสอนได้เหมาะสมกับเขา เพราะแต่ละคนมี ทักษะไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้นการเรียนการสอนก็ต้องมีรูปแบบเฉพาะคนไป โดยอยู่ในกรอบจุดประ สงผลการเรียนที่กำหนดไว้”

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 6

7) วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก เรื่องวิธีการสรุปผล การประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.13 ตารางวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลวิธีการสรุปผลการประเมินการเรียนขั้นสุดท้าย รายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

รายการ	ครุศาสตร์	ศิลปกรรม	รวม	ร้อยละ
	และ ศึกษาศาสตร์ (n=3)	และดุริ ยางค ศาสตร์ (n=5)		
1) การกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล				
1.1 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดและ ประเมินผล	-	-	-	-
1.2 ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัด และประเมินผล	3	5	8	100
2) ผู้เรียนทราบเกณฑ์การวัดประเมินผล				
2.1 ก่อนการเรียน	2	5	7	87.5
3) ลักษณะการประเมินผลขั้นสุดท้าย				
4.1 ระบบสัญลักษณ์ (A,B,C,D เป็นต้น)	3	5	8	100
4.2 ระบุเป็นตัวเลข	3	5	8	100

รายการ	ครุศาสตร์	ศิลปกรรม	รวม	ร้อยละ
	และ ศึกษาศาสตร์ (n=3)	ศิลปศาสตร์ และดุริ ยางค ศาสตร์ (n=5)		
4.3 ระบุเป็นช่วงคะแนน	-	-	-	-
4) การนำเสนอผลการตัดสินการประเมินขั้นสุดท้าย				
5.1 มีการระบุรายละเอียดการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนได้รู้	3	5	8	100

* n=3 คือจำนวนหลักสูตรในกลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์

* n=5 คือจำนวนหลักสูตรในกลุ่มสาขาศิลปกรรมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์และดุริยางคศาสตร์

จากตารางสรุปได้ว่า วิธีการสรุปผลการประเมินการเรียนขั้นสุดท้าย ในการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล ผู้เรียนทราบเกณฑ์การวัดประเมินผลการเรียนช่วงเวลาก่อนการเรียน ในด้านเกณฑ์การสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้าย ลักษณะการประเมินขั้นสุดท้าย ใช้ระบบการระบุสัญลักษณ์ ระบบการระบุเป็นตัวเลข ทั้ง 8 หลักสูตร กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ และกลุ่มสาขาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ มีการระบุรายละเอียดการวัดและประเมินผล ระบุดผลการประเมินผลเชิงคุณภาพ หลังการสอบปลายภาค ผู้สอนและผู้เรียนจะมีการอภิปรายผลการเรียนในเชิงคุณภาพพร้อมกัน พูดคุยในด้านของข้อดีและข้อสังเกตของผู้เรียนในภาคเรียนที่ผ่านมา พัฒนาการของผู้เรียนตั้งแต่เริ่มเรียนจนถึงหลังการสอบของผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีการพูดคุยและอธิบายรายละเอียดของการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนได้รับทราบเป็นรายบุคคล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาสรุปได้ว่า วิธีการในการสรุปผลการเรียนขั้นสุดท้ายควรเป็นการสรุปผลคะแนนในลักษณะการตัดเกรด ระบุเป็นสัญลักษณ์ และมีการแสดงผลเชิงคุณภาพเพื่อแจ้งให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับการตัดสินการประเมินในขั้นสุดท้ายอย่างชัดเจน แจ้งรายละเอียดของการวัดและประเมินผล เพื่อเป็นข้อมูลสะท้อนกลับการวัดและประเมินผล ผู้เรียนสามารถนำแนวทางเหล่านั้นมาปรับใช้หรือกระบวนการในการเรียนรู้และการฝึก

ทักษะปฏิบัติแชนโซโฟนคลาสสิกของตนเอง ในขณะที่ผู้สอนสามารถนำแนวทางเหล่านั้นมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนต่อไป

ผู้วิจัยได้นำเสนอตัวอย่างคำสัมภาษณ์เรื่องวิธีการสรุปผลการวัดและประเมินผลขั้นสุดท้ายในรายวิชาของอาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแชนโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ดังนี้

“การอภิปรายผลร่วมกันหลังจากแจ้งผลคะแนน เป็นสิ่งสำคัญ นิสิตจะได้ทราบถึงผลการประเมินที่ชัดเจน คะแนนในแต่ละส่วนที่ชัดเจน และสามารถนำสิ่งที่ได้ทราบจากการประเมิน ไปปรับใช้ในการเรียน การฝึกฝนของตนเองในรายวิชาทักษะต่อไป”

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3

“ในการให้คะแนนนักศึกษาในปลายภาคเรียนก็จะมีคะแนนส่วนหลักคือจากอาจารย์ผู้สอนในการสอบปลายภาคจะมีกรรมการ 3 ท่านร่วมให้คะแนนด้วย นำคะแนนทุกส่วนมารวมกัน และตัดเกรด จะมีการพูดคุยกันระหว่างผู้เรียนและอาจารย์ด้วย บอกถึงรายละเอียดการประเมิน แจ้งให้นักศึกษาทราบถึงรายละเอียดในการวัดและประเมินผล ถ้านักศึกษามีข้อสงสัยในก็สามารถสอบถามอาจารย์ได้หลังจากแจ้งผลคะแนนไปแล้ว”

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 7

ตอนที่ 2 แนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

2.1 คู่มือแนวทางการวัดและประเมินผลแนวทางในการดำเนินการวัดและประเมินผลในรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารประมวลรายวิชา และการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา เรื่องแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ศึกษาสภาพการวัดและประเมินผลในรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารวิชาการ ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สังเคราะห์เป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนและขอบข่ายสาระเนื้อหาในรายวิชา ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย นำเสนอในรูปแบบคู่มือ ประกอบด้วย

1) หลักการ แนวคิดทฤษฎีการวัดและประเมินผล คือ ทฤษฎีการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และ ทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงที่เหมาะสมกับการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก

2) แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ประกอบด้วย 7 ด้าน จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย ดังนี้

- 1) จุดประสงค์การเรียนการสอน
- 2) ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผล
- 3) วิธีการวัดและประเมินผล
- 4) สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล
- 5) เครื่องมือในการวัดและประเมินผล
- 6) ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล
- 7) วิธีสรุปผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย

3) ตัวอย่างเครื่องมือประกอบการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คือ ตัวอย่างเครื่องมือการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ประกอบด้วย 1) เครื่องมือประเภทรายการ (Check List) 2) รูบรีค ลักษณะเกณฑ์การวัดและประเมินผลแบบกว้าง (Holistic Rubric) 3) แบบสังเกตทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก 4) แบบประเมินการเข้าเรียนสำหรับผู้สอน

4) แหล่งอ้างอิง/แหล่งข้อมูล การนำเสนอแหล่งข้อมูลที่ผู้วิจัยใช้ประกอบการจัดทำคู่มือ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารวิชาการ ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 นำเสนอตารางแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์และที่มาของแนวทางในและหัวข้อ ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

- 1) จุดประสงค์การเรียนการสอน
- 2) ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผล
- 3) วิธีการวัดและประเมินผล
- 4) สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล
- 5) เครื่องมือในการวัดและประเมินผล
- 6) ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล
- 7) วิธีสรุปผลการวัดและประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย

โดยผู้วิจัยนำเสนอเป็นความเรียงในรูปแบบตารางที่แสดงแนวทางการการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 4.14 แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาที่ทักษะปฏิบัติเชิงใช้เทคโนโลยีสารสนเทศระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์และกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์

แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาที่ทักษะปฏิบัติเชิงใช้เทคโนโลยีสารสนเทศระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1	ที่มาของแนวทาง		กลุ่มสาขาวิชา		แหล่งอ้างอิงที่มา
	คู่มือวิชา/แบบเรียน/เอกสารประกอบ	คู่มือ/ข้อสอบ/แบบเรียน/แบบเรียน	คู่มือวิชา/แบบเรียน/แบบเรียน	คู่มือวิชา/แบบเรียน/แบบเรียน	
แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาที่ทักษะปฏิบัติเชิงใช้เทคโนโลยีสารสนเทศระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1	วิชา เทคโนโลยีสารสนเทศ	คู่มือวิชา/แบบเรียน/แบบเรียน	คู่มือวิชา/แบบเรียน/แบบเรียน	คู่มือวิชา/แบบเรียน/แบบเรียน	ประมวลรายวิชา ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน ตอนที่ 2 ข้อ 2.1 ข้อย่อย 1,3 ตอนที่ 3 ข้อที่ 1,2
	วิชา เทคโนโลยีสารสนเทศ	คู่มือวิชา/แบบเรียน/แบบเรียน	คู่มือวิชา/แบบเรียน/แบบเรียน	คู่มือวิชา/แบบเรียน/แบบเรียน	

มหาวิทยาลัยวิชา	แหล่งอ้างอิงที่มา	
	รศ.ดร.ศุภมาส ฤกษ์เกษมสุข	รศ.ดร.ศุภมาส ฤกษ์เกษมสุข
ที่มาของแนวทาง	รศ.ดร.ศุภมาส ฤกษ์เกษมสุข	✓
	รศ.ดร.ศุภมาส ฤกษ์เกษมสุข	✓
	รศ.ดร.ศุภมาส ฤกษ์เกษมสุข	✓
	รศ.ดร.ศุภมาส ฤกษ์เกษมสุข	✓
ชื่อผู้เขียน/เจ้าของผลงาน	รศ.ดร.ศุภมาส ฤกษ์เกษมสุข	✓
	รศ.ดร.ศุภมาส ฤกษ์เกษมสุข	✓
	รศ.ดร.ศุภมาส ฤกษ์เกษมสุข	✓
	รศ.ดร.ศุภมาส ฤกษ์เกษมสุข	✓
ปีค.บ. ๒๕๖๓ ๒๕๖๔	รศ.ดร.ศุภมาส ฤกษ์เกษมสุข	✓
	รศ.ดร.ศุภมาส ฤกษ์เกษมสุข	✓
	รศ.ดร.ศุภมาส ฤกษ์เกษมสุข	✓
	รศ.ดร.ศุภมาส ฤกษ์เกษมสุข	✓

<p>แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาที่ทักษะปฏิบัติเชิงจิตวิทยาพัฒนาการเด็กวัย 1-3 ปี</p> <p>ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1</p>	<p>1.1.3 มีความรู้ความเข้าใจในด้านประวัติของจิตวิทยา ประวัติของบทเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอน ประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกในแต่ละยุค</p> <p>1.2 จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านทักษะที่เสีย</p> <p>1.2.1 สามารถปฏิบัติทักษะเชิงจิตวิทยาทางด้านการคิดการบรรเลงชิ้นพื้นฐาน และปรับพื้นฐานไปสู่ทักษะการบรรเลงที่สูงขึ้น</p> <p>1.2.2 สามารถปฏิบัติแบบฝึกหัดและบทเพลงได้อย่างถูกต้อง</p> <p>1.2.3 สามารถวางแผนการฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับตนเองโดยผ่านการรวบรวมการคิดขั้นสูงสำหรับผู้เรียนในระดับปริญญาตรี</p> <p>1.2.4 สามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติเชิงจิตวิทยาได้อย่างถูกต้อง</p> <p>1.3 จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านจิตที่เสีย</p> <p>1.3.1 เห็นคุณค่าของรายวิชาที่ศึกษาทางด้านดนตรี และเห็นคุณค่าของสาขาวิชาอื่นทางดนตรีของตน</p>
--	---

แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาที่กษบปฏิบัติเชิงใ้ใจในคลาสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1	ที่มาของแนวทาง		กลุ่มสาขาวิชา	แหล่งอ้างอิงที่มา
	คู่มือ/แบบ/ใบ/คู่มือ/แบบ/สรุป	คู่มือ/แบบ/ใบ/คู่มือ/แบบ/สรุป		
2.2.5 กวขวางแผนการฝึกซ้อม 2.2.6 กระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติเชิงใ้ใจใ้ใจ 2.3 ขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย 2.3.1 ความตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบใ้ใจใ้ใจ 2.3.2 การเห็นคุณค่าและความสำคัญองรายวิชา ปรยุกต์ใ้ใจความรู้ทาง คนดี ตามสาขาวิชาของตนเอง 2.3.4 การเข้าขามการแสดงตนดี	✓	✓	✓	ประมวลรายวิชา ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน ตอนที่ 2 ข้อ 2.2 ข้อย่อย 1,2,3,4 และ 5 ตอนที่ 3 ข้อที่ 1,2
	✓	✓	✓	อนุศักดิ์ ภูวิภาวรรณ (2544). การใ้ใจใ้ใจใ้ใจใ้ใจ อนุศักดิ์ ภูวิภาวรรณ (2544). การใ้ใจใ้ใจใ้ใจใ้ใจ อนุศักดิ์ ภูวิภาวรรณ (2544). การใ้ใจใ้ใจใ้ใจใ้ใจ อนุศักดิ์ ภูวิภาวรรณ (2544). การใ้ใจใ้ใจใ้ใจใ้ใจ อนุศักดิ์ ภูวิภาวรรณ (2544). การใ้ใจใ้ใจใ้ใจใ้ใจ
3) วิธีการวัดและประเมินผล จำแนกเป็นวิธีการวัดและประเมินผลใ้ใจใ้ใจใ้ใจใ้ใจใ้ใจ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิ พิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย 3.1 วิธีการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย 3.1.1 การสัมภาษณ์ 3.1.2 การอภิปรายผลของใ้ใจใ้ใจ	✓	✓	✓	อนุศักดิ์ ภูวิภาวรรณ (2544). การใ้ใจใ้ใจใ้ใจใ้ใจ อนุศักดิ์ ภูวิภาวรรณ (2544). การใ้ใจใ้ใจใ้ใจใ้ใจ อนุศักดิ์ ภูวิภาวรรณ (2544). การใ้ใจใ้ใจใ้ใจใ้ใจ อนุศักดิ์ ภูวิภาวรรณ (2544). การใ้ใจใ้ใจใ้ใจใ้ใจ อนุศักดิ์ ภูวิภาวรรณ (2544). การใ้ใจใ้ใจใ้ใจใ้ใจ
	✓	✓	✓	อนุศักดิ์ ภูวิภาวรรณ (2544). การใ้ใจใ้ใจใ้ใจใ้ใจ อนุศักดิ์ ภูวิภาวรรณ (2544). การใ้ใจใ้ใจใ้ใจใ้ใจ อนุศักดิ์ ภูวิภาวรรณ (2544). การใ้ใจใ้ใจใ้ใจใ้ใจ อนุศักดิ์ ภูวิภาวรรณ (2544). การใ้ใจใ้ใจใ้ใจใ้ใจ อนุศักดิ์ ภูวิภาวรรณ (2544). การใ้ใจใ้ใจใ้ใจใ้ใจ

เนื้อหาของแนวทาง	กลุ่มสาขาวิชา		แหล่งอ้างอิงที่มา
	ศิลปะการแสดงละคร	ศิลปะการดนตรี	
	ศิลปะการละคร	ศิลปะการดนตรี	
<p>แนวทางรางวัลและประเมินผลรายวิชาที่ทักษะปฏิบัติเชิงใจให้คนคลาสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1</p>	ศิลปะการแสดงละคร	✓	<p>แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน ตอนที่ 2 ถึง 2.3 ตอนที่ 3 ถึงที่ 1,2 Wiggins, G. (1989). True test: Toward more authentic and equitable assessment. Educational Leadership. USA: Phi Delta Kappa International. Larry Teal. (1963). The Art of Saxophone Playing. Londeix, Jean. (1974) Playing the saxophone Book 1. Rousseau, Eugene. (1973). The Eugene Rousseau Saxophone Method vol. 1.</p>
	ศิลปะการละคร	✓	
	ศิลปะการดนตรี	✓	
<p>3.2 วิธีการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ผู้เรียนที่ทักษะพิสัย</p> <p>3.2.1 การสังเกตทักษะปฏิบัติเชิงใจให้คนคลาสิก</p> <p>3.2.2 การจำลองสถานการณ์ในชั้นเรียน</p> <p>1) การจัดแสดงดนตรี การบรรเลงดนตรี</p> <p>3.2.3 การสังเกตและอภิปรายผลกระบวนการฝึกซ้อมของผู้เรียน</p> <p>3.2.4 การสังเกตและทดสอบกระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติเชิงใจให้คนคลาสิกขั้นพื้นฐาน</p> <p>3.3 วิธีการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ผู้เรียนจิตพิสัย</p> <p>3.3.1 การสังเกต</p> <p>1) ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน</p> <p>2) ความรับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับ</p> <p>3) ทักษะคิดและเจตคติที่มีต่อรายวิชา</p> <p>4) การเข้าชมการแสดงดนตรี</p>	ศิลปะการแสดงละคร	✓	
	ศิลปะการละคร	✓	
	ศิลปะการดนตรี	✓	

แหล่งอ้างอิงที่มา	กลุ่มสาขาวิชา		ที่มาของแนวทาง		
	รหัสเลขของเลข สาขาเลขเลขเลข เลขเลขเลข	รหัสเลขเลขเลขสาขาเลขเลข	ข้อที่ของเลขเลขเลขเลขเลข	เลขเลขเลข/เลขเลขเลขเลข	ปีเลข เลข เลข เลข
แนวทางภาครัฐและประเมินผลรายวิชาที่ทักษะปฏิบัติเชิงโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1					

4) สถานการณ์ภาครัฐและประเมินผล

จำแนกเป็นสถานการณ์ภาครัฐและประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย

4.1 สถานการณ์ภาครัฐและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

4.1.1 การจัดสถานการณ์ภาครัฐประเมินผลรายบุคคล เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจด้านทฤษฎีทัศนคติระดับต้น ที่ถ่ายทอดผ่านทักษะปฏิบัติทางตนเองของผู้เรียน

4.2 สถานการณ์ภาครัฐและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

4.2.1 การจัดสถานการณ์ภาครัฐประเมินผลรายบุคคล เพื่อทดสอบทักษะปฏิบัติเชิงโฟนคลาสสิกของผู้เรียน ที่มีส่วนเติมเต็มของผู้เรียน และพัฒนาการของผู้เรียนระหว่างการเรียนรู้ในรายวิชา

4.2.2 การจัดสถานการณ์ภาครัฐประเมินผลรายบุคคล เพื่อทดสอบกระบวนการคิดขั้นสูง การวางแผนการฝึกซ้อม กระบวนการฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละบุคคล

แหล่งอ้างอิงที่มา

สมศักดิ์ ภูวิภาควรรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินผลสภาพจริง. พิษณุ ภูธรรัฐ. 2545. หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. นครศรีธรรมราช. 2560. วิธีวิทยาการสอบสนธิกิจสุธา เขารัฐ. 2555. การนำเสนอมโนทางการวัดและประเมินผลรายบุคคลที่ปฏิบัติอยู่ในหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ประมวลรายวิชา ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

✓

✓

✓

✓

✓

✓

✓

✓

✓

✓

แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาที่ทักษะปฏิบัติเชิงไอโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาปีที่ 1	ที่มาของแนวทาง		กลุ่มสาขาวิชา		แหล่งอ้างอิงที่มา	
	โปรแกรม/รายวิชา/รายภาค/รายปี	รายวิชา/รายภาค/รายปี	คณะศิลปกรรมศาสตร์	คณะศิลปศึกษา		
<p>4.2.3 การจัดสถานการณ์การวัดและประเมินผลรายบุคคล เพื่อทดสอบกระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติเชิงไอโฟนคลาสสิกในชั้นเรียน</p> <p>4.3 สถานการณ์การวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย</p> <p>4.3.1 จัดสถานการณ์การวัดประเมินผลรายบุคคล เพื่อวัดผลด้านความตรงต่อเวลาในการเข้าเรียนในชั้นเรียนและความรับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับจากผู้สอน</p> <p>4.3.2 จัดสถานการณ์การวัดและประเมินผลรายบุคคล เพื่อวัดผลด้านทัศนคติและเจตคติที่มีต่อรายวิชา</p>	✓	✓	✓	✓	<p>แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน</p> <p>ตอนที่ 2 ข้อ 2.4</p> <p>ตอนที่ 3 ข้อที่ 1,2</p>	
	✓	✓	✓	✓		<p>สนักที่ 1 ภาควิชาวรรณคดี, 2544, การยืมผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง, พิมพ์ กฤษกรรัฐ, 2545, หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา, ธรรมสาร สุทธิจิตต์, 2560, วิธีวัดผลทางการสอนคนตรี</p>
	✓	✓	✓	✓		
<p>5) เครื่องมือในการวัดและประเมินผล</p> <p>จำแนกเป็นเครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัยและเจตพิสัย</p> <p>5.1 เครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย</p> <p>5.1.1 รายงานในชั้นเรียน</p>	✓			✓		

แหล่งอ้างอิงที่มา	กลุ่มสาขาวิชา		ที่มาของแนวทาง		
	ศิลปศาสตรบัณฑิต	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต	ระเบียบวิธีวิจัย	ทฤษฎี
	✓	✓	✓	✓	✓
แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาที่เกษขบปฏิวัติแก้ไขในคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1					
<p>5.2 เครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมตามการเรียนรู้ด้านทักษะที่สื่อ</p> <p>5.2.1 เครื่องมือประเภทตรวจสอบรายการ เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนของขอบเขตเนื้อหาสาระตามจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน</p> <p>5.2.2 รูบริค แบบเกณฑ์การให้คะแนนแบบกว้าง ที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามพัฒนาการ ทักษะและความสามารถของผู้เรียนรายบุคคล</p> <p>5.3 เครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมตามการเรียนรู้ด้านจิตที่สื่อ</p> <p>5.3.1 เครื่องมือประเภทตรวจสอบรายการ เพื่อประเมินความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนของผู้เรียน และความรับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับของผู้เรียน และรูบริคการให้คะแนนรายงานการเข้าขมการแสดงผลงาน</p> <p>5.3.2 เครื่องมือประเภทแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ บัณฑิตสหสาขาวิชา ที่สนใจและเจตคติของผู้เรียนต่อรายวิชา</p>	<p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p>	<p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p>	<p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p>	<p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p>	<p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p>
6) ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล					
จำแนกเป็นช่วงเวลาการวัดและประเมินผลพฤติกรรมตามการเรียนรู้ด้านทฤษฎีที่สื่อ ด้านทักษะที่สื่อและจิตที่สื่อ					

ประมวธรายวิชา
 วิชาจากภาคอื่นภาษา
 แบบสันภาษาเมื่ออาจารย์สอน
 ตอนที่ 2 ข้อ 2.4
 ตอนที่ 3 ข้อที่ 1.2
 Corba, R. and Smith, Y. N., 2009.
 Measurement Instrumental and Vocal
 Undergraduate Performance Junies Using
 a Multidimensional Assessment Rubric.
 Journal of Research in Music Education,
 Vol.57, No.1, 1-15.

ณรุดี สุทธิชัย, 2560. วิธีวิทยาการประเมินผล
 ทฤษฎี ปฏิบัติ. 2545. หลักการวัดและ
 ประเมินผลการศึกษา.
 ธนศักดิ์ สุวิภากรธรรม. 2544. การวัดผู้เรียนเป็น
 ศูนย์กลางและการประเมินผลสภาพจริง.

แหล่งอ้างอิงที่มา	กลุ่มสาขาวิชา		ที่มาของแนวทาง		
	ระบบสองกลุ่มย่อย	ระบบสองกลุ่มย่อยแบบย่อย	คู่มือ/คู่มือ/เอกสารประกอบ	คู่มือ/คู่มือ/คู่มือ/คู่มือ	คู่มือ/คู่มือ/คู่มือ/คู่มือ
แนวทางภาครัฐและประเมินผลรายวิชาที่ทักษะปฏิบัติเชิงใจโพนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1	✓	✓	✓	✓	✓
	✓	✓	✓	✓	✓
	✓	✓	✓	✓	✓
<p>6.3 ช่วงเวลาในภาควัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย</p> <p>6.3.1 ก่อนเรียน วัดประเมินสิ่งจรรยาบรรณในการเรียนรายวิชาที่ทักษะปฏิบัติเชิงใจโพนของผู้เรียน ที่คนคิดและเจตคติที่มีต่อวิชาคนตรี (ทักษะ) ก่อนเริ่มการเรียนการสอน</p> <p>6.3.2 ระหว่างเรียน วัดประเมินความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนของผู้เรียน และความรับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับมอบหมาย รวมถึงสิ่งเจตคติของคนตรีที่เรียนระหว่างการเรียนการสอน</p> <p>6.3.3 หลังเรียน วัดประเมินที่คนคิดและเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อรายวิชาที่ทักษะปฏิบัติเชิงใจโพนคลาสสิก หลังจากการจัดการเรียนการสอนในภาคการศึกษาที่ 1 ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1</p>	✓	✓	✓	✓	✓
<p>7) วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย</p> <p>วิธีการสรุปผลการประเมินการเรียนขั้นสุดท้ายของรายวิชาที่ทักษะปฏิบัติเชิงใจโพนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1</p> <p>7.1 สรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย โดยใช้ระบบบการระบุเป็นสัญลักษณ์และระบุเป็นตัวเลข</p>	✓	✓	✓	✓	✓

ณพรัตน์ สุภาพรสิทธิ์, 2560. วิธีวิจัยและการสอนคนตรี
พิชิต กุญชรวิทย์, (2545). พฤติกรรมวัดและ
ประเมินผลการศึกษา.
อนันต์, วิชาเศรษฐศาสตร์, (2544). การวิจัยเรียน
เป็นศูนย์กลางและการประเมินผลสภาพจริง.

<p>แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาที่กษชปฏิบัติเด็กโตในคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1</p>	<p>7.2 สรุปผลการประเมินผลการเรียนรู้ชั้นสุดท้าย ในลักษณะของผลเชิงคุณภาพ เพื่อให้ ผู้เรียนได้ทราบถึงรายละเอียดการวัดประเมินผล ทั้งในด้านที่พัฒนาการของผู้เรียนและ สิ่งที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาต่อไปได้ ในการเรียนรายวิชาในภาคการศึกษาต่อไป</p>	<p>ที่มาจากแนวทาง</p>	<p>ศิลปะ ๒๒๒-๒๒๒-๒๒๒-๒๒๒</p>	<p>✓</p>	<p>แหล่งอ้างอิงที่มา</p>
			<p>ศิลปะ บัณฑิต/ศิลปศาสตรบัณฑิต</p>	<p>✓</p>	
			<p>ศิลปะ ๒๒๒-๒๒๒-๒๒๒-๒๒๒</p>	<p>✓</p>	
			<p>ศิลปะ ๒๒๒-๒๒๒-๒๒๒-๒๒๒</p>	<p>✓</p>	
			<p>ศิลปะ ๒๒๒-๒๒๒-๒๒๒-๒๒๒</p>	<p>✓</p>	
			<p>ศิลปะ ๒๒๒-๒๒๒-๒๒๒-๒๒๒</p>	<p>✓</p>	
			<p>ประมวลรายวิชา ข้อมูลจากสัปดาห์ที่ ตอนที่ 2 ข้อที่ 2.6 ข้อที่ 1,2,3 และ 4 ตอนที่ 3 ข้อที่ 1,2 Music Education National Conference 1996. Performance Standards for Music. America: USA</p>		

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องแนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษามีสาระสำคัญดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการวัดผลและประเมินผลวิชาปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์บัณฑิตและกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

2. เพื่อนำเสนอแนวทางการวัดผลและประเมินผลวิชาปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์บัณฑิตและกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา มีระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ ศึกษาข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 ศึกษารายละเอียด ข้อมูลของรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในด้านของเนื้อหาสาระรายวิชา จุดประสงค์รายวิชา การเรียนการสอน กระบวนการวัดและประเมินผล

1.2 ศึกษาแนวทางทฤษฎีการวัดและประเมินผลทางดนตรี

1.3 ศึกษาแนวทางการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

ขั้นที่ 2 กำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย

2.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์บัณฑิต และกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพ

ดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 7 ท่าน จากจำนวนทั้งสิ้น 8 หลักสูตร 6 สถาบันการศึกษา

2.2 คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจเครื่องมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

ขั้นที่ 3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

3.1 แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

3.3 แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือในการเก็บข้อมูลวิจัยแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนเรื่อง การพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1

ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัยดังนี้

3.1 แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรี ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลทางการศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดหัวคำถามในแบบสอบถาม

ขั้นที่ 2 สร้างแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาต้นในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยลักษณะแบบสัมภาษณ์เป็นคำถามประเภทปลายเปิด (Open-ended Form) ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกใน ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ขั้นที่ 3 นำแบบสัมภาษณ์ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแนวทางการ ความครอบคลุม ความถูกต้องและความตรงตามเนื้อหา เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสำรวจ

ระดับค่าความสอดคล้องระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เท่ากับ 0.93

ขั้นที่ 4 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบความครอบคลุม ความถูกต้องและความตรง ต่อเนื้อหาจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้เก็บข้อมูล

ขั้นที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ดำเนินการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1

4.2 รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบวิเคราะห์เอกสารเชื่อมโยง กับหัวข้อในการนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผล เพื่อนำเสนอแนวการวัดและประเมินผล รายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

4.5 นำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล นำแนวทางที่นำเสนอไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ

4.6 ปรับปรุงและวิเคราะห์ผลแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ขั้นสุดท้าย

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับ สมบูรณ์

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการหาค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ข้อมูลเชิง คุณภาพ นำเสนอรูปแบบของความสำเร็จแสดงแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติ แซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

5.2 สรุปผลอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการวัดผล และประเมินผลและนำเสนอแนวทางวิชาปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาค การศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์บัณฑิตและกลุ่ม สาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปผล นำเสนอเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สรุปผลข้อมูลจากการสัมภาษณ์และเอกสารประมวลรายวิชา

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และเอกสารประมวลผลรายวิชา เป็นขั้นตอนที่มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของรายวิชาและสภาพปัจจุบันของการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 โดยข้อมูลที่ได้สามารถแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.1 การศึกษาประมวลรายวิชาและการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของรายวิชา

โดยผู้วิจัยทำการศึกษาข้อมูลจากประมวลรายวิชา การวิเคราะห์เอกสารประมวลรายวิชา จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 เพื่อวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อมูลที่หลักสูตรกำหนด กระบวนการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในปัจจุบัน โดยผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลข้อมูลจากทั้งประมวลรายวิชาและการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในเบื้องต้น ดังหัวข้อต่อไปนี้

1.1.1 รายละเอียดสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มีสถานะเป็นรายวิชาเอก สามารถจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาดังนี้

1) กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ ประกอบด้วย หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

2) กลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ ประกอบด้วย หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

1.1.2 ข้อมูลเบื้องต้นของรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1) ชื่อรายวิชาในภาษาไทย

ชื่อวิชาใน 8 หลักสูตรการเรียนการสอน ประกอบด้วย กลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มีรายชื่อ ดังนี้ 1) รายวิชาทักษะดนตรี 1 ในหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2) รายวิชาฝึกปฏิบัติการทางดนตรี 1 ในหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา-ดนตรีสากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 3) รายวิชา

ปฏิบัติเครื่องลมไม้ 1 ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กลุ่มวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ มีรายชื่อดังนี้ 1) รายวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีเอก 1 ในหลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล 2) รายวิชาเครื่องดนตรีเอก 1 ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาดนตรีตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 3) รายวิชาทักษะการบรรเลงดนตรีคลาสสิกเดี่ยว 1 ในหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 4) รายวิชาเครื่องเอก 1 หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 5) รายวิชาปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

2) จำนวนหน่วยกิตของรายวิชา

จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ส่วนมากได้รับการกำหนดค่าน้ำหนักของหน่วยกิตไว้ที่ 2 หน่วยกิต จำนวน 6 หลักสูตร การเรียนการสอน รองลงมาคือ 3 หน่วยกิต และ 4 หน่วยกิต

3) จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน

จุดประสงค์การเรียนการสอนในวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ของ 2 กลุ่มสาขาวิชา มีจุดประสงค์การเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกัน ในกระบวนการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติดนตรีคลาสสิก ทักษะการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกในระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับสูง เพื่อพัฒนาฝีมือด้านการแสดงเดี่ยวและการนำดนตรีในวงดนตรี โดยกระบวนการที่แตกต่างกัน กลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์จะมุ่งเน้นการสอนเพิ่มเติมในเชิงของกระบวนการถ่ายทอดความรู้ทางด้านทักษะการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกให้แก่ นักเรียนในอนาคตที่ผู้เรียนจะไปประกอบอาชีพทางการศึกษา ส่วนกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ จะมุ่งเน้นกระบวนการเรียนการสอนในด้านของการปฏิบัติทักษะแซ็กโซโฟนคลาสสิกเพื่อให้มีทักษะการบรรเลงในระดับสูง สามารถแสดงการปฏิบัติเดี่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพและประกอบอาชีพทางด้านดนตรีหรือทางด้านการแสดงดนตรีได้ในอนาคต ประยุกต์ให้ความรู้ทางด้านดนตรีได้อย่างสร้างสรรค์และจุดประสงค์การเรียนการสอนในวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

4) ขอบเขตเนื้อหาสาระของรายวิชา

ขอบเขตเนื้อหาในรายวิชาแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 มีความคล้ายคลึงกันทั้ง 8 หลักสูตรการเรียนการสอน มุ่งเน้นกระบวนการสอนพื้นฐานการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิก โดยพิจารณาจากทักษะความรู้เดิมของผู้เรียนแต่ละคน และปรับพื้นฐานให้มีความเหมาะสมกับการเรียนในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ขอบเขตเนื้อหาสาระประกอบด้วย 1)

ลักษณะของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน 2) เทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟน 3) แบบฝึกหัด 4) บทเพลง 5) กระบวนการคิดขั้นสูง 6) กระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิก เป็นขอบเขตสาระเนื้อหาในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์

5) สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนที่ผู้สอนใช้ในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกทั้ง 8 หลักสูตรการเรียนการสอน แบ่งเป็นกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ 3 หลักสูตรการเรียนการสอน และกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ 5 หลักสูตรการเรียนการสอน มีทั้งหมด 5 ประเภท ดังนี้ 1) แซ็กโซโฟนประเภทต่างๆ 2) บทเพลง โน้ตเพลงสำหรับการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกในรูปแบบของหนังสือโน้ตเพลงเป็นส่วนใหญ่ 3) แบบฝึกหัดการบรรเลงเพื่อฝึกเทคนิคต่างๆ 4) ดนตรีประกอบในรูปแบบ CD หรือไฟล์เสียง สำหรับการฝึกซ้อมในการเรียนแต่ละคาบเรียนในแต่ละสัปดาห์ 5) สื่อมัลติมีเดีย วิดีโอยูทูป (YouTube) สำหรับการฟังบทเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอน

1.2 สรุปผลข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 เรื่องสภาพการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 8 หลักสูตร 6 สถาบันการศึกษามีรายละเอียดตามหัวข้อ 7 ด้านดังนี้

1) จุดประสงค์การเรียนการสอน

การกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนมุ่งเน้นในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัยมีความมุ่งเน้นสูงสุด คือให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการใช้เครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน มีความรู้ความเข้าใจในขอบเขตสาระรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนในเรื่องทฤษฎีดนตรี โครงสร้างของบันไดเสียง คำศัพท์ทางดนตรี เพื่อประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติทักษะทางดนตรี จุดประสงค์การเรียนการสอนที่อาจารย์ผู้สอนให้ความสำคัญเป็นอันดับรองลงมาคือ มีความรู้ความเข้าใจในด้านประวัติของคีตกวี ประวัติของบทเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอน ประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกในแต่ละยุค จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านทักษะพิสัยมุ่งเน้นสูงสุดคือ สามารถปฏิบัติทักษะแซ็กโซโฟนทางด้านเทคนิคการบรรเลงขั้นพื้นฐานและปรับพื้นฐานไปสู่ทักษะการบรรเลงที่สูงขึ้น สามารถปฏิบัติแบบฝึกหัดและบทเพลงได้อย่างถูกต้อง จุดประสงค์การเรียนการสอนที่อาจารย์ผู้สอนให้ความสำคัญเป็นอันดับรองลงมาคือ สามารถวางแผนการฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับตนเองโดยผ่านกระบวนการคิดขั้นสูงสำหรับผู้เรียนในระดับปริญญาตรี และสามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนได้อย่างถูกต้อง เป็นจุดประสงค์การเรียนการสอนเฉพาะหลักสูตรดนตรีในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ ที่ผู้เรียนจะฝึกปฏิบัติกระบวนการถ่ายทอดความรู้และกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปประกอบอาชีพครูดนตรี

ในอนาคต จุดประสงค์การเรียนการสอนด้านจิตพิสัยมีความมุ่งเน้นสูงสุด คือ การเห็นคุณค่าของรายวิชาที่ศึกษาทางด้านดนตรี และเห็นคุณค่าของสาขาวิชาชีพทางดนตรีของตน

2) ขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผล

ขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ที่อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกกำหนดให้เป็นขอบเขตเนื้อหาสาระการเรียนการสอนมากที่สุด มี 3 ขอบเขตเนื้อหาสาระการเรียนรู้ คือ 1) ขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องความรู้พื้นฐานการใช้เครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน ลักษณะของแซ็กโซโฟน 2) ขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องโครงสร้างบันไดเสียง 3) ขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องคำศัพท์ทางดนตรี รองลงมาคือ ขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องประวัติดนตรีตะวันตก ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ที่อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกกำหนดให้เป็นขอบเขตเนื้อหาสาระการเรียนการสอนมากที่สุด มี 4 ขอบเขตเนื้อหาสาระการเรียนรู้ คือ 1) ขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องเทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟนขั้นพื้นฐาน 2) ขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องการเล่นบันไดเสียง 3) ขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องแบบฝึกหัดการบรรเลง 4) ขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องบทเพลงในการเรียนการสอน ขอบเขตเนื้อหาสาระการเรียนการสอนที่รองลงมา คือ ขอบเขตเนื้อหาสาระเรื่องการวางแผนการฝึกซ้อมโดยผ่านกระบวนการคิดขั้นสูงสำหรับผู้เรียนในระดับปริญญาตรี และขอบเขตเนื้อหาสาระกระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์

ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยที่อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกกำหนดให้เป็นขอบเขตสาระเนื้อหาในการเรียนการสอน คือ ความตรงต่อเวลาของผู้เรียนในการเข้าเรียนและความรับผิดชอบต่อภาระงานที่ผู้สอนมอบหมายให้ทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจและทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

3) วิธีการวัดและประเมินผล

วิธีการในการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยโดยวิธีการสัมภาษณ์ผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนสูงสุด วิธีการวัดประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย การจำลองสถานการณ์ การจัดให้ผู้เรียนแสดงดนตรี แสดงทักษะการบรรเลงแบบฝึกหัดและบทเพลง ทั้งในรูปแบบของการเรียนในชั้นเรียนหรือการสอบทักษะปฏิบัติ รองลงมาคือ วิธีการวัดประเมินผลโดยการสังเกตและร่วมอภิปรายผลกระบวนการฝึกซ้อมของผู้เรียน และวิธีการวัดและประเมินผลโดยวิธีการสังเกตและการทดสอบกระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก วิธีการวัดประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย คือ วิธีการสังเกตความตรงต่อเวลาในการเข้าเรียนของผู้เรียนและความรับผิดชอบต่อภาระงานของผู้เรียน

ที่ได้รับจากอาจารย์ผู้สอนทั้งในด้านของงานที่วัดผลด้านความรู้ ความเข้าใจทางดนตรีและงานทางด้านทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

4) สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล

ลักษณะการจัดสถานการณ์ในการวัดและประเมินผลเป็นรายบุคคล การจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนเป็นรายบุคคลตามลักษณะของวิชาเอกเครื่องดนตรี และมีการวัดและประเมินผลตามความรู้และทักษะปฏิบัติพื้นฐานเดิมของผู้เรียน ตั้งแต่เริ่มกระบวนการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนจะมีการประเมินทักษะความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อจะได้วางแผนทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละบุคคล ระหว่างกระบวนการเรียนการสอน จะมีการสังเกตพัฒนาการของผู้เรียนเพื่อจะได้พัฒนาทักษะในระดับที่สูงขึ้น และหลังกระบวนการเรียนการสอน คือ ผลสรุปที่ผู้เรียนแสดงออกทางการปฏิบัติทักษะ การบรรเลง องค์ความรู้ทางดนตรีที่ผู้เรียนได้รับ อาจารย์ผู้สอนจะมุ่งเน้นผลตามพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนในแต่ละช่วงเวลาใน 1 ภาคการศึกษา ตามลักษณะของรายวิชาปฏิบัติทักษะแซ็กโซโฟนคลาสสิกที่จัดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล

5) เครื่องมือในการวัดและประเมินผล

ใช้เครื่องมือประเภทรายงานในชั้นเรียนในการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย จำนวน 1 หลักสูตรการเรียนการสอน ในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ ไม่มีการใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผล ในการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย โดยใช้เครื่องมือประเภทประเภทตรวจสอบรายการ รองลงมาคือการใช้เครื่องมือประเภทRubric ส่วนในการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยส่วนใหญ่ไม่มีการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผล

6) ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล

ช่วงเวลาการวัดและประเมินผลของอาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยดำเนินการวัดและประเมินผลช่วงระหว่างเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ดำเนินการวัดและประเมินผลช่วงเวลาก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย ดำเนินการวัดและประเมินผลในช่วงเวลาระหว่างเรียน ในด้านความตรงต่อเวลาในการเข้าเรียนและความรับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับของผู้เรียน

7) วิธีการสรุปผลการประเมินการเรียนขั้นสุดท้าย

ในการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล ผู้เรียนทราบเกณฑ์การวัดประเมินผลการเรียนช่วงเวลาก่อนการเรียน ในด้านเกณฑ์

การสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้าย ใช้ระบบการประเมินแบบอิงเกณฑ์ ลักษณะการประเมินขั้นสุดท้าย ใช้ระบบการระบุสัญลักษณ์ ระบบการระบุเป็นตัวเลขและระบุผลการประเมินผลเชิงคุณภาพ ในด้านการนำเสนอผลการตัดสินการประเมินขั้นสุดท้ายส่วนใหญ่ไม่มีการระบุรายละเอียดการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 2 แนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 สรุปผลเป็น 7 ด้านดังนี้

1) ด้านจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน

จำแนกเป็นจุดประสงค์การเรียนการสอน 3 ด้าน ได้แก่ จุดประสงค์ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย

1.1 จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัย

1.1.1 มีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการใช้เครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน

1.1.2 มีความรู้ความเข้าใจในขอบเขตสาระรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนในเรื่องทฤษฎีดนตรี โครงสร้างของบันไดเสียง คำศัพท์ทางดนตรี เพื่อประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติทักษะทางดนตรี

1.1.3 มีความรู้ความเข้าใจในด้านประวัติของคีตกวี ประวัติของบทเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอน ประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกในแต่ละยุค

1.2 จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านทักษะพิสัย

1.2.1 สามารถปฏิบัติทักษะแซ็กโซโฟนทางด้านเทคนิคการบรรเลงขั้นพื้นฐาน และปรับพื้นฐานไปสู่ทักษะการบรรเลงที่สูงขึ้น

1.2.2 สามารถปฏิบัติแบบฝึกหัดและบทเพลงได้อย่างถูกต้อง

1.2.3 สามารถวางแผนการฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับตนเองโดยผ่านกระบวนการคิดขั้นสูงสำหรับผู้เรียนในระดับปริญญาตรี

1.2.4 สามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนได้อย่างถูกต้อง

1.3 จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านจิตพิสัย

1.3.1 เห็นคุณค่าของรายวิชาที่ศึกษาทางด้านดนตรี และเห็นคุณค่าของสาขาวิชาชีพทางดนตรีของตน

2) ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผล

จำแนกเป็นขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย

2.1 ขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

2.1.1 ความรู้พื้นฐานการใช้เครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน ลักษณะของแซ็กโซโฟน

2.1.2 โครงสร้างบันไดเสียง

2.1.3 คำศัพท์ทางดนตรี

2.1.4 ประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตก

2.2 ขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

2.2.1 เทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟนขั้นพื้นฐาน

2.2.2 การเล่นบันไดเสียง

2.2.3 แบบฝึกหัดการบรรเลง

2.2.4 บทเพลงในการเรียนการสอน

2.3 ขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

2.3.1 ความตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบในการเข้าเรียน

2.3.2 การเห็นคุณค่าและความสำคัญของรายวิชา ประยุกต์ใช้ความรู้ทางดนตรีตามสาขาวิชาของตนเอง

2.3.4 การเข้าชมการแสดงดนตรี

3) วิธีการวัดและประเมินผล

จำแนกเป็นวิธีการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย

3.1 วิธีการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

3.1.1 การสัมภาษณ์

3.1.2 การอภิปรายผลของผู้เรียน

3.2 วิธีการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

3.2.1 การสังเกตทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

3.2.2 การจำลองสถานการณ์ในชั้นเรียน

1) การจัดแสดงดนตรี การบรรเลงดนตรี

3.2.3 การสังเกตและอภิปรายผลกระบวนการฝึกซ้อมของผู้เรียน

3.2.4 การสังเกตและทดสอบกระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกขั้นพื้นฐาน

3.3 วิธีการวัดและประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

3.3.1 การสังเกต

1) ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน

2) ความรับผิดชอบต่อภาระงานที่ได้รับ

3) ทักษะคิดและเจตคติที่มีต่อรายวิชา

4) การเข้าชมการแสดงดนตรี

4) สถานการณ์การวัดและประเมินผล

จำแนกเป็นสถานการณ์การวัดและประเมินผลในพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย

4.1 สถานการณ์การวัดและประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

4.1.1 การจัดสถานการณ์การวัดประเมินผลรายบุคคล เพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจด้าน ทฤษฎีดนตรีตะวันตก ที่ถ่ายทอดผ่านทักษะปฏิบัติทางดนตรีของผู้เรียน

4.2 สถานการณ์การวัดและประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

4.2.1 การจัดสถานการณ์วัดประเมินผลรายบุคคล เพื่อทดสอบทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนของ ผู้เรียน พื้นฐานเดิมของผู้เรียน และพัฒนาการของผู้เรียนระหว่างการเรียนในรายวิชา

4.2.2 การจัดสถานการณ์วัดประเมินผลรายบุคคล เพื่อทดสอบกระบวนการคิดขั้นสูง การวางแผนการฝึกซ้อม กระบวนการฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละบุคคล

4.2.3 การจัดสถานการณ์การวัดและประเมินผลรายบุคคล เพื่อทดสอบกระบวนการถ่ายทอด ความรู้และทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในชั้นพื้นฐาน

4.3 สถานการณ์การวัดและประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

4.3.1 จัดสถานการณ์การวัดประเมินผลรายบุคคล เพื่อวัดผลด้านความตรงต่อเวลาในการเข้า เรียนในชั้นเรียนและความรับผิดชอบต่อภาระงานที่ได้รับจากผู้สอน

4.3.2 จัดสถานการณ์การวัดและประเมินผลรายบุคคล เพื่อวัดผลด้านทัศนคติและเจตคติที่มี ต่อรายวิชา

5) เครื่องมือในการวัดและประเมินผล

จำแนกเป็นเครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย และจิตพิสัย

5.1 เครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

5.1.1 รายงานในชั้นเรียน

5.2 เครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

5.2.1 เครื่องมือประเภทตรวจสอบรายการ เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนของขอบเขตเนื้อหา สาระตามจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน

5.2.2 rubric แบบเกณฑ์การให้คะแนนแบบกว้าง ที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามพัฒนาการ ทักษะและความสามารถของผู้เรียนรายบุคคล

5.3 เครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

5.3.1 เครื่องมือประเภทตรวจสอบรายการ เพื่อประเมินความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนของผู้เรียน และความรับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับของผู้เรียน และrubricการให้คะแนนรายงานการเข้าชมการแสดงดนตรี

5.3.2 เครื่องมือประเภทแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ บันทึกผลทางด้านทัศนคติและเจตคติของผู้เรียนต่อรายวิชา

6) ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล

จำแนกเป็นช่วงเวลาการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัยและจิตพิสัย

6.1 ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

6.1.1 ก่อนเรียน วัดประเมินความรู้และความเข้าใจทางทฤษฎีดนตรีและองค์ประกอบวิธีการของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน

6.1.2 ระหว่างเรียน วัดประเมินความรู้ ความเข้าใจระหว่างการเรียนในรายวิชา ตลอดภาคการศึกษา เพื่อทราบถึงพัฒนาการของผู้เรียน

6.1.2 หลังเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ของผู้เรียน

6.2 ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

6.2.1 ก่อนเรียน วัดประเมินทักษะปฏิบัติเดิมของผู้เรียนรายบุคคล เพื่อวางแผนทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน

6.2.2 ระหว่างเรียน วัดประเมินพัฒนาการทางด้านทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกของผู้เรียน

6.2.3 หลังเรียน วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกของผู้เรียน

6.3 ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

6.3.1 ก่อนเรียน วัดประเมินสำรวจเป้าหมายในการเรียนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนของผู้เรียน ทัศนคติและเจตคติที่มีต่อวิชาดนตรี (ทักษะ) ก่อนเริ่มการเรียนการสอน

6.3.2 ระหว่างเรียน วัดประเมินความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนของผู้เรียน และความรับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับมอบหมาย รวมถึงสังเกตทัศนคติของผู้เรียนระหว่างการเรียนการสอน

6.3.3 หลังเรียน วัดประเมินทัศนคติและเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก หลังจากการจัดการเรียนการสอนในภาคการศึกษาที่ 1 ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1

7) วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย

วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้ายรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

7.1 สรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย โดยใช้ระบบการระบุเป็นสัญลักษณ์และระบุเป็นตัวเลข

7.2 สรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย ในลักษณะของผลเชิงคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงรายละเอียดการวัดประเมินผล ทั้งในด้านพัฒนาการของผู้เรียนและสิ่งที่คุณเรียนสามารถพัฒนาต่อไปได้ ในการเรียนรายวิชาในภาคการศึกษาต่อไป

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลแบ่งเป็น 2 หัวข้อหลัก คือ การจัดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกกับการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ดังนี้

1) การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

กระบวนการจัดการเรียนการสอนแซ็กโซโฟนคลาสสิก เริ่มต้นตั้งแต่การศึกษาเรียนรู้เครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน กระบวนการของแซ็กโซโฟน ท่าทางในการจับแซ็กโซโฟน ทำนองและทำนองในการบรรเลงการวางรูปปากที่ถูกต้อง การฝึกกระบวนการใช้นิ้ว การฝึกไล่บันไดเสียงแต่ละประเภท เพื่อความชำนาญ โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีความเหมาะสมตามระดับความสามารถของผู้เรียน เพิ่มความยากขึ้นไปทีละระดับ เพื่อการฝึกเทคนิคก่อนการบรรเลงบทเพลง ในการเลือกบทเพลงควรมีลักษณะที่หลากหลาย ทั้งในด้านของรูปแบบจังหวะ ทำนองและเทคนิคที่ใช้ในบทเพลง เพื่อการฝึกคุณภาพของเสียงและสำเนียงของบทเพลงในแต่ละยุคทางดนตรี เป็นบทเพลงที่แปลงโน้ตมาจากเครื่องดนตรีชนิด และเป็นบทเพลงคลาสสิกที่ประพันธ์ขึ้นสำหรับแซ็กโซโฟนโดยเฉพาะ ระดับความยากง่ายของบทเพลงขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียน ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ในกระบวนการเรียนการสอนควรมีการฝึกให้ผู้เรียนคิดวิธีการฝึกซ้อมของตนเอง ตามความเหมาะสมของผู้เรียน ออกแบบแบบฝึกหัดที่มีความเหมาะสมกับบทเพลงในแต่ละบทเพลง เพื่อฝึกกระบวนการถ่ายทอดทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนและกระบวนการในการคิดแก้ปัญหาในด้านการบรรเลงที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน เป็นการฝึกกระบวนการคิดและสร้างสรรค์ของผู้เรียนที่เชื่อมโยงกับการเรียนทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

2) การวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

การวัดและประเมินผลทางดนตรีควรมีความครอบคลุมทั้ง 3 ด้านคือ ด้านสาระเนื้อหาทางดนตรี ทักษะทางดนตรีและเจตคติทางดนตรี มีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับเนื้อหาในรายวิชา มีเกณฑ์ในการวัดที่เหมาะสมและครอบคลุมตามเนื้อหาในการเรียนการสอน กระบวนการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกควรคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลัก เนื่องจากเป็นวิชาทักษะปฏิบัติ ผู้เรียนแต่ละคนจะมีความสามารถ ความถนัดที่แตกต่างกันควรมีวิธีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละคน มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน ดังนั้นกระบวนการวัดและประเมินผลทางดนตรีเป็นส่วนสำคัญทั้งในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรดนตรี การพัฒนาการเรียนการสอนดนตรี กระบวนการจัดการเรียนการสอนดนตรี ที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระในรายวิชา การจัดการกระบวนการเรียนการสอน การวัดประเมินผลในการเรียนรู้ เพื่อเป็นข้อมูลตอบกลับของการเรียนการสอนที่สามารถบ่งบอกได้ถึงพื้นฐานการเรียนรู้ของผู้เรียน พัฒนาการของผู้เรียนตลอดกระบวนการเรียนในวิชาที่ผ่านมา เพื่อนำเอาผลที่ได้พัฒนากระบวนการเรียนการสอน วางแผนการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมและประสิทธิภาพต่อผู้เรียน ควรเป็นวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการประเมินผลทางการเรียนการสอนออกมา วัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่มีความชัดเจน มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ เพื่อการติดตามพัฒนาการทางด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนและพัฒนาการทางด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน เพื่อการวัดและประเมินผลที่จะได้รับข้อมูลและผลการวัดและประเมินผลตามกระบวนการอย่างถูกต้องและเหมาะสม

ผู้สอนเป็นส่วนสำคัญในการวัดและประเมินผลในรายวิชา องค์กรประกอบในการวัดและประเมินผล จะสอดคล้องเชื่อมโยงกับจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน ที่ประมวลรายวิชาหรือหลักสูตรได้กำหนดไว้ ทั้งในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ ในด้านของขอบเขตสาระเนื้อหาในการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ จะเป็นแนวทางไปสู่กระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยสถานะของวิชา เป็นรายวิชาเอกบังคับ ที่จัดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล ผู้สอนจะวางแนวทางจากจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนและขอบเขตสาระเนื้อหา ปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละบุคคล มีการประเมินความรู้ ความเข้าใจและทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนของผู้เรียนก่อนเริ่มเรียนในรายวิชา เพื่อหาแนวทางการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จะมีการปรับพื้นฐานด้านความรู้และทักษะทางดนตรีก่อนการเริ่มเรียน ในด้านของการวัดและประเมินผล วิธีการวัดและประเมินผลควรครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน มีกระบวนการวัดและประเมินในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย สอดคล้องและเชื่อมโยงกันในรายวิชา สถานการณ์ในการวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการในแนวทางการวัด

ประเมินเป็นไปในรูปแบบการจัดสถานการณ์รายบุคคล มีการทดสอบทั้งทางด้านความรู้ ความเข้าใจ และทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟน พัฒนาการของผู้เรียนตั้งแต่เริ่มเรียน ระหว่างเรียนไปจนถึงหลังเรียน มีการทดสอบกระบวนการคิดขั้นสูงที่เชื่อมโยงกับวางแผนการฝึกซ้อมของผู้เรียน ที่ผู้เรียนเป็นผู้คิดด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นผู้แนะแนวทางที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนแต่ละคน ในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ ควรมีการจัดการทดสอบในด้านกระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติในขั้นพื้นฐาน เพราะผู้เรียนในหลักสูตรนี้ จะต้องมีการฝึกฝนประสบการณ์ในการถ่ายทอดความรู้ที่เหมาะสม เพื่อการประกอบอาชีพครูคนตรีในอนาคต เครื่องมือในการวัดและประเมินผล ผู้สอนควรมีเครื่องมือที่ครบถ้วนและครอบคลุมการวัดและประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน ช่วงเวลาตั้งแต่ก่อนเริ่มเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน เพื่อเป็นแนวทางที่ชัดเจนในการเรียนการสอนในรายวิชา และการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายมีการสรุปผลในรูปแบบการระบุเป็นตัวเลขคะแนนและระบุเป็นสัญลักษณ์ เพื่อความชัดเจนและมีการสรุปผลการประเมินในลักษณะของเชิงคุณภาพ อภิปรายผลร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน เพื่อความเข้าใจในรายละเอียดการวัดและประเมินในรายวิชาและสำหรับผู้เรียนรายบุคคล เป็นผลการสรุปการเรียนรู้ในภาคเรียนที่ผ่านมา อภิปรายถึงจุดเด่นและข้อสังเกตที่ผู้เรียนจะนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองต่อไปในการเรียนในรายวิชาเอกทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิกที่ต่อเนื่องกันในหลักสูตรการเรียนการสอน

จากทฤษฎีการศึกษาของดร.อลิซาเบธ สไตเนอร์ องค์กรประกอบทั้ง 4 ด้าน คือผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหาสาระและบริบทการเรียนการสอนเป็นส่วนสำคัญในการวัดและประเมินผล เพราะองค์ประกอบของการวัดและประเมินผลมีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับแนวคิดทฤษฎีทางการศึกษาทั้ง 4 ด้าน ไม่สามารถขาดส่วนใดส่วนหนึ่งไปได้ ในกระบวนการเรียนการสอนของรายวิชาและกระบวนการวัดและประเมินผลยังเป็นกระบวนการสำคัญทางการศึกษาเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่จะทำให้ระบบการศึกษา มีความสมบูรณ์ ทั้งในด้านของการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร ที่มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ซึ่งมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้และ การวัดและประเมินผล เป็นขั้นตอนในการประเมินค่า สาระการเรียนรู้ ประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับ สามารถส่งผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ตามหลักสูตรมากนัก เพียงใด ขณะเดียวกันกระบวนการวัดและประเมินผลยังช่วยบ่งบอกได้ถึงประสิทธิภาพของหลักสูตร และเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1) การวิจัยครั้งนี้มีความเหมาะสมกับผู้สอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก สามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับใช้ให้เหมาะสมกับการวัดและประเมินผลในรายวิชาทักษะปฏิบัติทางดนตรีต่อไป

2) กระบวนการวัดและประเมินผลควรมีความครอบคลุม หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียนในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก และคำนึงถึงพัฒนาการทางการปฏิบัติทักษะดนตรีของผู้เรียน

3) ในด้านเกณฑ์การวัดและประเมินผล ควรมีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับผู้เรียนรายบุคคล เพราะทักษะปฏิบัติของผู้เรียนแต่ละบุคคลอาจจะไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับพื้นฐานและความสามารถของผู้เรียนแต่ละบุคคล

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการวิจัยและศึกษาเรื่องกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก เพื่อเป็นแนวทางการจัดเรียนการสอนที่เชื่อมโยงไปถึงแนวทางการวัดและประเมินผล

2) ควรมีการทำวิจัยและศึกษาเรื่องแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติดนตรีในเครื่องมือเอกอื่นๆ เพราะกระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้สอน ผู้เรียน อาจมีความแตกต่างกัน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลวรรณ ตังธนากานนท์. (2557). *การวัดและประเมินทักษะปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- คณะมนุษยศาสตร์. (2554). *หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีตะวันตก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร.
- คณะศิลปกรรมศาสตร์. (2556). *หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา-ดนตรีสากล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพมหานคร.
- คณะศิลปกรรมศาสตร์. (2558). *หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพมหานคร.
- ครรชิต สุภาภรณ์รังสี. (2546). *การศึกษาลักษณะการวัดผลและประเมินผลวิชาปฏิบัติกีตาร์ในสถาบันราชภัฏ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2555). *ดนตรีศึกษา: หลักการและสาระสำคัญ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2558). *วิธีวิทยาการสอนดนตรี*. กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2560). *วิธีวิทยาการสอนดนตรี*. กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทิวต์ล มณีโชติ. (2549). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ทิตนา แคมมณี. (2544). *วิทยาการด้านการคิด*. กรุงเทพมหานคร: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- ทิตนา แคมมณี. (2559). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรพงษ์ บำเพ็ญทาน. (2555). *ผลของวิธีสอนประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกแบบผสมผสานที่มีต่อผล การเรียนรู้ของนักศึกษาปริญญาตรีวิชาเอกดนตรี: กรณีศึกษาประวัติศาสตร์ดนตรีบาโรก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2556). *การพัฒนาการคิด ฉบับปรับปรุง*. กรุงเทพมหานคร: เทคนิคพรินต์ติ้ง.

- พิชิต ฤทธิจรรณ. (2545). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลักขชัย ฤกษ์น้อย. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (8 ธันวาคม 2559). สัมภาษณ์.
- ลักขชัย ฤกษ์น้อย. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (15 พฤษภาคม 2560). สัมภาษณ์.
- วรงค์ เจนพิทักษ์พงศ์. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (7 ธันวาคม 2559). สัมภาษณ์.
- วรินธร สีเสียดงาม. (2556). *การนำเสนอกุ๋มมือการฝึกซ้อมการบรรเลงบทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงเพลงพระราชนิพนธ์ด้วยอัลโตแซ็กโซโฟนสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรินธร สีเสียดงาม. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. (18 พฤษภาคม 2560). สัมภาษณ์.
- วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2555). *หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาปฏิบัติดนตรีคลาสสิก*. กรุงเทพมหานคร.
- วิศุวัฒน์ พฤษควานิซ. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. (28 พฤศจิกายน 2559). สัมภาษณ์.
- วิศุวัฒน์ พฤษควานิซ. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. (18 พฤษภาคม 2560). สัมภาษณ์.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดรรชนี. (2544). *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง พิมพ์ครั้งที่ 2*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552*. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.พ.
- สุกรี เจริญสุข. (2545). *ศิลปะการเป่าแซ็กโซโฟน*. กรุงเทพมหานคร: มิวสิคทอล์ค.
- สุนทรรส ไทยยืนวงษ์. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก สาขาวิชาดนตรีตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (5 ธันวาคม 2559). สัมภาษณ์.
- สุพัฒน์ หาญพัฒนชัย. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2 มิถุนายน 2560). สัมภาษณ์.

อภิษฐา เขาว์อรัญ. (2555). การนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลวิชาคีย์บอร์ดพื้นฐานใน
หลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและ
ปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
เอกรินทร์ ชูอรุณ. สัมภาษณ์. (20 พฤษภาคม 2560)

ภาษาอังกฤษ

- Abeles, H. F., Hoffer, C. R., & Koltman, R. H. (1995). *Foundation of music Education* (2nd ed.). New York: Schirmer Books.
- Bloom, & Krathwohl. (1956). *Taxonomy of Education Objectives, the classification of education goals – Hand I: Cognitive Domain*. Newyork: Mckay.
- Ciorba, R., & Smith, Y. N. (2009). Measurement InstrumentalandVocal Undergraduate Performance Juries Using a Multidimensional Assessment Rubic. *Journal of Research in Music Education, Vol57(No.1)*, 1-15.
- Dewey, J. (1972). *How to Think*. New York D.C. Health and company.
- Marzano, R. J., & other. (1988). *Dimensions of thinking: A Framework for curriculum and instruction*. Alexandria Virginia. Association for Supervision and curriculum Development.
- Music Education National Conference. (1996). *Performance Standards for Music*. America: USA
- O'Malley and V. Pierce, (1996). *Authentic assessment for english language learners : practical approaches for teachers*. (n.p). Addison-Wesley educational publishers
- Russell, A. J. (2014). *Assessment in Instrumental Music*. USA.
- Teal, L. (1963). *The Art of Saxophone Playing*. New Jersey: USA.
- Tyler, R. W. (1970). *Basic principle of curriculum and instruction*. Chicago University of Chicago Press.
- Wiggins, G. (1989). *True test: Toward more authentic and equitable assessment, Educational Leadership*. USA: Phi Della Kappa International.
- Zais, R. S. (1967). *Curriculum Principles and foundations*. ohio: Crowell.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

คณาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยและ
ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

คณาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย
และผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย

ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดนีนญา อุทัยสุข
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร. ฌรุฑ์ สุทธจิตต์
คณะกรรมการภายนอก	ดร.ยศ วัฒนีสอน

ผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

อาจารย์สุรพล ธัญญวิบูลย์	หัวหน้าสาขาดนตรีตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
อาจารย์ดำริห์ บรรณวิทยกิจ	คณบดีคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
อาจารย์วาทีต สุวรรณสมบูรณ์	อาจารย์ประจำภาควิชาดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1. อาจารย์ลักขชัย กฤษน้อย สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์วิศุวัฒน์ พลุกษวานิช วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
3. อาจารย์สุคนธรส ไทยยืนวงษ์ สาขาดนตรีตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. อาจารย์วรินธร สีเสียดงาม สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
5. อาจารย์วรรงค์ เจนพิทักษ์พงศ์ สาขาวิชาดนตรีศึกษา-ดนตรีสากล
ภาควิชาดุริยางคศาสตร์สากล
คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7. อาจารย์สุพัฒน์ หาญพัฒนชัย คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
8. อาจารย์เอกรินทร์ ชูอรุณ วิทยาลัยการดนตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ภาคผนวก ข

รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก
ในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก
 ในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและ
 ปริมณฑลที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้

1. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต/ศึกษาศาสตรบัณฑิต

1.1 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- สาขาดนตรีศึกษา
- สาขาวิชาการสอนดนตรีสากล

1.2 หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- วิชาเอกดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา: ดนตรีสากล)

1.3 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

- สาขาวิชาดนตรีตะวันตกศึกษา

2. หลักสูตรที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี

2.1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

2.1.1. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- สาขาวิชาดนตรีตะวันตก

2.2 หลักสูตรศิลปบัณฑิต/ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

2.2.1. หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- สาขาดุริยางคศาสตร์สากล

2.3 หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต/ดนตรีบัณฑิต

2.3.1. หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

- สาขาวิชาดนตรีปฏิบัติ (ดนตรีคลาสสิก)

2.3.2. หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

- สาขาวิชาการแสดงดนตรี (ดนตรีคลาสสิก)

2.3.3 หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ

บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

- สาขาวิชาดนตรีตะวันตก

ภาคผนวก ค

แบบบันทึกข้อมูลรายละเอียดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
ที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับ
ปริญญาตรีจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ค

แบบบันทึกข้อมูลรายละเอียดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
ที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโขนโขนคลาสสิก
ในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา ครุศาสตร์หรือ ศึกษาศาสตร์	กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี		
	ศิลปศาสตร์	ศิลปกรรมศาสตร์	ดนตรี/ดุริยางค ศาสตร์
1) หลักสูตรครุศาสตร์ บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย 2) หลักสูตรการศึกษา บัณฑิต คณะศิลปกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ 3) หลักสูตรครุศาสตร์ บัณฑิต วิทยาลัยการ ดนตรี มหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา	1) หลักสูตรศิลปศาสตร์ บัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	1) หลักสูตรศิลปกรรมศา สตรบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนคร รินทร์วิโรฒ	1) หลักสูตร ดุริยางคศาสตร์ บัณฑิต วิทยาลัยดุริ ยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล 2) หลักสูตร ดุริยางคศาสตร์ บัณฑิต คณะดุริยางค ศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร 3) หลักสูตร ดุริยางคศาสตร์ บัณฑิต วิทยาลัยการ ดนตรี มหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรี

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

เรื่องรายละเอียดเบื้องต้นรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรี
ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

เรื่อง
รายละเอียดเบื้องต้นรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน
ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

ผู้วิจัย
นางสาวจินตมาตร์ มีอาษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ดร. ณัฐธ์ สุทธจิตต์

สาขาวิชาดนตรีศึกษา

ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรี
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เรื่อง รายละเอียดเบื้องต้นของ
รายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารายละเอียดเบื้องต้นของรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 โดยผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชุดนี้คือ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งเป็น 2 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ตอนที่ 2 รายละเอียดเบื้องต้นของรายวิชา

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของอาจารย์ผู้สอน

1.1 ชื่ออาจารย์ผู้สอน.....

ตำแหน่ง.....

ระดับชั้นที่ทำการสอน.....

1.2 ชื่อมหาวิทยาลัย.....

ตอนที่ 2 รายละเอียดเบื้องต้นของรายวิชา

2.1 ชื่อรายวิชา (ภาษาไทย).....

2.2 ชื่อรายวิชา (ภาษาอังกฤษ).....

2.3 สกนระรายวิชา.....

2.4 จำนวนรายวิชาเอกที่ต้องเรียนตลอดหลักสูตร.....

2.5 จำนวนหน่วยกิต.....

2.6 ระยะเวลาในการเรียน/ต่อสัปดาห์.....

2.7 จุดประสงค์รายวิชา

.....

.....

.....

.....

2.8 ขอบเขตรายวิชาและสาระเนื้อหาการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

2.9 สื่อประกอบการเรียนการสอน

.....

.....

.....

2.10 การวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโหนดคลาสิกเบื้องต้น

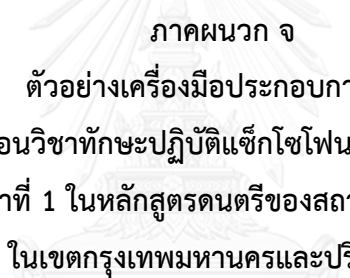

ภาคผนวก จ
ตัวอย่างเครื่องมือประกอบการวิจัย
แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1
ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ใน
หลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

เรื่อง

การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับ
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขต
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผู้วิจัย

นางสาวจินตมาตร์ มีอาษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์

สาขาวิชาดนตรีศึกษา

ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับ
ปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เรื่อง แนวทางการ
วัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1
ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน
คลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสรุป
และวิเคราะห์เป็นแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกโดย
ผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชุดนี้คือ อาจารย์ผู้สอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรี
ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษา แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งเป็น 3 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก
ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะ
ปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของ
สถาบันอุดมศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ-สกุล.....

2. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี.....

วิชาเอก..... คณะ.....

สถาบันการศึกษา.....

3. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท.....

วิชาเอก..... คณะ.....

สถาบันการศึกษา.....

4. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท.....

วิชาเอก..... คณะ.....

สถาบันการศึกษา.....

5. สถาบันการศึกษาที่สังกัด.....

6. คณะ/ภาควิชา.....

7. ตำแหน่ง.....

8. รายวิชาที่ทำการสอน.....

9. ประสบการณ์ด้านการสอนเชิงไอโฟน.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงไอโฟนคลาสสิก
ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้การสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงไอโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1
ภาคการศึกษาที่ 1

1) จุดประสงค์การเรียนรู้การสอนตามรายวิชามีการระบุไว้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

2) จุดประสงค์การเรียนรู้การสอนตามแนวคิดของอาจารย์ควรมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3) ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนสถานการณ์จริงสามารถจัดการเรียนการสอนได้ครบตามสาระ
เนื้อหาการเรียนการสอนของรายวิชาที่ระบุไว้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

4) จุดประสงค์การเรียนรู้การสอนมุ่งเน้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้คนตรีในด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

5) ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีกิจกรรมหรือวิธีการเกี่ยวกับการฝึกทักษะการคิดขั้นสูงสำหรับ
ผู้เรียนในระดับปริญญาตรีหรือไม่ และใช้วิธีการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2.2 ขอบข่ายและค่าน้ำหนักของสาระการวัดประเมินผล

1) ขอบเขตสาระเนื้อหาประกอบด้วยเรื่องใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

2) ลำดับความสำคัญของสาระเนื้อหาจากขอบเขทรายวิชา

1.....	2.....
3.....	4.....
5.....	6.....
7.....	8.....

3) จากขอบเขตสาระเนื้อหารายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก อาจารย์ได้ดำเนินการวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัยอย่างไรบ้างและเชื่อมโยงกับสาระการเรียนรู้ดนตรีในด้านใด

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 ใช้วิธีการใดบ้างการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟน

.....

.....

.....

.....

.....

2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลมีเครื่องมือประเภทใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

2.5 ช่วงเวลาและสถานการณ์ในการวัดและประเมินผลของอาจารย์ในกระบวนการเรียนการสอนเป็นช่วงเวลาใดและมีการจัดสถานการณ์อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2.6 วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย

1) ในกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2) ในกระบวนการเรียนการสอนผู้เรียนมีโอกาสได้ทราบเกณฑ์การวัดและประเมินผลหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

CHULALONGKORN UNIVERSITY

3) ในการสรุปผลการเรียนขั้นสุดท้าย มีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

4) ในการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายอาจารย์มีการระบุผลการประเมินในเชิงคุณภาพหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติเชิง
โซฟโนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา

3.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซฟโนคลาสสิก

.....

.....

.....

.....

.....

3.2 ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซฟโนคลาสสิก

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ฉ

ตารางวิเคราะห์เครื่องมือการเก็บข้อมูลเรื่อง แนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติ
เชิงโซโฟนิคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา

ลำดับ	คำถามสำหรับการสัมภาษณ์	สาระสำคัญ	ที่มาของข้อมูล	วัตถุประสงค์การวิจัย
	<p>4) จุดประสงค์การเรียนรู้การสอนมุ่งเน้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้เด่นชัดในด้านใดบ้าง</p> <p>5) ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีกิจกรรมหรือวิธีการเกี่ยวกับภารกิจหลักของการศึกษาระดับสูงสำหรับผู้เรียนในระดับปริญญาตรีหรือไม่ และใช้วิธีการอย่างไร</p>	<p>การจัดการเรียนการสอนควรเน้นระดับอุดมศึกษา</p> <p>การจัดการเรียนการสอนควรเน้นระดับอุดมศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ในศาสตร์ทางด้านคนตรี ในลักษณะของวิจัยเชิงผู้เรียนควรได้รับการเรียนการสอนทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติที่คนตรีและครอบคลุมจุดมุ่งหมายทางการศึกษาทางด้านทฤษฎี ทักษะที่สื่อและเชิงปฏิบัติ</p> <p>ความสำคัญของการสอนกระบวนการจัดชั้นสูงในระดับอุดมศึกษา</p> <p>การได้รับการพัฒนาทางด้านความคิดจะเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนโดยใช้กระบวนการคิดขั้นสูงประกอบกับวิธีการที่กระทำ การสังเกตและปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>(วิทยานิพนธ์ของคณบดี มหาวิทยาลัยมหิดล, 2555)</p> <p>คำหา (บุญ, 1956)</p> <p>(Dewey John, 1972)</p> <p>(ทีพนา แซมณดี, 2544)</p> <p>(ทีพนา แซมณดี, 2559)</p> <p>(ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2556)</p> <p>งานวิจัย</p> <p>(ธีรพงษ์ น้าเทัญทาน, 2555)</p> <p>(อภิษฐา เชาว์ร้อย, 2555)</p>	<p>ข้อที่ 1-2</p>

ลำดับ	คำขอสำหรับเอกสารสัมภาษณ์	สาระสำคัญ	ที่มาของข้อมูล	วัตถุประสงค์การวิจัย
2	<p>แบบสัมภาษณ์: อาจารย์ผู้สอน</p> <p>2.2 ขอบข่ายและคำนำหน้าของเอกสารการวัดประเมินผล</p> <p>1) ขอบเขตสาระเนื้อหาประกอบด้วยเรื่องเรื่องต่างๆ</p> <p>2) ลำดับสำคัญของสาระเนื้อหาจากกรอบเขตรายวิชา</p> <p>3) จากกรอบเขตสาระเนื้อหารายวิชาที่ทักษะปฏิบัติเชิงจิตวิทยาพัฒนาการ อาจารย์ได้ดำเนินการวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนเรื่องทักษะที่สื่อ ทักษะที่สื่อ และเชิงที่สื่ออย่างไรบ้างและเชื่อมโยงกับสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในชั้นใด</p> <p>2.3 กระบวนการในการวัดและประเมินผลวิชาที่ทักษะปฏิบัติเชิงจิตวิทยาพัฒนาการ มีลักษณะอย่างไรและในกระบวนการวัดประเมินผลเชิงจิตวิทยาการเรียนรู้อะไรบ้าง ทักษะที่สื่อและเชิงที่สื่อหรือไม่อย่างไร</p> <p>2.4 ใช้วิธีการใดบ้างในการวัดและประเมินผลวิชาที่ทักษะปฏิบัติเชิงจิตวิทยา</p>	<p>ขอบเขตเนื้อหาทฤษฎีวิชาที่ทักษะปฏิบัติเชิงจิตวิทยาพัฒนาการ</p> <p>ขอบเขตทฤษฎีวิชาจะเน้นในด้านพื้นฐาน การเรียนหรือเนื้อหาเชิงจิตวิทยาพัฒนาการในชั้นปีที่ 1 เรียนรู้ส่วนประกอบของเชิงจิตวิทยา วิธีการและเทคนิคในด้านทักษะในการปฏิบัติ ประกอบไปด้วย ทักษะการทบทวน การวางรูปปากในการปาก คุณภาพของเสียง และในส่วนของเทคนิคการบรรเลงในลักษณะต่างๆในระดับชั้นไปจนถึงระดับสูง รวมไปถึงแบบฝึกหัดและบทเพลงในลักษณะต่างๆ</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยการจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ และยังเป็นเรื่องข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน วิธีการสอน</p>	<p>เอกสาร (คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2556)</p> <p>(คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2554)</p> <p>(คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2558)</p> <p>ศึกษา (กมลวรรณ ตั้งรณานนท์, 2557)</p> <p>(ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555)</p> <p>(ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2558)</p> <p>(ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560)</p> <p>(พีชิต ฤทธิชัย, 2545)</p> <p>(สมศักดิ์ สุวีภาสกร, 2544)</p>	<p>วัตถุประสงค์การวิจัย</p>

ลำดับ	คำอรรถสิทธิ์การสัมภาระ	สาระสำคัญ	ที่มาของข้อมูล	วัตถุประสงค์การวิจัย
ลำดับ	<p>2.5 สถานการณ์ในการวัดและประเมินผลของ อักษรในกระบวนการเรียนการสอนมีลักษณะ อย่างไร</p> <p>2.6 ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลของอาจารย์ ในกระบวนการเรียนการสอนเป็นช่วงเวลากี่ใดและมี ลักษณะอย่างไร</p> <p>2.7 วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนรู้ขั้น สุดท้าย</p> <p>1) ในกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียนมีส่วนร่วม ร่วมในการวัดและประเมินผลหรือไม่ อย่างไร</p> <p>2) ในกระบวนการเรียนการสอนผู้เรียนมีโอกาสได้ ทราบเกณฑ์การวัดและประเมินผลหรือไม่ อย่างไร</p> <p>3) ในการสรุปผลการเรียนขั้นสุดท้าย มีลักษณะ อย่างไร</p> <p>4) ในการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายออกจากรณี มีการสรุปผลการประเมินในเชิงคุณภาพหรือไม่ อย่างไร</p> <p>ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแนวทางการ พัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติ แฉกใจโพทะเลสาบสิทธระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรสอนต่อสถาบันอุดมศึกษา</p> <p>1) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผล วิชาทักษะปฏิบัติที่แฉกใจโพทะเลสาบ</p>	<p>สื่อการสอนตลอดจนเนื้อหาสาระวิชา อีกด้วย</p> <p>การวัดและประเมินผลทางดนตรี การวัดและประเมินผลทางดนตรี เป็นภาพประเมินผลที่ประกอบด้วย</p> <p>1) การประเมินผลในกระบวนการ (Formative Evaluation)</p> <p>2) การประเมินผลหลังการสอน (Summative Evaluation)</p> <p>ซึ่งการประเมินผล 2 ลักษณะนี้เกิดขึ้น เสมอในกระบวนการเรียนการสอน วิชาดนตรี กระบวนการวัดและ ประเมินผลทางดนตรีในส่วนของ วิธีการและเนื้อหา การวัดและ ประเมินผลทางดนตรีมีความ ครอบคลุมทั้ง 3 ด้านคือ ด้านสาระ เนื้อหาทางดนตรี ทักษะทางดนตรี และเจตคติทางดนตรี มีเกณฑ์ในการ วัดและวิธีการวัดที่เหมาะสมและ ครอบคลุมตามเนื้อหาในการเรียน การสอน มีช่วงระยะเวลาการวัดและ ประเมินที่เหมาะสมกับกระบวนการ จัดการเรียนการสอนและกำหนด เกณฑ์การวัดที่ชัดเจน</p>	<p>(โอเลบส สอฟท์แวร์และคอมพิว เตอร์, 1995)</p> <p>(โทเธอร์, 1970)</p> <p>(วิกกินส์, 1989)</p> <p>(ซาฮิล, 1967)</p> <p>งานวิจัย (ครุฑพิพ สุวภาคย์รังสี, 2546)</p> <p>(อภิษฐา เขารัตน์, 2555)</p>	วัตถุประสงค์การวิจัย

ลำดับ	คำถามสำคัญที่ปรึกษาสัมพันธ์	สาระสำคัญ	ที่มาของข้อมูล	วัตถุประสงค์การวิจัย
	2) ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการจัดและประเมินผล วิชาทักษะปฏิบัติที่เด็กใช้ให้สอดคล้อง	การประเมินผลตามสภาพจริง ภาคีหรือประเมินตามสภาพจริง เป็นกลยุทธ์การจัดและประเมินผลที่มี ความเหมาะสมกับกระบวนการ จัดและประเมินผลในรายวิชาทักษะ ปฏิบัติเครื่องดนตรี เพราะมีวิธีการวัด และประเมินผลตามสภาพจริง ตาม สถานการณ์จริง ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ตามกระบวนการตามรู้ที่ตนเองได้ ศึกษา		ข้อที่ 1-2

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงระดับค่าความสอดคล้องระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพ

ของเครื่องมือการวิจัย: แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

เรื่อง แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความ สอดคล้อง
	1	2	3	
<p>ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์</p> <p>1. ชื่อ-สกุล</p> <p>2. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอก-คณะ สถาบันการศึกษา</p> <p>3. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท วิชาเอก-คณะ สถาบันการศึกษา</p> <p>5. สถาบันการศึกษาที่สังกัด</p> <p>6. คณะ/ภาควิชา</p> <p>7. ตำแหน่ง</p> <p>8. รายวิชาทำการสอน</p> <p>9. ประสบการณ์ด้านการสอนเชิงไอโฟน</p>				
<p>ตอนที่ 2</p> <p>2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้การสอนรายวิชา ทักษะปฏิบัติเชิงไอโฟนคลาสสิก ระดับ ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1</p> <p>1) จุดประสงค์การเรียนรู้การสอนตามรายวิชา มีการระบุไว้อย่างไร</p> <p>2) จุดประสงค์การเรียนรู้การสอนตามแนวคิด ของอาจารย์ควรมีลักษณะอย่างไร</p> <p>3) ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน สถานการณ์จริงสามารถจัดการเรียนการสอน ได้ครบตามสาระเนื้อหาการเรียนการสอน ของรายวิชาที่ระบุไว้หรือไม่ อย่างไร</p> <p>4) จุดประสงค์การเรียนรู้สอนมุ่งเน้นและ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ ดนตรีในด้านใดบ้าง</p>				

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความ สอดคล้อง
	1	2	3	
5) ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีกิจกรรมหรือวิธีการเสริมสร้างการฝึกทักษะการคิดขั้นสูงสำหรับผู้เรียนในระดับปริญญาตรีหรือไม่ และใช้วิธีการอย่างไร				
2.2 ขอบข่ายและค่าน้ำหนักของสาระการวัดประเมินผล 1) ขอบเขตสาระเนื้อหาประกอบด้วยเรื่องใดบ้าง ลำดับความสำคัญของสาระเนื้อหาจากขอบเขตรายวิชา 2) ลำดับความสำคัญของสาระเนื้อหาจากขอบเขตรายวิชา 3) จากขอบเขตสาระเนื้อหาวิชาทักษะปฏิบัติ แชนจ์โซโฟนคลาสสิก อาจารย์ได้ดำเนินการวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัยอย่างไรบ้างและเชื่อมโยงกับสาระการเรียนรู้ดนตรีในด้านใด				
2.3 ใช้วิธีการใดบ้างการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแชนจ์โซโฟน				
2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลมีเครื่องมือประเภทใดบ้าง				
2.5 ช่วงเวลาและสถานการณ์ในการวัดและประเมินผลของอาจารย์ในกระบวนการเรียนการสอนเป็นช่วงเวลาใดและมีการจัดสถานการณ์อย่างไร				
2.6 วิธีสรุปการประเมินผลการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย 1) ในกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลหรือไม่อย่างไร				

ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความ สอดคล้อง
	1	2	3	
<p>2) ในกระบวนการเรียนการสอนผู้เรียนมีโอกาสได้ทราบเกณฑ์การวัดและประเมินผลหรือไม่อย่างไร</p> <p>3) ในการสรุปผลการเรียนขั้นสุดท้าย มีลักษณะอย่างไร</p> <p>4) ในการสรุปผลการประเมินขั้นสุดท้ายอาจารย์มีการระบุผลการประเมินในเชิงคุณภาพหรือไม่อย่างไร</p>				
<p>3.1 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา</p> <p>1) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก</p> <p>2) ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก</p>				
รวมค่าความสอดคล้อง				

ภาคผนวก ซ

ภาพบรรยากาศการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนิคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1

ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลการวิจัย
อาจารย์วรินทร์ สีเสียดงาม
อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแก้ไขโซโฟนคลาสสิก
สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อาจารย์วิศุวัฒน์ พฤษพานิช
อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

อาจารย์สุคนธรส ไทยยืนวงษ์
 อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก
 สาขาคดนตรีตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อาจารย์วรงค์ เจนพิทักษ์พงศ์
 อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก
 สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล-ดนตรีคลาสสิกและ สาขาวิชาดนตรีศึกษา-ดนตรีสากล
 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ลักขชัย กฤษน้อย

อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก
สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์สุพัฒน์ หาญพัฒน์ชัย

อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก
คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ฅ

คู่มือการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก
ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

คู่มือการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซกโซโฟนคลาสสิก
ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา

คู่มือฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา
คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนำ

คู่มือการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เป็นเอกสารที่ได้สรุปและเรียบเรียงจากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน จำนวน 7 ท่าน นำมาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัยเรื่อง *แนวทางการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา* ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สังเคราะห์เป็นแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก 7 ด้านประกอบด้วย

- 1) จุดประสงค์การเรียนการสอน
- 2) ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผล
- 3) วิธีการวัดและประเมินผล
- 4) สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล
- 5) เครื่องมือในการวัดและประเมินผล
- 6) ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล
- 7) วิธีสรุปผลการวัดและประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย

เนื้อหาสาระคู่มือในฉบับนี้ประกอบด้วยคำชี้แจงในการใช้คู่มือ รวมถึง หลักการและทฤษฎีที่เหมาะสมกับการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน แนวทางการวัดและประเมินผล ทั้ง 7 ด้านตามพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตตพิสัย โดยคู่มือแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกเล่มนี้จะเป็นเอกสารที่มีประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลในรายวิชา การจัดกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติทางดนตรี หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมสามารถศึกษาได้จากวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

จินตมาตร์ มีอาษา

มิถุนายน 256

คำชี้แจงในการใช้คู่มือ

คู่มือแนวทางการวัดและประเมินผลฉบับนี้ เป็นแนวทางในการดำเนินการวัดและประเมินผล ในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้ วิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารประมวลรายวิชา และการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติ แซ็กโซโฟนคลาสสิก ในหลักสูตรดนตรีของสถาบันอุดมศึกษา เรื่องแนวทางการวัดและประเมินผล รายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ศึกษาสภาพการวัดและประเมินผลในรายวิชาทักษะปฏิบัติ แซ็กโซโฟนคลาสสิก ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารวิชาการ ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สังเคราะห์เป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนและ ขอบข่ายสาระเนื้อหาในรายวิชา ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตตพิสัย นำเสนอในรูปแบบคู่มือ ประกอบด้วย

1) หลักการ แนวคิดทฤษฎีการวัดและประเมินผล คือ ทฤษฎีการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และ ทฤษฎีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงที่เหมาะสมกับการวัด และประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

2) แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ประกอบด้วย 7 ด้าน จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตตพิสัย ดังนี้

- 1) จุดประสงค์การเรียนการสอน
- 2) ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผล
- 3) วิธีการวัดและประเมินผล
- 4) สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล
- 5) เครื่องมือในการวัดและประเมินผล
- 6) ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล
- 7) วิธีสรุปผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย

3) ตัวอย่างเครื่องมือประกอบการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คือ ตัวอย่างเครื่องมือการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ประกอบด้วย 1) เครื่องมือประเภทรายการ (Check List) 2) รูบรีค ลักษณะ เกณฑ์การวัดและประเมินผลแบบกว้าง (Holistic Rubric) 3) แบบสังเกตทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก 4) แบบประเมินการเข้าเรียนสำหรับผู้สอน

4) แหล่งอ้างอิง/แหล่งข้อมูล การนำเสนอแหล่งข้อมูลที่ผู้วิจัยใช้ประกอบการจัดทำคู่มือ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารวิชาการ ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คู่มือฉบับนี้เป็นเพียงเอกสารที่สรุปและเรียบเรียงเนื้อหาเรื่องแนวทางการวัดและประเมินผลในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกเท่านั้น ทั้งนี้ผู้วิจัยไม่สามารถรับรองได้ว่าผู้สอนที่จะนำคู่มือฉบับนี้ไปใช้จะสามารถดำเนินการวัดและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้การสอนและขอบข่ายสาระเนื้อหาในรายวิชา สิ่งสำคัญในการใช้คู่มือฉบับนี้ ผู้สอนควรมีการศึกษาคู่มือฉบับนี้และศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในด้านการวัดและประเมินผลองค์ประกอบการวัดและประเมินผลในด้านต่างที่มีการพัฒนาให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา

สารบัญ

คำนำ.....	154
คำชี้แจงในการใช้คู่มือ.....	155
สารบัญ.....	157
ตอนที่ 1 หลักการแนวคิดทฤษฎีการวัดและประเมินผล.....	158
ตอนที่ 2 แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1.....	170
ตอนที่ 3 ตัวอย่างเครื่องมือการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1.....	177
แหล่งอ้างอิง / แหล่งข้อมูล	186

ตอนที่ 1 หลักการแนวคิดทฤษฎีการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญในการจัดการเรียนการสอนและเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนการสอนหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนการสอนบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ และยังเป็นผลข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน วิธีการสอน สื่อการสอน ตลอดจนเนื้อหาสาระวิชาอีกด้วย (พิชิต ฤทธิจรรณู, 2545) การวัดและประเมินผลสามารถจำแนกได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1) การวัดผล (Measurement) คือ กระบวนการที่ได้มาซึ่งข้อมูล ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือและวิธีการวัดทางการศึกษาในหลากหลายวิธี โดยจะได้ผลการวัดออกมาในรูปแบบของตัวเลข เพื่อให้ได้ข้อมูลการวัดผลในเชิงปริมาณ

2) การประเมินผล (Evaluation) คือ เป็นกระบวนการนำข้อมูลที่ได้จากการวัดมาตัดสินคุณค่า โดยนำผลที่ได้จากการวัดมาตัดสินคุณค่า นำเสนอผลการวัดเชิงปริมาณมาใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาตัดสินคุณภาพของการวัดผลว่ามีคุณภาพมากน้อยเพียงใด

จากความหมายของการวัดผลและประเมินผลที่กล่าวมาข้างต้น การวัดและประเมินผล (Assessment) จึงหมายถึง กระบวนการในการวัดผลและประเมินผลของผู้เรียน ซึ่งรวมกระบวนการวัดผลและประเมินผลไว้ด้วยกัน ในด้านขององค์ประกอบในการวัดและประเมินผลทางการศึกษามุ่งเน้นการวิเคราะห์จุดประสงค์ทางการเรียนการสอน หรือหลักสูตร โดยคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่นบริบททางสังคม ภาพรวมทั้งหมดของหลักสูตร จุดประสงค์รายวิชาให้มีความสอดคล้องกัน สามารถกำหนดแนวทางการวัดในลักษณะที่กว้างๆได้ การกำหนดสถานการณ์ในการวัดและประเมินผล การวิเคราะห์เนื้อหาทางการเรียนการสอน ที่คำนึงถึงความต่อเนื่องความลึกซึ้ง ความสำคัญของสาระวิชา ในการดำเนินการวัดและประเมินผล มีกระบวนการวัดและประเมินผลที่มีความสอดคล้องกับเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล วัดและประเมินผลทั้งในส่วนของหลักสูตรและผู้เรียน มีการวัดและประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียนและสรุปผลการวัดและประเมินผลในขั้นสุดท้าย และองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการวัดและประเมินผลอีกสิ่งหนึ่งคือ การวัดและประเมินผลควรมีทั้งความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity) (Tyler, 1970; Wiggins, 1989; Zais, 1976)

1) ทฤษฎีการวัดและประเมินผลทางดนตรี

การวัดและประเมินผลทางดนตรีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการจัดการเรียนการสอนดนตรี ระบบการศึกษาเมื่อมีการเรียนการสอนควรมีการวัดและประเมินผล ในการวัดและประเมินผลทางดนตรี ควรคำนึงถึงโครงสร้างของสาระดนตรีเป็นหลักร่วมกับองค์ประกอบ หลักวิธีการในการวัดและประเมินผลทางการศึกษา ควรมีการวัดและประเมินผลทั้งในด้านเนื้อหาดนตรี ทักษะดนตรีรวมทั้งเจตคติ ทศนคติของผู้เรียนต่อดนตรี การวัดและประเมินผลทางดนตรีควรเป็นการประเมินผลที่ประกอบด้วย 1) การประเมินผลในกระบวนการ (Formative Evaluation) เป็นการประเมินผลในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ความเข้าใจของผู้เรียน การวัดและประเมินผลในกระบวนการนี้จะทำให้ทราบถึงข้อดีและข้อเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนการสอน สามารถนำเอาข้อมูลที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนดนตรีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น 2) การประเมินผลหลังการสอน (Summative Evaluation) เป็นกระบวนการประเมินผลที่แสดงถึงผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในรายวิชานั้นๆ ว่าอยู่ในระดับใด เป็นการแสดงประสิทธิผลของการเรียนภาพรวมทั้งหมด (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555) ซึ่งการประเมินผล 2 ลักษณะนี้เกิดขึ้นเสมอในกระบวนการเรียนการสอนวิชาดนตรี โดยเฉพาะในการเรียนทักษะปฏิบัติ เมื่อมีการประเมินผลในกระบวนการ ผู้สอนจะทราบถึงพัฒนาการด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน และหาวิธีการในการพัฒนาทักษะที่ผู้เรียนยังไม่มี ความชำนาญ พัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน สามารถประเมินและปรับปรุงแก้ไขปัญหาของผู้เรียนได้ทันที และเมื่อเรียนในรายวิชาทักษะปฏิบัตินี้จนจบภาคเรียน ก็จะมีการประเมินผลหลังการสอน เพื่อให้ทราบถึงผลการเรียนรู้ภาพรวมของผู้เรียนในแต่ละบุคคล

กระบวนการวัดและประเมินผลทางดนตรีในส่วนของวิธีการและเนื้อหา แบ่งออกเป็น 3 ส่วน สามารถสรุปได้ดังนี้ การวัดและประเมินผลในด้านเนื้อหาดนตรีซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีดนตรี ได้แก่ องค์ประกอบดนตรีและวรรณคดีดนตรี สามารถใช้วิธีการวัดและประเมินผลโดยการทดสอบในลักษณะของข้อสอบในแบบต่างๆ ในขณะที่เดียวกันควรประเมินในด้านความรู้ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ความรู้ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และการประเมินค่า ในด้านทักษะดนตรี เป็นการประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ ควรมีการประเมินผลทักษะต่างๆให้ครบถ้วนตามกระบวนการเรียนการสอน ควรมีการประเมินผลทักษะการฟัง การร้อง การเล่น การเคลื่อนไหวและการสร้างสรรค์ ในการวัดและประเมินทักษะดนตรีควรวัดทักษะทั้งในเชิงปริมาณ คือความสามารถในการปฏิบัติและเชิงคุณภาพ คือ คุณภาพของการปฏิบัติ และในด้านเจตคติของผู้เรียนต่อดนตรี เป็นการประเมินเจตคติที่เกี่ยวข้องกับรสนิยม ความชอบ ความมีสุนทรีย์ ความสนใจต่อดนตรี และความซาบซึ้งทางดนตรี เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายในจิตใจและอารมณ์ ควรมีวิธีการวัดและประเมินผลที่วัดผลเจตคติของผู้เรียนได้

อย่างชัดเจน ลักษณะของการประเมินผลควรเป็นรูปแบบการนำเสนอข้อมูลมากกว่าการให้คะแนน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นผลของ เจตคติต่อดนตรีที่แท้จริง (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555, 2559; Abeles, Hoffer and Klotman, 1995) โดยผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการและแนวคิดทางด้านการวัดและประเมินผลทางดนตรี ของนักวิชาการทางดนตรีศึกษา องค์กรทางดนตรีศึกษาและงานวิจัยทางด้านการวัดและประเมินผลทางดนตรี เพื่อเป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี แบ่งหัวข้อการศึกษาดังนี้ (อภิษฐา เซาร์อรัญ, 2555)

- 5) หลักการและแนวคิดในการวัดและประเมินผลทางดนตรี
- 6) วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลทางดนตรี
- 7) ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลทางดนตรี
- 8) การตัดสินผลการประเมินในขั้นสุดท้าย

โดยผู้วิจัยได้ทำการสรุปและสังเคราะห์ผลตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1.1 แสดงการสังเคราะห์หลักการและแนวคิดในการวัดและประเมินผลทางดนตรี

เอเบเลส ฮอฟเฟอร์ และ คลอกทแมน (Abeles et al., 1995)	คณะกรรมการ นักการศึกษาดนตรี แห่งชาติประเทศ อเมริกา NAFME, 1996)	ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555, 2560)	อภิษฐา เชาว์อริญ (อภิษฐา เชาว์อริญ, 2555)	สังเคราะห์หลักการ แนวคิด และ กระบวนการการวัด และประเมินผลทาง ดนตรี
1) หลักการและแนวคิดในการวัดและประเมินผลทางดนตรี				
1) จุดประสงค์การเรียนรู้	1) แนวทางและ เกณฑ์การวัดและ ประเมินผลที่ เหมาะสมครอบคลุม ตามสาระเนื้อหา ทางดนตรีและ ทักษะทางดนตรี	1) ประเมินผลทาง ดนตรีควรมีความ ครอบคลุมในด้าน สาระทางดนตรี และเจตคติทาง ดนตรี	1) มีความ สอดคล้องของ จุดประสงค์ทางการ เรียนการสอน และ ขอบเขตสาระ เนื้อหา	1) การวัดและ ประเมินผลทาง ดนตรีควรมีความ ครอบคลุมทั้ง 3 ด้านคือ ด้านสาระ เนื้อหาทางดนตรี ทักษะทางดนตรี และเจตคติทาง ดนตรี
2) จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	2) ใช้เทคนิควิธีการ วัดที่หลากหลาย สามารถวัดผลได้	2) ใช้เทคนิควิธีการ วัดและประเมิน หลายๆรูปแบบเพื่อ ประเมิน ความรู้ ความเข้าใจ แนวคิด การนำเอา ความรู้ไป ประยุกต์ใช้ การคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และ ประเมินค่า	2) การวัดและ ประเมินผลควรมี ความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยน ได้ตามความ เหมาะสมอยู่บน พื้นฐานของความ เป็นจริง	2) มีเกณฑ์ในการ วัด ที่เหมาะสมและ ครอบคลุมตาม เนื้อหาในการเรียน การสอน
3) แนวทางในการ กำหนดเกณฑ์ในการ วัดและ ประเมินผล	3) แนวทางในการ กำหนดเกณฑ์ใน การวัดและ ประเมินผล	3) ทักษะทางดนตรี และเจตคติทาง ดนตรี	3) ขอบเขตสาระ เนื้อหา	3) ด้านคือ ด้านสาระ เนื้อหาทางดนตรี
4) บูรณาการ การวัดและ ประเมินผลด้าน สาระดนตรี ทักษะ ดนตรีและเจตคติ ดนตรี	4) บูรณาการ การวัดและ ประเมินผลด้าน สาระดนตรี ทักษะ ดนตรีและเจตคติ ดนตรี	4) บูรณาการ การวัดและ ประเมินผลด้าน สาระดนตรี ทักษะ ดนตรีและเจตคติ ดนตรี	4) บูรณาการ การวัดและ ประเมินผลด้าน สาระดนตรี ทักษะ ดนตรีและเจตคติ ดนตรี	4) บูรณาการ การวัดและ ประเมินผลด้าน สาระดนตรี ทักษะ ดนตรีและเจตคติ ดนตรี
2) วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลทางดนตรี				
1) มีความ หลากหลายและมี ความสอดคล้องกับ กระบวนการจัดการ เรียนการสอนทั้ง 3 ด้าน	1) เป็นไปในรูปแบบ ของพฤติกรรม ทางการเรียนการสอนทั้ง 3 ด้านอย่าง ครอบคลุม	1) มีความ หลากหลาย สอดคล้องกับ พฤติกรรม การเรียน การสอนทั้ง 3 ด้าน	1) ควรส่งเสริมและ สอดคล้องซึ่งกัน และกันเพื่อผลักดัน ให้เกิดประสิทธิภาพ สูงสุด มีความ หลากหลายของ เครื่องมือในการวัด	1) มีความ หลากหลายของ วิธีการและ เครื่องมือที่ใช้ในการ วัดเหมาะสมกับ กระบวนการจัดการ เรียนการสอน

เอเบเลส ฮอฟเฟอร์ และ คลอทแมน (Abeles et al., 1995)	คณะกรรมการ นักการศึกษาดนตรี แห่งชาติประเทศ อเมริกา (NAFME, 1996)	ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555, 2560)	อภิษฐา เชาวร์ธัญ (อภิษฐา เชาวร์ธัญ, 2555)	สังเคราะห์หลักการ แนวคิด และ กระบวนการการวัด และประเมินผลทาง ดนตรี
3) ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลทางดนตรี				
1) ควรเป็นไปใน ช่วงเวลาที่ หลากหลาย เพื่อ การตรวจสอบ พัฒนาการและผล การเรียนรู้ของ ผู้เรียน	1) มีการวัดและ ประเมินผลทั้งใน ด้านของการจัดทำ ผลงาน การฝึกซ้อม หรืองานที่ได้รับ มอบหมาย ตลอด จนถึงกระบวนการ ทดสอบ	1) การกำหนด เกณฑ์และแนว ทิศทางการวัดที่ชัดเจน และครอบคลุม 2) กำหนดชิ้นงาน หรือรายละเอียด ให้กับผู้เรียน	1) สามารถกระทำ ได้หลากหลาย ระยะเวลา 2) กำหนดการวัด และประเมินผลไว้ เป็นกรอบแนวคิดมี ความเหมาะสมของ จำนวนครั้งในการ วัด	1) มีช่วงระยะเวลา การวัดและประเมิน ที่เหมาะสมกับ กระบวนการจัดการ เรียนการสอนและ กำหนดเกณฑ์การ วัดที่ชัดเจน
4) การตัดสินผลการประเมินขั้นสุดท้าย				
1) การประเมินที่ สรุปรูปแบบทั้งในเชิง ปริมาณและเชิง คุณภาพ และมีผล ในรูปแบบของเชิง ปริมาณเพื่อแจ้ง ให้กับผู้เรียน	1) รูปแบบของเชิง ปริมาณ คือผล คะแนนที่ตัดเกรด จากคะแนนทั้งหมด ของผู้เรียนและเชิง คุณภาพคือประวัติ การวัดและ ประเมินผลที่มีการ บันทึก	1) การประเมิน แบบอิงเกณฑ์ คือ เกณฑ์การ ประเมินผลที่ผู้สอน ได้วางหลักเกณฑ์ไว้ และการประเมิน คะแนนแบบอิงกลุ่ม การประเมินที่ใช้ คะแนนของกลุ่ม ผู้เรียนเป็นตัวตัด เกรด	1) เป็นการตัดสินที่ ชัดเจน คือการตัด เกรด เป็นการ กำหนดสัญลักษณ์ ทางการประเมินผล ไว้อย่างชัดเจน	1) เป็นการสรุปผล คะแนนในลักษณะ การตัดเกรด และ ควรมีผลในเชิง คุณภาพเพื่อแจ้งให้ ผู้เรียนได้ทราบ เกี่ยวกับการตัดสิน การประเมินในขั้น สุดท้ายอย่างชัดเจน

การวัดและประเมินผลทางดนตรี มีองค์ประกอบ การวัดและประเมินผลกระบวนการเรียนรู้ พฤติกรรมการเรียนรู้ทางดนตรีในด้าน สารคดีดนตรี ทักษะดนตรี และเจตคติทางดนตรี โดยมุ่งเน้นการ วัดและประเมินผลเชื่อมโยงรูปแบบการเรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลเหล่านี้ไปประกอบการพัฒนาแนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก

กระบวนการวัดและประเมินผลทางดนตรีเป็นส่วนสำคัญทั้งในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรดนตรี การพัฒนาการเรียนการสอนดนตรี กระบวนการจัดการเรียนการสอนดนตรี ที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระในรายวิชา การจัดการกระบวนการเรียนการสอน การจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ เพื่อเป็นข้อมูลตอบกลับของการเรียนการสอนที่สามารถบ่งบอกได้ถึงพื้นฐานการเรียนรู้ของผู้เรียน พัฒนาการของผู้เรียนตลอดกระบวนการเรียนในวิชาที่ผ่านมา เพื่อนำเอาผลที่ได้พัฒนากระบวนการเรียนการสอน วางแผนการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมและประสิทธิภาพต่อผู้เรียน ควรเป็นวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ ต้องการประเมินผลทางการเรียนการสอนออกมา วัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่มีความชัดเจน มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ เพื่อการติดตามพัฒนาการทางด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนและพัฒนาการทางด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน เพื่อการวัดและประเมินผลที่จะได้รับข้อมูลและผลการวัดและประเมินผลตามกระบวนการอย่างถูกต้องและเหมาะสม

2) การวัดและประเมินตามสภาพจริง

การวัดและประเมินตามสภาพจริง เป็นทฤษฎีการวัดและประเมินผลที่มีความเหมาะสมกับ กระบวนการวัดและประเมินผลในรายวิชาทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรี เพราะมีวิธีการวัดและประเมินตามสภาพจริง ตามสถานการณ์จริง ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงตามกระบวนการความรู้ที่ตนเองได้ศึกษามา การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นและแพร่หลายในต่างประเทศมาเป็นเวลานาน แต่เริ่มเข้ามาแพร่หลายในประเทศไทย เมื่อปีพุทธศักราช 2535 โดย จอห์น คาล และเป็นที่น่าสนใจมากขึ้นในปัจจุบัน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560) เป็นกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการประเมินผลที่ใช้วิธีการและเกณฑ์ที่หลากหลายในการวัดประเมินผลการเรียนรู้ ความสามารถทางด้านทักษะความรู้และทักษะปฏิบัติ รวมถึงคุณลักษณะต่างๆของผู้เรียนในกิจกรรมนั้น ในปัจจุบันมีผู้สนใจการประเมินตามสภาพจริง โดยมีกระบวนการให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมหรือสร้างสรรค์ผลงานออกมาตามกระบวนการความรู้และทักษะของตนเอง เป็นกระบวนการประเมินความสามารถของผู้เรียนในการปฏิบัติงานของผู้เรียนในสถานการณ์จริง หรือมีความใกล้เคียงความเป็นจริง โดยเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความเข้าใจและทักษะการคิดซับซ้อน บูรณาการความรู้และทักษะเข้าด้วยกัน มีความสำคัญต่อการปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน (Wiggins, 1989; กิตติ กิตติศัพท์ ,2557; ณรุทธ์ สุทธจิตต์,2560)

การประเมินตามสภาพจริงเป็นกระบวนการที่ออกแบบมาเพื่อสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมและทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนในสถานการณ์จริงในปัจจุบัน เป็นวิธีการที่เน้นงานที่ผู้เรียนแสดงออกในภาคปฏิบัติ เน้นกระบวนการการเรียนรู้และผลผลิตรวมถึงแฟ้มสะสมผลงาน วิธีการประเมินตาม

สภาพจริงจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลและมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างแท้จริงด้วย เมื่อผู้สอนใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริง จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนการสอนได้แก่ หลักสูตร การเรียนการสอนและการประเมิน ทั้ง 3 องค์ประกอบนี้จะต้องดำเนินการควบคู่ไปด้วยกันตลอดการจัดการเรียนการสอน ในกระบวนการประเมินตามสภาพจริงเน้นการเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย เมื่อผู้เรียนเห็นความสำคัญของกิจกรรมการเรียน การปฏิบัติทักษะ ผู้เรียนย่อมเกิดความสนใจที่จะศึกษาและสนใจและเกิดความพยายามยิ่งขึ้นซึ่งส่งผลให้สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆได้อย่างมาก วิธีการประเมินตามสภาพจริงจึงมุ่งเน้นการวัดและประเมินการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน มีความครอบคลุมและชัดเจน ในขณะเดียวกันมีจุดหมายเพื่อกระตุ้น และอำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลสะท้อนกลับให้ผู้เรียนได้รับแนวทางใหม่ๆ เพื่อสามารถพัฒนาศักยภาพ ความรู้ ความสามารถของตนเองได้ เน้นการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการที่เกิดจากความร่วมมือของผู้เรียนและผู้สอนในกระบวนการจัดการเรียนการสอน (สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ, 2544)

ลักษณะของการประเมินตามสภาพจริง

จำแนกคุณลักษณะของการประเมินตามสภาพจริงออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้ (Wiggins, 1989)

1) การปฏิบัติในสภาพจริง (Performance in the Field) การประเมินตามสภาพจริง ออกแบบขึ้นเพื่อประเมินการปฏิบัติในสภาพจริงหรือในสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่สุด เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องการภาระงาน การปฏิบัติจริงทั้งหมดตลอดกระบวนการจัดการเรียนการสอนไม่ใช่เป็นการทดสอบอย่างเดียวภาระงานที่ให้ผู้เรียนทำต้องเป็นงานที่สัมพันธ์กับชีวิตความเป็นจริงและต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน

2) เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน (Criteria) เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินต้องเป็นเกณฑ์ประเมินที่สามารถวัดและประเมินกันได้ของจุดประสงค์และกระบวนการทักษะปฏิบัติได้ การออกแบบเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินควรเป็นเกณฑ์ที่ไม่ได้สร้างโดยผู้ใดหนึ่งโดยเฉพาะ ควรเป็นเกณฑ์ที่ได้รับการเปิดเผยให้ผู้เรียนรับรู้ได้ การประเมินสภาพจริงที่มีการเปิดเผยเกณฑ์ไว้ก่อนนั้นถือว่าการเรียนของผู้เรียนและการสอนของผู้สอนจะส่งเสริมซึ่งกันและกัน เกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงควรมีความยืดหยุ่นสูง เพื่อสามารถสะท้อนมุมมองการวัดและประเมินได้ในหลายๆมุมมอง สะท้อนให้เห็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างครอบคลุมและชัดเจน

3) การประเมินตนเอง (Self - Assessment) การประเมินตนเองมีความสำคัญมากต่อการปฏิบัติทักษะจริง เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เป็นการฝึกให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถใน

การประเมินงานของตนเองได้ และสามารถตรวจสอบพัฒนาการ ความก้าวหน้า จุดบกพร่องเพื่อนำแนวทางมาพัฒนาศักยภาพของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น

4) การนำเสนอผลงาน การประเมินตามสภาพจริงเป็นกระบวนการประเมินที่เน้นทางด้านทักษะปฏิบัติ ในการวัดและประเมินผลจึงเป็นรูปแบบของการนำเสนอผลงานที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนมา เพื่อแสดงผลของกระบวนการการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม การปฏิบัติทักษะที่ได้รับการพัฒนามาตั้งแต่ต้นจนถึงกระบวนการประเมินผลในรายวิชา

วิธีการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง สามารถจำแนกได้ 4 วิธี ได้แก่ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560)

1) การสังเกต (observation) เป็นการรวบรวมข้อมูล คุณลักษณะ พฤติกรรม การปฏิบัติงาน หรือการทำกิจกรรมต่างๆ โดยใช้การสังเกตแบบไม่เป็นทางการ ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่ตรงตามสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน และสามารถติดตามความก้าวหน้าได้อย่างถูกต้อง

2) การสัมภาษณ์ (interview) ช่วยให้ได้รายละเอียดและข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนอย่างลึกซึ้ง นิยมใช้ร่วมกับการสังเกต นอกจากนี้การสัมภาษณ์ยังช่วยเชื่อมโยงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ และความเข้าใจของผู้เรียนง่ายขึ้นด้วย

3) การประเมินการปฏิบัติงาน (performance assessment) เพื่อทดสอบทักษะและความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ตลอดจนการแก้ปัญหาต่างๆของผู้เรียน โดยประเมินผ่านการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมในสถานการณ์จริง หรือ สถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงสภาพจริง

4) การประเมินจากแฟ้มสะสมผลงาน (portfolio assessment) แฟ้มสะสมผลงาน คือสิ่งที่ใช้บรรจุหลักฐาน หรือผลงานที่แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถ เจตคติ ทักษะ ประเมินตามสภาพจริงจากแฟ้มสะสมผลงาน จึงเป็นการประเมินโดยพิจารณาจากแฟ้มสะสมผลงาน ซึ่งสะท้อนผลสัมฤทธิ์ ทักษะ พัฒนาการ และความก้าวหน้าของผู้เรียน อันเป็นผลจากการเรียนรู้ที่เกิดในสภาพจริง

การวัดและประเมินตามสภาพจริงและการวัดประเมินผลทางดนตรี

จากการศึกษาการวัดและประเมินตามสภาพจริง ผู้วิจัยได้นำเอาหลักการวัดและประเมินตามสภาพจริงมาประยุกต์กับการวัดและประเมินผลทางดนตรีได้ดังนี้

ตารางที่ 1.2 สรุปหลักการและแนวทางการวัดและประเมินตามสภาพจริงกับการวัดและประเมินผลทางดนตรีและวิเคราะห์โดยผู้วิจัย

การวัดและประเมินตามสภาพจริง (สมศักดิ์ ภู่วิภาคารวรรค์, 2544; ณรุทธ์ สุธงจิตต์, 2560; Wiggins, 1989)	วิเคราะห์การวัดและประเมินตามสภาพจริงกับการวัดและประเมินผลทางดนตรี
1) เน้นผลผลิตและหรือการปฏิบัติที่มีคุณภาพ ผู้เรียนสามารถอธิบาย ประยุกต์ใช้หรือปรับเปลี่ยน และให้เหตุผลประกอบได้ ไม่เพียงแต่ให้คำตอบที่ถูกต้องได้เพียงอย่างเดียว	ในกระบวนการทางดนตรี ด้านทักษะปฏิบัติเน้นในด้านของผลงานทางดนตรีที่มีการเรียนรู้กระบวนการปฏิบัติอย่างครบถ้วน ผู้เรียนจะสามารถอธิบายกระบวนการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองรวมถึงสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีจากความรู้ที่ได้ศึกษาและถ่ายทอดมาจากผู้สอนและสื่อการเรียนรู้
2) ผู้เรียนทราบเกณฑ์การประเมินล่วงหน้า และทราบมาตรฐานการตัดสิน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความสามารถในการวางแผนงาน เพื่อเรียนรู้กระบวนการของการปฏิบัติทักษะ	ในกระบวนการสอบปฏิบัติทักษะดนตรี ผู้เรียนสามารถทราบเกณฑ์ในการสอบได้ก่อน รายละเอียดของการสอบ เช่น บันไดเสียง แบบฝึกหัดและบทเพลงที่จะใช้สอบ เพื่อสามารถวางแผนการฝึกซ้อมตามความเหมาะสมได้
3) งานที่ปฏิบัติอาศัยการใช้ความรู้ในชีวิตจริง พื้นฐานของความเป็นจริง งานมีความท้าทายภายใต้บริบทและข้อจำกัดที่เป็นจริง ซึ่งอาจพบเห็นได้ในวิชาชีพหรือการดำเนินชีวิตของตนเอง	กระบวนการปฏิบัติทักษะทางดนตรี อาศัยความรู้ที่ผู้เรียนได้ศึกษามา โดยผ่านการถ่ายทอดจากผู้สอนและสื่อการเรียนรู้ต่างๆ เป็นความรู้พื้นฐานทางด้านวิชาชีพทางดนตรีและสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ในอนาคต การวัดและประเมินผลก็จะเป็นความเป็นไปตามแนวทางและหลักการที่กำหนดไว้ ให้ผู้เรียนได้แสดงผลงานทางดนตรีในสถานการณ์จริง เช่น การแสดงดนตรีตามเทศกาลหรืองานประเภทต่างๆ เป็นต้น
4) งานมีความซับซ้อนเป็นการท้าทายความสามารถ ผสมผสานระหว่างความรู้การตัดสินใจคุณค่า อาศัยความเข้าใจ ปัญหาและการลองผิดลองถูก การปรับเปลี่ยนและปรับใช้ให้เข้ากับสถานการณ์จริงที่เป็นอยู่	ผลงานทางดนตรี นอกจากจะขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐาน ในขั้นต่อมาจะเป็นการสร้างสรรคผลงานทางดนตรีที่อาจจะมีความซับซ้อนขึ้น มีระดับความยากที่เพิ่มมากขึ้น ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านความเข้าใจปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ และมีความเหมาะสมกับกระบวนการ เพื่อเป็นการฝึกทักษะทางดนตรีในระดับที่ชำนาญมากยิ่งขึ้นของผู้เรียน

การวัดและประเมินตามสภาพจริง (สมคักดิ์ ภูมิภาควรวิธ, 2544; ฦรฐธ สฐฐฐฐฐ, 2560; Wiggins, 1989)	วิเคราะห้การวัดและประเมินตามสภาพจริงกับ การวัดและประเมินผลทางดนตรี
5) เกณฑ์การประเมินและมาตรฐานเป็นสิ่งที่ซับซ้อนที่อยู่บนหลักการพื้นฐานของความเป็นจริง	กระบวนการวัดและประเมินผลเป็นไปตามแนวทางและหลักการที่กำหนดไว้ ถึงแม้ว่าระดับของภาระงานของผู้เรียนจะมีความซับซ้อนขึ้น อยู่ในระดับที่มีความยากขึ้น เพื่อให้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเที่ยงและความตรง ในขณะที่เดียวกันกระบวนการวัดมุ่งเน้นวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ทางทักษะดนตรี ขอดเขตของการเรียนรู้ทักษะทางดนตรี ในด้านการแสดงดนตรี ควรมีความครบถ้วนและครอบคลุม
6) งานได้รับการออกแบบให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่และชัดเจน เป็นการประเมินว่าผู้เรียนมีความสามารถจริงและมีความเข้าใจที่แท้จริง	ภาระงานหรือผลงานทางดนตรีที่มอบหมายให้ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ ใช้กระบวนการความคิดในการออกแบบงานอย่างสร้างสรรค์ มีโอกาสในการเลือกบทเพลงหรือแบบฝึกหัดที่ตนเองอยากจะทำและฝึกฝนคิดค้นกระบวนการฝึกซ้อมที่มีความเหมาะสมกับตนเองด้วยความเข้าใจ โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำแนวทางให้กับผู้เรียน
7) ความร่วมมือกับระหว่างผู้เรียนและผู้สอนในการวัดและประเมินผล	ในการวัดและประเมินผลผู้สอนและผู้เรียนควรให้ความร่วมมือกัน ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเอง โดยผู้สอนเป็นผู้ให้ความรู้ในด้านกระบวนการวัดและประเมินผลที่ถูกต้อง ในขณะที่เดียวกันผู้สอนควรมีความยุติธรรมในกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน
8) ให้ข้อมูลสะท้อนกลับข้อเด่นและข้อสังเกตในกระบวนการปฏิบัติกิจกรรมหรือกระบวนการในการจัดทำผลงาน สามารถนำผลที่ได้มาปรับเปลี่ยนและพัฒนากระบวนการเรียนรู้การปฏิบัติงานได้	ข้อมูลสะท้อนกลับการวัดและประเมินผล ผู้เรียนสามารถนำแนวทางเหล่านั้นมาปรับใช้หรือปรับปรุงกระบวนการในการฝึกปฏิบัติทักษะทางดนตรีของตนเอง ในขณะที่ผู้สอนสามารถนำแนวทางเหล่านั้นมาพัฒนาการเรียนการสอนดนตรีให้มีความเหมาะสมต่อไป

ลักษณะการวัดและประเมินตามสภาพจริงเน้นผลผลิตของกระบวนการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้ตามสภาพความเป็นจริง หรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ลักษณะของการประเมินมีความท้าทายความสามารถของผู้เรียน ในกระบวนการวัดและประเมินผลต้องอาศัยความร่วมมือของผู้สอนและผู้เรียนในกระบวนการวัดและประเมินผลทางดนตรีในด้านทักษะปฏิบัติ เครื่องดนตรี การวัดและประเมินตามสภาพจริง มีความเหมาะสมที่จะนำแนวทางและหลักการมาใช้ ประกอบการวัดและประเมินผล กระบวนการวัดและประเมินตามสภาพจริง เป็นกระบวนการวัดและประเมินที่เน้น การประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน กระบวนการของกิจกรรมและผลผลิตทางดนตรีหรือผลงานทางทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีของผู้เรียน โดยใช้หลากหลายวิธีในการวัดและประเมินผล เช่น วิธีการสังเกต สัมภาษณ์ เป็นต้น กระบวนการวัดและประเมินตามสภาพจริง เป็นกระบวนการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับการวัดและประเมินผลด้านทักษะพิสัย เป็นกระบวนการในการส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรี มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงออกถึงพฤติกรรมด้านทักษะผ่านกิจกรรม และการปฏิบัติ ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความเชื่อมโยงกับการเรียนการสอนดนตรีโดยตรง

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลทางดนตรีควรมีความครอบคลุมทั้ง 3 ด้านคือ ด้านสาระ เนื้อหาทางดนตรี ทักษะทางดนตรีและเจตคติทางดนตรี มีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับเนื้อหา ในรายวิชา มีเกณฑ์ในการวัดที่เหมาะสมและครอบคลุมตามเนื้อหาในการเรียนการสอน กระบวนการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกควรคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลัก เนื่องจากเป็นวิชา ทักษะปฏิบัติ ผู้เรียนแต่ละคนจะมีความสามารถ ความถนัดที่แตกต่างกันควรมีวิธีการวัดและ ประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละคน มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน ดังนั้น กระบวนการวัดและประเมินผลทางดนตรีเป็นส่วนสำคัญทั้งในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรดนตรี การ พัฒนาการเรียนการสอนดนตรี กระบวนการจัดการเรียนการสอนดนตรี ที่มีความสัมพันธ์และ สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระในรายวิชา การจัดการกระบวนการเรียนการสอน การ จัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ เพื่อเป็นข้อมูลตอบกลับของการเรียนการสอนที่สามารถบ่งบอกได้ถึง พื้นฐานการเรียนรู้ของผู้เรียน พัฒนาการของผู้เรียนตลอดกระบวนการเรียนในวิชาที่ผ่านมา เพื่อ นำเอาผลที่ได้พัฒนากระบวนการเรียนการสอน วางแผนการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมและ ประสิทธิภาพต่อผู้เรียน ควรเป็นวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ ต้องการประเมินผลทางการเรียนการสอนออกมา วัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่มีความชัดเจน มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ เพื่อการ ติดตามพัฒนาการทางด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนและพัฒนาการทางด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน เพื่อ

การวัดและประเมินผลที่จะได้รับข้อมูลและผลการวัดและประเมินผลตามกระบวนการอย่างถูกต้อง
และเหมาะสม

ตอนที่ 2 แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

แนวทางการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ประกอบด้วย 7 ด้าน จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย ดังนี้

- 1) จุดประสงค์การเรียนการสอน
- 2) ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผล
- 3) วิธีการวัดและประเมินผล
- 4) สถานการณ์ในการวัดและประเมินผล
- 5) เครื่องมือในการวัดและประเมินผล
- 6) ช่วงเวลาการวัดและประเมินผล
- 7) วิธีสรุปผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย

1) ด้านจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน

จุดประสงค์การเรียนการสอนในวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ของ 2 กลุ่มสาขาวิชา มีจุดประสงค์การเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกัน ในกระบวนการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติดนตรีคลาสสิก ทักษะการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกในระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับสูง เพื่อพัฒนาฝีมือด้านการแสดงเดี่ยวและการนำดนตรีในวงดนตรี โดยกระบวนการที่แตกต่างกัน กลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์จะมุ่งเน้นการสอนเพิ่มเติมในเชิงของกระบวนการถ่ายทอดความรู้ทางด้านทักษะการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกให้แก่แก่นักเรียนในอนาคตที่ผู้เรียนจะไปประกอบอาชีพทางการศึกษา ส่วนกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม ศิลปศาสตร์และดุริยางคศาสตร์ จะมุ่งเน้นกระบวนการเรียนการสอนในด้านการปฏิบัติทักษะแซ็กโซโฟนคลาสสิกเพื่อให้มีทักษะการบรรเลงในระดับสูง สามารถแสดงการปฏิบัติเดี่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพและประกอบอาชีพทางด้านดนตรีหรือทางการแสดงดนตรีได้ในอนาคต ประยุกต์ให้ความรู้ทางด้านดนตรีได้อย่างสร้างสรรค์และจุดประสงค์การเรียนการสอนในวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก จำแนกเป็นจุดประสงค์การเรียนการสอน 3 ด้าน ได้แก่ จุดประสงค์ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย

1.1จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัย

- 1.1.1 มีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการใช้เครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน
- 1.1.2 มีความรู้ความเข้าใจในขอบเขตสาระรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนในเรื่องทฤษฎีดนตรี โครงสร้างของบันไดเสียง คำศัพท์ทางดนตรี เพื่อประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติทักษะทางดนตรี

1.1.3 มีความรู้ความเข้าใจในด้านประวัติของคีตกวี ประวัติของบทเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอน ประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกในแต่ละยุค

1.2 จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านทักษะพิสัย

1.2.1 สามารถปฏิบัติทักษะแซ็กโซโฟนทางด้านเทคนิคการบรรเลงขั้นพื้นฐาน และปรับพื้นฐานไปสู่ทักษะการบรรเลงที่สูงขึ้น

1.2.2 สามารถปฏิบัติแบบฝึกหัดและบทเพลงได้อย่างถูกต้อง

1.2.3 สามารถวางแผนการฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับตนเองโดยผ่านกระบวนการคิดขั้นสูงสำหรับผู้เรียนในระดับปริญญาตรี

1.2.4 สามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนได้อย่างถูกต้อง

1.3 จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนด้านจิตพิสัย

1.3.1 เห็นคุณค่าของรายวิชาที่ศึกษาทางด้านดนตรี และเห็นคุณค่าของสาขาวิชาชีพทางดนตรีของตน

2) ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผล

ขอบข่ายของสาระการวัดและประเมินผลทั้งในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัยมีความสำคัญต่อการวัดและประเมินผลในรายวิชาเท่าๆกันทั้ง 3 ด้าน เพราะในการจัดการเรียนการสอน พฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน จะมีส่วนเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกันทั้งหมด ในด้านของความรู้ความเข้าใจในเรื่องทฤษฎีดนตรี ประวัติศาสตร์ดนตรี บทเพลง และยุคทางดนตรี จะเชื่อมโยงไปด้านทักษะ เมื่อผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในด้านทฤษฎีดนตรี ก็จะสามารถถ่ายทอดการบรรเลงออกมาได้อย่างถูกต้อง ในด้านกระบวนการคิดขั้นสูงในระดับปริญญาตรี เป็นส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ด้านทักษะดนตรี ในด้านกระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก จะเป็นขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ เพราะเป็นกลุ่มวิชาที่จัดการเรียนการสอนเน้นไปทางด้านความเป็นครูดนตรี จำแนกเป็นขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย

2.1 ขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

2.1.1 ความรู้พื้นฐานการใช้เครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน ลักษณะของแซ็กโซโฟน

2.1.2 โครงสร้างบันไดเสียง

2.1.3 คำศัพท์ทางดนตรี

2.1.4 ประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตก

2.2 ขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

2.2.1 เทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟนขั้นพื้นฐาน

2.2.2 การเล่นบันไดเสียง

2.2.3 แบบฝึกหัดการบรรเลง

2.2.4 บทเพลงในการเรียนการสอน

2.3 ขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

2.3.1 ความตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบในการเข้าเรียน

2.3.2 การเห็นคุณค่าและความสำคัญของรายวิชา ประยุกต์ใช้ความรู้ทางดนตรี

ตามสาขาวิชาของตนเอง

2.3.4 การเข้าชมการแสดงดนตรี

3) วิธีการวัดและประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินควรมีวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย มีรูปแบบวิธีการวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้งในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย วิธีการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับขอบข่ายสาระเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาทางด้านเนื้อหาสาระทางดนตรี ทักษะทางดนตรีและเจตคติที่มีต่อรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน คลาสสิก มีความสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ศึกษาและติดตามพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละบุคคล เพื่อการปรับใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่มีความเหมาะสมและสามารถยืดหยุ่นได้ตามพัฒนาการของผู้เรียน จำแนกเป็นวิธีการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย

3.1 วิธีการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

3.1.1 การสัมภาษณ์

3.1.2 การอภิปรายผลของผู้เรียน

3.2 วิธีการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

3.2.1 การสังเกตทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

3.2.2 การจำลองสถานการณ์ในชั้นเรียน

1) การจัดแสดงดนตรี การบรรเลงดนตรี

3.2.3 การสังเกตและอภิปรายผลกระบวนการฝึกซ้อมของผู้เรียน

3.2.4 การสังเกตและทดสอบกระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน

คลาสสิกขั้นพื้นฐาน

3.3 วิธีการวัดและประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

3.3.1 การสังเกต

1) ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน

- 2) ความรับผิดชอบต่อภาระงานที่ได้รับ
- 3) ทักษะคิดและเจตคติที่มีต่อรายวิชา
- 4) การเข้าชมการแสดงดนตรี

4) สถานการณ์การวัดและประเมินผล

กระบวนการจัดการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน จัดการสอนเป็นรายบุคคล ตามลักษณะของวิชาเอกเครื่องดนตรี และมีการวัดและประเมินผลตามความรู้และทักษะปฏิบัติพื้นฐานเดิมของผู้เรียน ตั้งแต่เริ่มกระบวนการเรียนการสอน ควรมีการประเมินทักษะความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อจะได้วางแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละบุคคล ระหว่างกระบวนการเรียนการสอน จะมีการสังเกตพัฒนาการของผู้เรียนเพื่อจะได้พัฒนาทักษะในระดับที่สูงขึ้น และหลังกระบวนการเรียนการสอน คือผลสรุปที่ผู้เรียนแสดงออกทางการปฏิบัติทักษะ การบรรเลง องค์ความรู้ทางดนตรีที่ผู้เรียนได้รับ มุ่งเน้นผลตามพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนในแต่ละช่วงเวลาใน 1 ภาคการศึกษา ตามลักษณะของรายวิชาปฏิบัติทักษะแซ็กโซโฟนคลาสสิกที่จัดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล จำแนกเป็นสถานการณ์การวัดและประเมินผลในพฤติกรรมการณ์เรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย

4.1 สถานการณ์การวัดและประเมินผลพฤติกรรมการณ์เรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

4.1.1 การจัดสถานการณ์การวัดประเมินผลรายบุคคล เพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจด้านทฤษฎีดนตรีตะวันตก ที่ถ่ายทอดผ่านทักษะปฏิบัติทางดนตรีของผู้เรียน

4.2 สถานการณ์การวัดและประเมินผลพฤติกรรมการณ์เรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

4.2.1 การจัดสถานการณ์วัดประเมินผลรายบุคคล เพื่อทดสอบทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนของผู้เรียน พื้นฐานเดิมของผู้เรียน และพัฒนาการของผู้เรียนระหว่างการเรียนในรายวิชา

4.2.2 การจัดสถานการณ์วัดประเมินผลรายบุคคล เพื่อทดสอบกระบวนการคิดขั้นสูง การวางแผนการฝึกซ้อม กระบวนการฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละบุคคล

4.2.3 การจัดสถานการณ์การวัดและประเมินผลรายบุคคล เพื่อทดสอบกระบวนการถ่ายทอดความรู้และทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในชั้นพื้นฐาน

4.3 สถานการณ์การวัดและประเมินผลพฤติกรรมการณ์เรียนรู้ด้านจิตพิสัย

4.3.1 จัดสถานการณ์การวัดประเมินผลรายบุคคล เพื่อวัดผลด้านความตรงต่อเวลาในการเข้าเรียนในชั้นเรียนและความรับผิดชอบต่อภาระงานที่ได้รับจากผู้สอน

4.3.2 จัดสถานการณ์การวัดและประเมินผลรายบุคคล เพื่อวัดผลด้านทัศนคติและเจตคติที่มีต่อรายวิชา

5) เครื่องมือในการวัดและประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ควรมีความหลากหลาย เหมาะสมกับการวัดและประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน การวัดและประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ใช้เครื่องมือในการวัดรูปแบบของแบบทดสอบ รายงานในชั้นเรียน การวัดและประเมินผลด้านทักษะพิสัย ทักษะการปฏิบัติดนตรีใช้การสังเกต สังเกตพัฒนาการของผู้เรียน มีการวัดทักษะการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกทั้งในเชิงปริมาณคือ ความสามารถในการปฏิบัติและเชิงคุณภาพคือ คุณภาพของการปฏิบัติ การวัดและประเมินผลด้านจิตพิสัย ควรเป็นเครื่องมือในรูปแบบของแบบสอบถาม หรือการสัมภาษณ์ผู้เรียน ในเรื่องทัศนคติ เจตคติของผู้เรียนต่อรายวิชา เครื่องมือประเภทตรวจสอบรายการในการวัดและประเมินผลด้านความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและความรับผิดชอบต่อภาระงานที่ได้รับมอบหมายของผู้เรียน จำแนกเป็นเครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัยและจิตพิสัย

5.1 เครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

5.1.1 รายงานในชั้นเรียน

5.2 เครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

5.2.1 เครื่องมือประเภทตรวจสอบรายการ เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนของขอบเขตเนื้อหาสาระตามจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน

5.2.2 รุบริค แบบเกณฑ์การให้คะแนนแบบกว้าง ที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามพัฒนาการทักษะและความสามารถของผู้เรียนรายบุคคล

5.3 เครื่องมือการวัดและประเมินผลพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

5.3.1 เครื่องมือประเภทตรวจสอบรายการ เพื่อประเมินความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนของผู้เรียน ความรับผิดชอบต่อภาระงานที่ได้รับของผู้เรียน และรุบริคการให้คะแนนรายงานการเข้าชมการแสดงดนตรี

5.3.2 เครื่องมือประเภทแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ บันทึกผลทางด้านทัศนคติและเจตคติของผู้เรียนต่อรายวิชา

6) ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล

ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลควรเป็นไปในหลากหลายช่วงเวลา เพื่อตรวจสอบและติดตามพัฒนาการของผู้เรียนในพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย มีการกำหนดเกณฑ์ในการวัดที่ชัดเจนและครอบคลุมในแต่ละช่วงเวลา คำนึงถึงบริบทในการจัดการเรียนการสอน วัดและประเมินผลในช่วงเวลาก่อนเรียน เพื่อประเมินทักษะการปฏิบัติของผู้เรียน วัดและประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อติดตามพัฒนาการของผู้เรียนตลอดระยะเวลาของการเรียนในรายวิชา และการวัดและประเมินผลหลังเรียนในด้านของผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เรียนมาใน 1 ภาค

การศึกษา เป็นการสรุปผลการเรียนของผู้เรียน มีความยืดหยุ่นในการวัดและประเมินในแต่ละช่วงเวลา ตามลักษณะพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละบุคคลจำแนกเป็นช่วงเวลาการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัยและจิตพิสัย

6.1 ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

6.1.1 ก่อนเรียน วัดประเมินความรู้และความเข้าใจทางทฤษฎีดนตรีและองค์ประกอบวิธีการของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน

6.1.2 ระหว่างเรียน วัดประเมินความรู้ ความเข้าใจระหว่างการเรียนรู้ในรายวิชา ตลอดภาคการศึกษา เพื่อทราบถึงพัฒนาการของผู้เรียน

6.1.2 หลังเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ของผู้เรียน

6.2 ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

6.2.1 ก่อนเรียน วัดประเมินทักษะปฏิบัติเดิมของผู้เรียนรายบุคคล เพื่อวางแผนทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน

6.2.2 ระหว่างเรียน วัดประเมินพัฒนาการทางด้านทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกของผู้เรียน

6.2.3 หลังเรียน วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกของผู้เรียน

6.3 ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

6.3.1 ก่อนเรียน วัดประเมินสำรวจเป้าหมายในการเรียนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนของผู้เรียน ทศนคติและเจตคติที่มีต่อวิชาดนตรี (ทักษะ) ก่อนเริ่มการเรียนการสอน

6.3.2 ระหว่างเรียน วัดประเมินความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนของผู้เรียน และความรับผิดชอบต่อภาระงานที่ได้รับมอบหมาย รวมถึงสังเกตทัศนคติของผู้เรียนระหว่างการเรียนการสอน

6.3.3 หลังเรียน วัดประเมินทัศนคติและเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก หลังจากการจัดการเรียนการสอนในภาคการศึกษาที่ 1 ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1

7) วิธีการสรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย

วิธีการในการสรุปผลการเรียนขั้นสุดท้ายควรเป็นการสรุปผลคะแนนในลักษณะการตัดเกรดระบุเป็นสัญลักษณ์ และมีการแสดงผลเชิงคุณภาพเพื่อแจ้งให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับการตัดสินใจประเมินในขั้นสุดท้ายอย่างชัดเจน แจ้งรายละเอียดของการวัดและประเมินผล เพื่อเป็นข้อมูลสะท้อนกลับการวัดและประเมินผล ผู้เรียนสามารถนำแนวทางเหล่านั้นมาปรับใช้หรือกระบวนการในการเรียนรู้และการฝึกทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกของตนเอง ในขณะที่ผู้สอนสามารถนำแนวทางเหล่านั้นมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนต่อไป วิธีการสรุปผลการประเมินการเรียนขั้นสุดท้ายรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ประกอบด้วย

7.1 สรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย โดยใช้ระบบการระบุเป็นสัญลักษณ์และระบุเป็นตัวเลข

7.2 สรุปผลการประเมินผลการเรียนขั้นสุดท้าย ในลักษณะของผลเชิงคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงรายละเอียดการวัดประเมินผล ทั้งในด้านพัฒนาการของผู้เรียนและสิ่งที่คุณเรียนสามารถพัฒนาต่อไปได้ ในการเรียนรายวิชาในภาคการศึกษาต่อไป

ตอนที่ 3 ตัวอย่างเครื่องมือการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก
ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

1) ตัวอย่างเครื่องมือการวัดและประเมินผลด้านพุทธิพิสัย

ในการนำเสนอตัวอย่างในคู่มือนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนรายงานในชั้นเรียน เป็นรายงานที่ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้และวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องประวัติศาสตร์ยุคทางดนตรี ประวัติบทเพลงและรูปแบบบทเพลงที่ผู้เรียนเรียนในรายวิชา ประวัติศาสตร์คีตกวีผู้ประพันธ์บทเพลง โดยให้ผู้เรียนวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อมูลทั้ง 3 ส่วนและอภิปรายผลนำเสนอรายงานในชั้นเรียน

ตารางที่ 3.1 เกณฑ์การประเมินผลรายงานในชั้นเรียนและการนำเสนอ

ลำดับที่	รายการ	คะแนน (20 คะแนน)	เกณฑ์การให้คะแนน
1	ส่วนหน้าของเล่มรายงาน 1) หน้าปก คำนำ สารบัญ ระบุชื่อเรื่อง ชื่อบทเพลง	5	ดีมาก 15-20 คะแนน ดี
2	ส่วนเนื้อหาของเล่มรายงาน 1) เนื้อหาด้านประวัติศาสตร์ยุคทางดนตรี 2) เนื้อหาประวัติศาสตร์และรายละเอียด ของบทเพลง 3) เนื้อหาประวัติศาสตร์ของคีตกวีผู้ประพันธ์ เพลง 4) การวิเคราะห์เชื่อมโยงเนื้อหาทั้ง 3 ส่วนที่ มีความสอดคล้องกัน เรียบเรียงให้มีความ ครอบคลุมและชัดเจน	10 2 2 4	10-15 คะแนน พอใช้ 5-10 คะแนน ปรับปรุง 1-5 คะแนน
3	ส่วนหลังของเล่มรายงาน 1) แหล่งข้อมูล แหล่งอ้างอิงที่ชัดเจน เขียน อย่างถูกต้อง	5	

2) ตัวอย่างเครื่องมือการวัดและประเมินผลด้านทักษะพิสัย

ในการนำเสนอตัวอย่างในคู่มือนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่เป็นเครื่องมือประเภทรายการ (Check List) ที่ใช้ประกอบกับเครื่องมือประเภทรูบรีคเกณฑ์แบบกว้าง (Holistic Rubric) ใช้ในการวัดและประเมินผลทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1

เครื่องมือประเภทรายการ (Check List)

เครื่องมือการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1							
ด้าน: ทักษะการบรรเลงบทเพลง							
รายการ	ดีมาก	ดี	ดีพอใช้	พอใช้	อ่อน	ปรับปรุง	หมายเหตุ
1. ความถูกต้องของโน้ตที่บรรเลง							
2. อัตราจังหวะมีความคงที่ตามรูปแบบจังหวะในบทเพลง							
3. การบรรเลงต่อเนื่องตลอดทั้งบทเพลง							
4. คุณภาพของเสียงลักษณะของเสียงมีความชัดเจน ดัง-เบา ตามสัญลักษณ์ในบทเพลง มีความชัดเจนของตัวโน้ตที่บรรเลง							
5) Articulation มีความชัดเจนในแต่ละประเภท							
6) การตีความของบทเพลง การแสดงออกทางอารมณ์							
ข้อเสนอแนะของอาจารย์ผู้สอน							

เครื่องมือประเมินบุคลิกภาพแบบกว้าง (Holistic Rubric)

เกณฑ์การวัด และประเมิน	ดีมาก 9-10%	ดี 7-8%	ดีพอใช้ 5-6%	พอใช้ 3-4%	อ่อน 1-2%	ปรับปรุง 0%
คำอธิบาย	ผู้เรียนสามารถปฏิบัติ เชิงกิจวัตรได้อย่าง ถูกต้องทั้งหมด มี ความต่อเนื่องของ จังหวะตลอด ความ ถูกต้องของโน้ตเพลง คุณภาพของเสียงมี ความชัดเจน สามารถ สื่อสารอารมณ์ของ การถ่ายทอดบทเพลง ได้อย่างดีเยี่ยม	ผู้เรียนสามารถปฏิบัติ เชิงกิจวัตรได้อย่าง ถูกต้องทั้งหมด มี ความต่อเนื่องของ จังหวะตลอด ความ ถูกต้องของโน้ตเพลง คุณภาพของเสียงมี ความชัดเจน สามารถ สื่อสารอารมณ์ของ การถ่ายทอดบทเพลง ได้อย่างดี	ผู้เรียนสามารถปฏิบัติ เชิงกิจวัตรได้อย่าง ถูกต้อง มีความต่อเนื่อง ของจังหวะ ความถูกต้อง ของโน้ตเพลง คุณภาพ ของเสียงมีความชัดเจน ความชัดเจนเกือบ ทั้งหมด สามารถ สื่อสารอารมณ์ของการ ถ่ายทอดบทเพลงได้	ผู้เรียนสามารถปฏิบัติ เชิงกิจวัตรได้อย่าง ถูกต้อง มีความต่อเนื่อง ของจังหวะ ความถูกต้อง ของโน้ตเพลง คุณภาพ ของเสียงมีความชัดเจน	ผู้เรียนสามารถปฏิบัติ เชิงกิจวัตรได้ มีความ ต่อเนื่องของจังหวะ ปรากฏให้เห็น ความ ถูกต้องของโน้ตเพลง คุณภาพของเสียงยังมี ความชัดเจน	ผู้เรียนสามารถ ปฏิบัติเชิงกิจวัตรได้ แต่ขาดความ ต่อเนื่องของจังหวะ ความถูกต้องของ โน้ตเพลง และความ ชัดเจนในเรื่อง คุณภาพของเสียง

**ตัวอย่างการวิเคราะห์เทคนิคการบรรเลงของบทเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอนรายวิชา
ทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกเชื่อมโยงการวัดและประเมินผลด้านทักษะการบรรเลงบทเพลง**

ขอบเขตรายวิชาแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 จะเน้นในด้าน
พื้นฐานการเรียนเครื่องมือเอกแซ็กโซโฟนในขั้นต้น เรียนรู้ส่วนประกอบของแซ็กโซโฟน วิธีการและ
เทคนิคในการบรรเลงคือ

- 1) เทคนิคการหายใจ (Breathing and Phrasing)
- 2) เทคนิคการใช้ลมและลิ้น (Slur and Tonguing)
- 3) เทคนิคการเคลื่อนไหวของนิ้ว (Fingering)
- 4) เทคนิคการควบคุมลักษณะเสียง (Articulation)
- 5) เทคนิคการทำเสียงระรัวของรูปปาก (Vibrato)
- 6) เทคนิคการใช้นิ้วแทน (Altissimo Key)

ในการเรียนรู้พื้นฐานเหล่านี้ จะประเมินจากพื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคน ความรู้เดิมที่มีอยู่ว่า
มีการเรียนรู้ที่ถูกต้องในเรื่องเทคนิคพื้นฐานและการบรรเลงมาแล้วมากน้อยเพียงใด มีความเข้าใจใน
แต่ละเทคนิคพื้นฐานมากน้อยเพียงใด ก่อนที่ผู้สอนจะทำการสอนเพื่อให้เกิดความเข้าใจตามทักษะ
ปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกที่ถูกต้อง ด้านเนื้อหาในการเรียนการสอนในรายวิชาจะประกอบด้วย บันได
เสียง ในรูปแบบต่างๆ แบบฝึกหัดและบทเพลงรูปแบบต่างๆ

ขอบเขตเนื้อหาสาระในเรื่องบทเพลง เป็นส่วนสำคัญในกระบวนการเรียนทักษะปฏิบัติแซ็ก
โซโฟนคลาสสิก เพราะบทเพลงจะเป็นสิ่งที่สามารถสะท้อนให้เห็นทักษะปฏิบัติของผู้เรียนที่ถ่ายทอด
ออกมาทางการบรรเลงบทเพลง ทั้งในด้านเทคนิคการบรรเลงขั้นต้นไปจนถึงขั้นสูง ผู้วิจัยจึงได้เสนอ
แนวทางการวิเคราะห์บทเพลงที่เป็นส่วนหนึ่งในขอบข่ายสาระการวัดและประเมินผลในรายวิชาทักษะ
ปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ที่เชื่อมโยงกับการวัดและ
ประเมินผลในด้านทักษะพิสัยในการปฏิบัติทักษะแซ็กโซโฟนคลาสสิก ซึ่งแสดงการวิเคราะห์บทเพลง
และเทคนิคเบื้องต้นในการบรรเลงจำนวน 2 บทเพลง คือ 1. เพลง Aria ผู้ประพันธ์ Bozza, Eugene
2. เพลง Scaromouche ผู้ประพันธ์ Milhaud, Darius และแนวการวัดและประเมินผลการบรรเลงบท
เพลงที่ใช้ในการเรียนการสอนดังตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงตัวอย่างการวิเคราะห์เทคนิคการบรรเลงในบทเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอนรายวิชา
ทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

บทเพลง/รายละเอียดทั่วไป	เทคนิคที่ใช้ในการบรรเลง						การวัดและประเมินผล
	เทคนิคการใช้ลม (Slur)	เทคนิคการใช้ลมและลิ้น (Slur and Tongue)	เทคนิคการเคลื่อนไหวของนิ้ว (Fingering)	เทคนิคการควบคุมลักษณะเสียง (Articulation)	เทคนิคการทำเสียงระรัวของรูปลูก (Vibrato)	เทคนิคการใช้นิ้วแทน (Altitissimo Key)	
<p>1. เพลง Aria ผู้ประพันธ์ Bozza, Eugene ลักษณะของบทเพลง เป็นบทเพลงช้า อัตรารวดเร็ว 3/8 ตัวโน้ตในบทเพลง ลักษณะของโน้ตรูปแบบ 3 พยางค์เป็นส่วนใหญ่ รูปประโยคเพลงมีลักษณะยาว เทคนิคในการบรรเลงจะเน้นใน ด้านเทคนิคการใช้ลม กระบวนการหายใจที่ถูกต้อง เทคนิคการควบคุมลักษณะเสียง การเคลื่อนไหวของนิ้วในระดับ ปานกลางไม่ซับซ้อน เทคนิค การทำเสียงระรัวเป็นจุดเด่น เพราะเป็นบทเพลงช้า จึงควร เน้นเทคนิคสำคัญอีกด้านคือ การผลิตเสียงที่มีคุณภาพ</p>	✓	✓	✓	✓	✓	-	<p>การวัดและประเมินผลในการ บรรเลงบทเพลงนี้ ควรใช้ เครื่องมือประเภทตรวจสอบ รายการ และใช้รูปแบบ เกณฑ์กว้าง พิจารณาดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความถูกต้องของโน้ตที่ บรรเลง 2) อัตรารวดเร็วมีความคงที่ ตามรูปแบบจังหวะในบทเพลง 3) การบรรเลงต่อเนื่องตลอด ทั้งบทเพลง 4) คุณภาพของเสียงลักษณะ ของเสียงมีความชัดเจน ดัง- เบา ตามสัญลักษณ์ในบทเพลง มีความชัดเจนของตัวโน้ตที่ บรรเลง 5) Articulation มีความ ชัดเจนในแต่ละประเภท 6) การตีความของบทเพลง การแสดงออกทางอารมณ์

บทเพลง/รายละเอียดทั่วไป	เทคนิคที่ใช้ในการบรรเลง						การวัดและประเมินผล
	เทคนิคการใช้ลม (Slur)	เทคนิคการใช้ลมและลิ้น (Slur and	เทคนิคการเคลื่อนไหวของนิ้ว (Fingering)	เทคนิคการควบคุมลักษณะเสียง (Articulation)	เทคนิคการทำเสียงระรัวของรูปปาก (Vibrato)	เทคนิคการใช้นิ้วแทน (Altitissimo Key)	
<p>1. เพลง Scaromouche ผู้ประพันธ์ Milhaud, Darius</p> <p>ลักษณะของบทเพลง</p> <p>ประกอบด้วย 3 ท่อน คือ VIF, Modere และ Baziliera</p> <p>เทคนิคที่ใช้ในการบรรเลงจะมีความคล้ายคลึงกับทั้ง 3 ท่อน โดยอัตราจังหวะใน ท่อน ที่ 1 และ 3 จะมีลักษณะเร็ว ส่วนใน ท่อนที่ 2 จะมีอัตราจังหวะปานกลางเป็นบทเพลงที่ผู้เรียนแซ็กโซโฟนส่วนใหญ่จะต้องได้บรรเลงเทคนิคที่ใช้เน้นในด้านเทคนิคการใช้ลมกระบวนการหายใจที่ถูกวิธีแบ่งตามวรรคของรูปประโยคบทเพลง</p> <p>เทคนิคการควบคุมระดับเสียง เทคนิคการเคลื่อนไหวของนิ้ว เป็นไปตามแต่ละท่อนเพลงและ เทคนิคการทำเสียงระรัวของรูปปาก</p>	✓	✓	✓	✓	✓	-	<p>การวัดและประเมินผลในการบรรเลงบทเพลงนี้ ควรใช้เครื่องมือประเภทตรวจสอบรายการ และใช้รูปแบบเกณฑ์กว้าง พิจารณาดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความถูกต้องของโน้ตที่บรรเลง อัตราจังหวะมีความคงที่ตามรูปแบบจังหวะในบทเพลง การบรรเลงต่อเนื่องตลอดทั้งบทเพลง คุณภาพของเสียงลักษณะของเสียงมีความชัดเจน ดัง-เบา ตามสัญลักษณ์ในบทเพลง มีความชัดเจนของตัวโน้ตที่บรรเลง 5) Articulation มีความชัดเจนในแต่ละประเภท 6) การตีความของบทเพลง การแสดงออกทางอารมณ์

ตัวอย่างโน้ตเพลงที่นำมาวิเคราะห์เทคนิคการบรรเลงเชื่อมโยงกับการวัดและประเมินผล

เพลงที่ 1 Aria

ARIA

EUGÈNE BOZZA

pour Saxophone alto Mi $\flat$ et Piano

Andante ma non troppo

4 *p* 3 1

pp 2

p *En animant un peu* 3 3 3

3 3 3 3 3 3 3 *p* 3

3 3 3 3 3 3 3 *cresc.* 3

4 *En animant un peu* *p* 3 3 3 3 3 3 3

ff *cédez un peu* 5 *Tempo I.* *mf*

cédez un peu 6 *Tempo I.* *ppp* 3

7 *pp*

cresc. *f* *Cédez* *p*

ตัวอย่างเครื่องมือการวัดและประเมินผลด้านจิตพิสัย

ในการนำเสนอตัวอย่างในคู่มือนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่เป็น เครื่องมือประเภทแบบสังเกตลำดับคะแนน (Rating scale) ใช้ในการวัดและประเมินผลทักษะจิตพิสัยในรายวิชาทักษะปฏิบัติเชิงโซโฟนคลาสสิก เรื่องความตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

เครื่องมือประเภทแบบสังเกตลำดับคะแนน (Rating scale)

ชื่อ-สกุล	ความตรงต่อเวลาในการเข้า ชั้นเรียน			ความรับผิดชอบต่องานที่ ได้รับมอบหมาย		
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ดีมาก	ดี	พอใช้

เครื่องมือประเภทแบบสอบถามวัดทัศนคติของผู้เรียน (ก่อนการเรียน)

ชื่อ.....สกุล.....ชั้นปีที่ 1 รหัสนิสิต/นักศึกษา.....
1) ความมุ่งหวังในการเรียนรายวิชานี้ ....
2) เหตุผลของการเลือกเรียนเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟนประเภทคลาสสิก ....
3) แนวทางในการเรียนการสอนที่ผู้เรียนคาดหวังว่าจะได้เรียนในรายวิชา ....
4) หากเกิดปัญหาในระหว่างการเรียนรู้ ผู้เรียนจะปรึกษาหรือขอความช่วยเหลือจากบุคคลใด ....
5) ในอนาคตผู้เรียนคาดหวังว่าจะนำความรู้และทักษะที่ได้รับในการเรียนวิชานี้ไปเป็นแนวทางและประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพในลักษณะใด ....

แหล่งข้อมูล/แหล่งอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลวรรณ ตังธนากานนท์. (2557). *การวัดและประเมินทักษะปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- คณะมนุษยศาสตร์. (2554). *หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีตะวันตก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร.
- คณะศิลปกรรมศาสตร์. (2556). *หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา-ดนตรีสากล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพมหานคร.
- คณะศิลปกรรมศาสตร์. (2558). *หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพมหานคร.
- ครรชิต สุภาภรณ์รังสี. (2546). *การศึกษาลักษณะการวัดผลและประเมินผลวิชาปฏิบัติกีตาร์ในสถาบันราชภัฏ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2555). *ดนตรีศึกษา: หลักการและสาระสำคัญ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2558). *วิธีวิทยาการสอนดนตรี*. กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2560). *วิธีวิทยาการสอนดนตรี*. กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิวัดต์ มณีโชติ. (2549). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ทิตนา แคมมณี. (2544). *วิทยาการด้านการคิด*. กรุงเทพมหานคร: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- ทิตนา แคมมณี. (2559). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรพงษ์ บำเพ็ญทาน. (2555). *ผลของวิธีสอนประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกแบบผสมผสานที่มีต่อผล การเรียนรู้ของนักศึกษาปริญญาตรีวิชาเอกดนตรี: กรณีศึกษาประวัติศาสตร์ดนตรีบาโรก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2556). *การพัฒนาการคิด ฉบับปรับปรุง*. กรุงเทพมหานคร: เทคนิคพรินต์ติ้ง.
- พิชิต ฤทธิจรรณู. (2545). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วรินทร์ สีเสียดงาม. (2556). *การนำเสนอคู่มือการฝึกซ้อมการบรรเลงบทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงเพลงพระราชนิพนธ์ด้วยอัลโตแซ็กโซโฟนสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2555). *หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาปฏิบัติดนตรีคลาสสิก* กรุงเทพมหานคร.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดรรชนี. (2544). *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง พิมพ์ครั้งที่ 2*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552*. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.พ.
- สุกรี เจริญสุข. (2545). *ศิลปะการเป่าแซ็กโซโฟน*. กรุงเทพมหานคร: มิวสิคทอล์ค.
- อภิษฐา เขาว์อรัญ. (2555). *การนำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลวิชาชีพบอร์ดพื้นฐานในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต), สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Abeles, H. F., Hoffer, C. R., & Koltman, R. H. (1995). *Foundation of music Education* (2nd ed.). New York: Schirmer Books.
- Bloom, & Krathwohl. (1956). *Taxonomy of Education Objectives, the classification of education goals – Hand I: Cognitive Domain*. Newyork: Mckay.
- Ciorba, R., & Smith, Y. N. (2009). Measurement InstrumentalandVocal Undergraduate Performance Juries Using a Multidimensional Assessment Rubic. *Journal of Research in Music Education, Vol57(No.1)*, 1-15.
- Confrence, M. E. N. (1996). *Performance Standards for Music. America*. USA.
- Dewey, J. (1972). *How to Think*. New York D.C. Health and company.
- Marzano, R. J., & other. (1988). *Dimensions of thinking: A Framework for curriculum and instruction. Alexandria Virginia*. Association for Supervision and curriculum Development.
- Music Education National Conference. (1996). *Performance Standards for Music. America: USA*
- O'Malley and V. Pierce, (1996). *Authentic assessment for english language learners : practical approaches for teachers. (n.p)*. Addison-Wesley educational publishers
- Russell, A. J. (2014). *Assessment in Instrumental Music*. USA.
- Teal, L. (1963). *The Art of Saxophone Playing*. New Jersey: USA.
- Tyler, R. W. (1970). *Basic principle of curriculum and instruction*. Chicago University of Chicago Press.
- Wiggins, G. (1989). *True test: Toward more authentic and equitable assessment, Educational Leadership*. USA: Phi Della Kappa International.
- Zais, R. S. (1967). *Curriculum Principles and foundations*. ohio: Crowell.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวจินตมาตร์ มีอาษา เกิดเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ.2534 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาดนตรีศึกษา-ดนตรีสากล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อปีการศึกษา 2557 และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่สาขาวิชาดนตรีศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2558

